

Uchwała Nr LVII / 414 / 2018

Rady Miejskiej w Kępnie z dnia 28 czerwca 2018 roku

w sprawie przyjęcia „Gminnego programu opieki nad zabytkami Gminy Kępno na lata 2018–2021”

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 994; zm.: Dz. U. z 2018 r. poz. 1000) oraz art. 87 ust.3 i 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2187; zm.: Dz. U. z 2017 r. poz. 1086 i poz. 1595 oraz z 2018 r. poz. 10) **uchwala się, co następuje:**

§ 1

Uchwala się „Gminny program opieki nad zabytkami Gminy Kępno na lata 2018-2021” w brzmieniu załącznika do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Kępno.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr inż. Andrzej Stachowiak

Uzasadnienie

do Uchwały nr LVII/414/2018
Rady Miejskiej w Kępnie

z dnia 28 czerwca 2018 roku

w sprawie przyjęcia „Gminnego programu opieki nad zabytkami dla Gminy Kępno na lata 2018-2021”

Potrzeba i cel podjęcia uchwały:

Ochrona zabytków i opieka nad zabytkami zostały ustawowo włączone do katalogu zadań samorządów terytorialnych. Art. 7 ust. 1 pkt. 9 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 994; zm.: Dz. U. z 2018 r. poz. 1000) stanowi, że zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne gminy obejmują sprawy ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Z art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2187; zm.: Dz. U. z 2017 r. poz. 1086 i poz. 1595 oraz z 2018 r. poz. 10) wynika obowiązek sporządzenia przez Burmistrza, gminnego programu opieki nad zabytkami. Program ten sporządza się na okres 4 lat. Celem programu jest rozpoznanie stanu zachowania dziedzictwa kulturowego gminy, zahamowanie degradacji substancji zabytkowej i zachowanie wartościowych zasobów dziedzictwa kulturowego oraz kształtowanie atrakcyjnego wizerunku gminy. *Gminny Program Opieki nad Zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2018-2021* uzyskał wymaganą prawem pozytywną opinię Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i podlega przyjęciu przez Radę Miejską w Kępnie.

Różnica między istniejącym a projektowanym stanem prawnym:

Uchwalenie programu wypełnia wymóg ustawy, jednocześnie pozwala zebrać w jednym dokumencie informacje dotyczące aktualnego stanu ochrony zabytków i zamierzeń gminy w tym zakresie w najbliższych latach, co umożliwi monitorowanie podejmowanych działań w dziedzinie opieki nad zabytkami.

Przewidywane skutki społeczne i gospodarcze:

Określenie w programie działań zmierzających do zachowania i poprawy stanu dziedzictwa kulturowego Miasta i Gminy Kępno przyczyni się do podniesienia świadomości tożsamości kulturowej, jakości życia i atrakcyjności turystycznej gminy oraz jej promocji w regionie.

Skutki finansowe związane z wejściem w życie uchwały, źródło finansowania:

Podjęcie uchwały nie wywołuje bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu gminy, w związku z tym nie określa się źródeł finansowania. Konkretnie działania w kolejnych latach będą się odbywały w oparciu o corocznie uchwalany budżet gminy, gdzie zostaną zaplanowane stosowne kwoty.

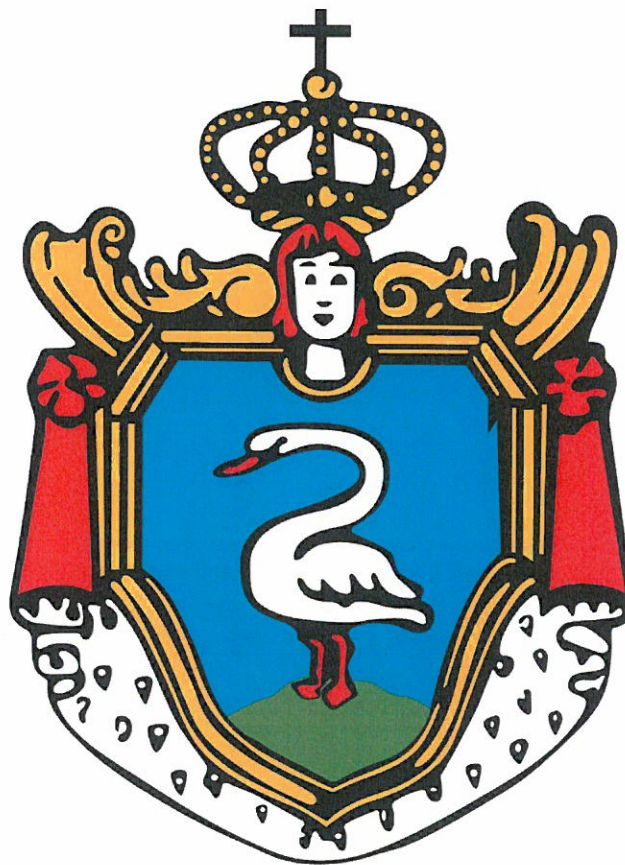
Sp. Milena Piętka

BURMISTRZ
mgr inż. Piotr Psikus

MIASTO I GMINA KĘPNO

GMINNY PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI

NA LATA 2018 - 2021

KWIECIEŃ 2018
OCHRONA ZABYTKÓW KRESY MICHAŁ HORBOWICZ
www.ochronazabytkow.pl

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP	2
1.1. Położenie Miasta i Gminy Kępno	3
2. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI	5
2.1. Uwarunkowania prawne ochrony i opieki nad zabytkami w Polsce	6
2.2. Uwarunkowania zewnętrzne ochrony dziedzictwa kulturowego	13
2.3. Relacje gminnego programu opieki nad zabytkami z dokumentami wykonanymi na poziomie województwa i powiatu	16
2.4. Relacje gminnego programu opieki nad zabytkami z dokumentami wykonanymi na poziomie gminy	26
3. CHARAKTERYSTYKA ZASOBÓW DZIEDZICTWA KULTUROWEGO MIASTA I GMINY KĘPNO	43
3.1. Zarys historii obszaru gminy	43
3.2. Zabytki nieruchome o najwyższym znaczeniu dla gminy	47
3.3. Zabytki archeologiczne	60
3.4. Zabytki z terenu Miasta i Gminy Kępno objęte ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków	64
3.5. Gminna ewidencja zabytków Miasta i Gminy Kępno	69
4. OCENA STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO GMINY - ANALIZA SZANS I ZAGROŻEŃ	70
4.1. Stan zachowania zabytków archeologicznych oraz istotne zagrożenia	72
5. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE, PRIORYTETY I KIERUNKI DZIAŁAŃ GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI	76
6. INSTRUMENTARIUM REALIZACJI PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI	83
7. ZASADY OCENY REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI	84
8. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI	85
8.1. Dotacje	85
8.2. Programy operacyjne Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego	88
8.3. Środki europejskie	92
9. REALIZACJA I FINANSOWANIE PRZEZ GMINĘ ZADAŃ Z ZAKRESU OCHRONY ZABYTKÓW	94
10. ANEKSY	96
10.1. ANEKS NR 1 Gminna ewidencja zabytków Miasta i Gminy Kępno - Zabytki Nieruchome	96
10.2. ANEKS NR 2 Gminna ewidencja zabytków Miasta i Gminy Kępno - Stanowiska Archeologiczne	124

1. WSTĘP

Dziedzictwo kulturowe, to dorobek materialny i duchowy poprzednich pokoleń jak i naszych czasów. Do dziedzictwa kulturowego oprócz dziedzictwa archeologicznego, architektonicznego i dziedzictwa sztuki zaliczamy także przejawy życia takie jak np. formy gospodarowania, przejawy rozwoju społeczności i inne elementy stanowiące o naszej kulturze.

Świadomość potrzeby ratowania i ochrony zabytków jest coraz powszechniejsza wśród mieszkańców. Dbanie o należyty stan i atrakcyjny wygląd zabytków jest naszym obywatelskim obowiązkiem. Rewitalizacja poszczególnych obiektów, jak również całych zespołów zabudowy jest szansą na ich uratowanie. W takich przedsięwzięciach pomagać ma, wynikający ze społecznej potrzeby, gminny program opieki nad zabytkami, przewidziany przez ustawę o ochronie i opiece nad zabytkami. Jest także czynnikiem w upowszechnianiu wiedzy i pomaganiu właścicielom zabytków w dbaniu o dobrą kondycję substancji zabytkowej. Aby miasto i gmina stały się piękne dla mieszkańców i atrakcyjne dla turystów trzeba zadbać o lokalne zabytki.

Gminny program opieki nad zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2018-2021 kontynuuje starania samorządu o systematyczne i perspektywiczne prowadzenie działań z obszaru ochrony i opieki nad dziedzictwem kulturowym miasta i gminy wyrażone w poprzedniej wersji niniejszego dokumentu obowiązującego w latach 2014-2017.

Uprzednio obowiązujący Gminny program opieki nad zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2014-2017 przyjęty uchwałą Rady Miejskiej w Kępnie uchwałą nr VII/32/2015 z dnia 31 marca 2015 r. i ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego w dniu 21 kwietnia 2015 r. pod pozycją 2600. Wykonanie uchwały powierzono Burmistrzowi Miasta i Gminy Kępno. Realizację Programu rozpoczęto z dniem podjęcia tj. W marcu 2015 r. Realizowany na przestrzeni czterech minionych lat przez poszczególne wydziały Urzędu Miejskiego w Kępnie - sprawdził się jako dokument wyznaczający cele i kierunki zadań dotyczących istniejących na terenie miasta i gminy obiektów zabytkowych.

Aktualnie opracowany Gminny program opieki nad zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2018-2021 – bazując w znacznej mierze na doświadczeniach wynikających

z realizacji uprzednich tego typu dokumentów – w części modyfikuje i jednocześnie wyznacza nowe cele przy jego realizacji po pozytywnym zaopiniowaniu przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i właściwym przyjęciu w drodze uchwały Rady Miejskiej w Kępnie.

Dokument ten zawiera aktualizację wszelkich zaistniałych na przestrzeni minionych czterech lat zmian w obowiązującym prawie dotyczącym zagadnień związanych z ochroną zabytków i opieką nad zabytkami, a także wprowadza zmiany w stosunku do istniejącego stanu zabytków zlokalizowanych na terenie Miasta i Gminy Kępno.

Gminny Program Opieki nad Zabytkami jest dokumentem o charakterze uzupełniającym w stosunku do innych aktów planowania w gminie. Nie stanowi aktu prawa miejscowego, lecz jest dokumentem polityki administracyjnej w zakresie podejmowanych działań dotyczących inicjowania, wspierania i koordynowania prac z dziedziny ochrony zabytków i krajobrazu kulturowego oraz upowszechniania i promowania dziedzictwa kulturowego. Program opieki nad zabytkami stanowi podwalinę współpracy między samorządem gminy, właścicielami zabytków i Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

1.1. Położenie Miasta i Gminy Kępno

Pod względem geograficzno-morfologicznym obszar gminy w całości położony jest w obrębie Mezuregionu Wysoczyzny Wieruszowskiej (lub inaczej Wysoczyzny Bolesławieckiej) należącego do Makroregionu Niziny Południowo wielkopolskiej, zajmując jej północno zachodnią część. Natomiast Makroregion Nizina Południowowielkopolska jest częścią podprovincji Równin Środkowopolskich i prowincji nazwanej Nizem Środkowopolskim. Pod względem fizjograficznym obszar gminy Kępno znajduje się na styku kilku regionów. Od północy i północnego zachodu wysoczyzna ta graniczy ze Wzgórzami Ostrzeszowskimi, w północno - wschodniej i wschodniej części styka się z Kotliną Grabowską, natomiast na południu od granic gminy rozciąga się Równina Oleśnicka. Teren Wysoczyzny Wieruszowskiej, wyniesionej nad poziom od 170 do 208 m. n.p.m. charakteryzuje krajobraz moreny falistej o deniwelacjach dochodzących do 10 m i łagodnych spadkach nie przekraczających 5% nachylenia. Wysoczyzną przecina dolina Prosny w swoim górnym biegu. Północną jej część tworzy Wysoczyzna Mikorzyńska,

porozcinana dolinami cieków, położona na wysokości 180-190 m n.p.m. Od południowego-zachodu ogranicza ją Kotlina Kępińska, a od południa i wschodu dolina rzeki Niesób (Samica).

Obszar gminy Kępno leży w dorzeczu Odry. Cały system hydrologiczny skierowany jest w kierunku południowo-wschodnim do rzeki Prosny, płynącej poza terenem gminy. Rzeki płynące przez obszar gminy to najczęściej małe cieki bez nazwy będące dopływami Niesobu (Samicy) - lewobrzeżnego dopływu Prosny, przepływającego przez miasto Kępno. Ciekom towarzyszy duża ilość kanałów melioracyjnych. Wody spływające z obszaru wzgórz ku dolinie Prosny, częściowo zatrzymane w dolinie Niesobu tworzyły rozległe tereny bagniste. Obszar gminy Kępno, poza miastem, nie uległ większym przekształceniom. Degradacja powierzchni terenu ma charakter lokalny i związana jest głównie z występującymi małymi wyrobiskami poeksploatacyjnymi surowców budowlanych (Rzetnia, Świba, Myjomice). Ukształtowanie terenu, położenie i rodzaj gleb przeciętnej lub niskiej jakości, występujących na obszarze gminy zadecydowały o tym, iż użytki rolne zajmują 75% powierzchni omawianego obszaru. Dominuje gospodarka rolna oparta na rolnictwie indywidualnym.

W mieście i gminie Kępno rozwinął się przemysł meblarski, drzewny, odzieżowy, produkcja urządzeń precyzyjnych i spożywczy. Przemysł zlokalizowany jest głównie we wschodniej i północnej części miasta oraz na terenach wiejskich przylegających bezpośrednio do Kępna (Mianowice).

Rozwojowi Kępna sprzyja położenie na przecięciu dwóch tranzytowych arterii drogowych: drogi nr S8: Warszawa - Piotrków Trybunalski - Wrocław oraz drogi nr S11: Poznań - Katowice. Miasto Kępno stanowi również ważny węzeł kolejowy położony na liniach: Gdynia - Poznań - Katowice - Kraków oraz Wrocław - Wieluń.

W latach 1975 - 1998 gmina Kępno administracyjnie należała do województwa kaliskiego. Po wdrożeniu reformy administracyjnej od 1 stycznia 1999 roku Miasto i Gmina Kępno wchodzi w skład województwa wielkopolskiego i powiatu kępińskiego.

2. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Podstawę prawną opracowania Gminnego programu opieki nad zabytkami stanowi ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2017 r. poz. 2187, z 2018 r.), która mówi o obowiązku sporządzania przez samorządy wojewódzkie, powiatowe oraz gminne, na okres czterech lat programu opieki nad zabytkami.

Art. 87 ust. 2 cytowanej ustawy wyznacza cele opracowania gminnego programu opieki nad zabytkami:

1. włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju
2. uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej
3. zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania
4. wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego
5. podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami
6. określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystaniem tych zabytków
7. podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

Dla realizacji wskazanych celów program określa zasady dotyczące finansowania i inicjowania działań ochronnych w stosunku do środowiska kulturowego, w skład którego

wchodzą obiekty zabytkowe oraz tereny archeologiczne na obszarze gminy Bodzanów. Jednocześnie nakłada następujące obowiązki i uprawnienia:

1. uwzględniania w strategii rozwoju gminy, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ochrony zabytków i opieki nad zabytkami (art. 18 i 19);
2. uzgadniania projektów i zmian planów zagospodarowania przestrzennego z wojewódzkim konserwatorem zabytków (art. 20);
3. prowadzenia gminnej ewidencji zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków z terenu gminy, objętych wojewódzką ewidencją zabytków (art. 22 ust. 4);
4. przyjmowanie zawiadomień o przypadkowym znalezieniu przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem archeologicznym i powiadomienie o tym fakcie wojewódzkiego konserwatora zabytków (art. 33 ust. 1 i 2)
5. sporządzania przez burmistrza gminy na okres 4 lat gminnego programu opieki nad zabytkami (art. 87 ust. 1)
6. obowiązek przyjęcia przez radę gminy gminnego programu opieki nad zabytkami (art. 87 ust. 3)
7. sporządzenia i przedstawienia radzie gminy sprawozdania z realizacji programu (art. 87 ust. 5)

2.1. Uwarunkowania prawne ochrony i opieki nad zabytkami w Polsce

Ochronę dziedzictwa kulturowego oraz opiekę nad zabytkami w Polsce reguluje Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, która nakłada na państwo i obywateli obowiązek ochrony zabytków, co zostało zawarte w:

- art. 5 Konstytucji RP, określającym dziedzictwo narodowe jako wartość strzeżoną przez państwo polskie;
- art. 6 ust. 1 Konstytucji RP mówiący, że Rzeczpospolita Polska stwarza warunki upowszechniania i równego dostępu do dóbr kultury, będącej źródłem tożsamości narodu polskiego, jego trwania i rozwoju;

- art. 85 Konstytucji RP stanowiącym, że każdy jest obowiązany do dbałości o stan środowiska i ponosi odpowiedzialność za spowodowane przez siebie jego pogorszenie.

W świetle ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami opieka sprawowana jest przez właściciela lub posiadacza i polega w szczególności na zapewnieniu warunków:

1. naukowego badania i dokumentowania zabytku;
2. prowadzeniu prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku;
3. zabezpieczenia zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
4. korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości;
5. popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury.

Ponadto ustawa definiuje m.in. podstawowe pojęcia z zakresu ochrony i opieki nad zabytkami oraz przedmiot, zakres, formy i sposób ich ochrony. Bez względu na stan zachowania ochronie podlegają:

1. zabytki nieruchome będące, w szczególności:
 - a) krajobrazami kulturowymi,
 - b) układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zespołami budowlanymi,
 - c) dziełami architektury i budownictwa,
 - d) dziełami budownictwa obronnego,
 - e) obiektami techniki, a zwłaszcza kopalniami, hutami, elektrowniami i innymi zakładami przemysłowymi,
 - f) cmentarzami,
 - g) parkami, ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni,
 - h) miejscami upamiętniającymi wydarzenia historyczne, bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;

2. zabytki ruchome będące, w szczególności:
 - a) dziełami sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej,
 - b) kolekcjami stanowiącymi zbiory przedmiotów zgromadzonych i uporządkowanych według koncepcji osób, które tworzyły te kolekcje,
 - c) numizmatami oraz pamiątkami historycznymi, a zwłaszcza militariami, sztandarami, pieczęciami, odznakami, medalami i orderami,
 - d) wytworami techniki, a zwłaszcza urządzeniami, środkami transportu oraz maszynami i narzędziami świadczącymi o kulturze materialnej, charakterystycznymi dla dawnych i nowych form gospodarki, dokumentującymi poziom nauki i rozwoju cywilizacyjnego,
 - e) materiałami bibliotecznymi, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. Z 2012 r. poz. 642 i 908 oraz z 2013 r. poz. 829),
 - f) instrumentami muzycznymi,
 - g) wytworami sztuki ludowej i rękodzieła oraz innymi obiektami etnograficznymi,
 - h) przedmiotami upamiętniającymi wydarzenia historyczne, bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;
3. zabytki archeologiczne będące, w szczególności:
 - a) pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa,
 - b) cmentarzyskami,
 - c) kurhanami,
 - d) reliktnami działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

Ponadto ochronie mogą podlegać nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej (art. 6 ust. 2).

Ustawa określa także sposób i formy ochrony zabytków, którymi są:

1. wpis do rejestru zabytków,
 - 1a. wpis na Listę Skarbów Dziedzictwa
2. uznanie za Pomnik Historii,
3. utworzenie parku kulturowego,
4. ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z art. 16 ustawy:

1. Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej.
- 1a. Rada gminy ogłasza w prasie miejscowej oraz przez obwieszczenie, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, o podjęciu prac nad utworzeniem parku kulturowego, określając formę, miejsce i termin składania wniosków dotyczących projektu uchwały o utworzeniu parku kulturowego, nie krótszy jednak niż 21 dni od dnia ogłoszenia.
2. Uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1.
3. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków, sporządza plan ochrony parku kulturowego, który wymaga zatwierdzenia przez radę gminy.
4. W celu realizacji zadań związanych z ochroną parku kulturowego rada gminy może utworzyć jednostkę organizacyjną do zarządzania parkiem.
5. Park kulturowy przekraczający granice gminy może być utworzony i zarządzany na podstawie zgodnych uchwał rad gmin (związku gmin), na terenie których ten park ma być utworzony.
6. Dla obszarów, na których utworzono park kulturowy, sporządza się obowiązkowo miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z art. 18:

1. Ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami uwzględnia się przy sporządzaniu i aktualizacji [...] strategii rozwoju gmin, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

2. W [...] planach i studiach, o których mowa w ust. 1, w szczególności:
 - 1) uwzględnia się krajowy program ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
 - 2) określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków, zapewnienia im ochrony przy realizacji inwestycji oraz przywracania zabytków do jak najlepszego stanu;
 - 3) ustala się przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu uwzględniające opiekę nad zabytkami.

W myśl art. 19:

1. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się, w szczególności ochronę:
 - 1) zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia;
 - 2) innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków;
 - 3) parków kulturowych.
- 1a. W decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego uwzględnia się w szczególności ochronę:
 - 1) zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia;
 - 2) innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków.
- 1b. W uchwale określającej zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń uwzględnia się w szczególności:
 - 1) ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia;
 - 2) ochronę zabytków nieruchomych, innych niż wymienione w pkt 1, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków

- 3) wnioski i rekomendacje audytów krajobrazowych oraz plany ochrony parków krajobrazowych.
2. W przypadku gdy gmina posiada gminny program opieki nad zabytkami, ustalenia tego programu uwzględnia się w studium i planie, o których mowa w ust. 1.
3. W studium i planie, o których mowa w ust. 1, ustala się, w zależności od potrzeb, strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków.

Art. 20 stanowi, że projekty i zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podlegają uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków w zakresie kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu.

W art. 21 zapisano, że ewidencja zabytków jest podstawą do sporządzania programów opieki nad zabytkami przez województwa, powiaty i gminy.

Według art. 22 ust. 4 wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy.

Ustawa definiuje obowiązki oraz kompetencje samorządu terytorialnego w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Do obowiązków gminy należy m.in.:

- sporządzenie gminnego programu opieki nad zabytkami (str. 87);
- sporządzenie gminnego planu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych, opracowanego zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 25 sierpnia 2004 roku.

W art. 81 wskazano możliwość uzyskania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, ale także przy zabytkach ujętych w gminnej ewidencji zabytków:

1. W trybie określonym odrębnymi przepisami dotacja na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków może być udzielona przez organ

stanowiący gminy, powiatu lub samorządu województwa, na zasadach określonych w podjętej przez ten organ uchwale.

2. Dotacja, w zakresie określonym w art. 77, może być udzielona w wysokości do 100% nakładów koniecznych na wykonanie przez wnioskodawcę prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków.

Szczegółowo określono obowiązki gminy w stosunku do obiektów zabytkowych objętych ochroną, których gmina jest właścicielem lub posiadaczem zawarte są w art. 5, 25, 26, 28, 30, 31, 36, 71, 72 ww. ustawy.

Wzmiankowany wyżej art. 87 ustawy określa obowiązek gminy dotyczący sporządzenia i uchwalenia gminnego programu opieki nad zabytkami:

- program powinien być opracowany na okres 4 lat;
- program służy celom określonym w ustawie (wymienionym w rodz. 2 niniejszego opracowania)
- program ogłoszony jest w wojewódzkim dzienniku urzędowym;
- z realizacji programu wójt, burmistrz, prezydent miasta sporządza co 2 lata sprawozdanie, które przedstawia radzie gminy.

Ustawa o samorządzie gminnym określa zadania własne gminy. Należą do nich zadania obejmujące m.in. następujące kwestie:

- ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej;
- gminnych mostów, dróg, ulic, placów oraz organizacji ruchu drogowego;
- kultury, w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- kultury fizycznej i turystyki;
- cmentarzy gminnych;
- utrzymania gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz obiektów administracyjnych;
- promocji gminy.

Przy sporządzaniu programu wzięto pod uwagę również następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1073.);
- ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. Z 2016 r. , poz. 290 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. Z 2016 r. poz. 672 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz. U. Z 2015 r. poz.1651 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity Dz. U. Z 2015 r. poz.1774 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (tekst jednolity Dz.U. 2012 poz. 406 z późn. zm.);
- ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (tekst jednolity Dz.U. 2016 poz. 1817 z późn. zm.).

2.2. Uwarunkowania zewnętrzne ochrony dziedzictwa kulturowego

STRATEGICZNE CELE POLITYKI PAŃSTWA W ZAKRESIE OCHRONY ZABYTEKÓW I OPIEKI NAD ZABYTEKAMI

Rządowymi dokumentami tworzącymi ramę do mecenatu oraz nowoczesnej polityki względem materialnej poprawy stanu zabytków są:

I. Narodowa Strategia Rozwoju Kultury na lata 2004-2014 oraz jej uzupełnienie na lata 2004-2020

Narodowa Strategia Rozwoju Kultury na lata 2004-2013 została przyjęta przez Rząd RP 21 września 2004 r. Zakres Strategii został podporządkowany głównie regionom, jako podstawowym jednostkom podziału terytorialnego. Metodologia dokumentów strategicznych wchodzących w skład Narodowego Planu Rozwoju na lata 2007-2013 zobowiązuje Ministra Kultury do wydłużenia horyzontu czasowego Strategii Rozwoju

Kultury do 2020 roku. Uzupełnienie Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004-2020, bazując na przyjętej przez Radę Ministrów 21 września Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004-2013, rozszerza jej zakres do roku 2020.

Przyjęte dokumenty wyznaczają cel strategiczny oraz cele częściowe dla strategii rozwoju kultury w regionach. Celem strategicznym jest zrównoważony rozwój i wspieranie kultury w regionach. Natomiast cele częściowe stanowią między innymi:

- wzrost efektywności zarządzania strefą kultury,
- zmniejszenie dysproporcji regionalnych w rozwoju i dostępie do kultury,
- zachowanie dziedzictwa kulturowego i aktywna ochrona zabytków,
- wzrost udziału kultury w PKB,
- modernizacja i rozbudowa infrastruktury kultury,
- wzrost uczestnictwa w kulturze,
- rozwój szkół artystycznych i zwiększenie liczby godzin edukacji kulturalnej w programach szkolnych,
- efektywna promocja twórczości,
- promocja polskiej kultury za granicą,
- ochrona własności intelektualnej i walka z piractwem,
- wprowadzenie innowacyjnych rozwiązań w systemie organizacji działalności kulturalnej i w systemie upowszechniania kultury,
- rozwój przemysłów kultury (kinematografia, media, desing, wydawnictwa, fotografia).

Cele częściowe realizowane będą w ramach pięciu obszarów priorytetowych:

- Czytelnictwo i sektor książki NPK Promocja czytelnictwa i rozwój sektora książki
- Dziedzictwo kulturowe NPK Ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego
- Instytucje artystyczne i promocja twórczości NPK Rozwój instytucji artystycznych

- Szkolnictwo artystyczne i promocja młodych twórców - NPK Wsparcia debiutów i rozwoju szkół artystycznych
- Sztuka współczesna NPK Znaki Czasu

II. Krajowy Program Ochrony Zabytków I Opieki nad Zabytkami na lata 2014-2017

Celem głównym krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami jest wzmocnienie roli dziedzictwa kulturowego i ochrony zabytków w rozwoju potencjału kulturowego i kreatywnego Polaków. Jest on wdrażany przez trzy cele szczegółowe:

- Wspieranie rozwiązań systemowych na rzecz ochrony zabytków w Polsce, tj. uporządkowanie i ujednolicenie stanu wiedzy o zasobie zabytków w Polsce polegające na sporządzeniu kompleksowego raportu o stanie zachowania zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków (księgi rejestru A i C), uporządkowaniu rejestru zabytków nieruchomych (księgi rejestru A i C) (usunięcie „martwych wpisów”), opracowaniu diagnozy stanu zabytków ruchomych, w tym zabytków archeologicznych;
- Wzmocnienie synergii działania organów ochrony zabytków, tj. podniesienie jakości zarządzania zabytkami i zarządzania procesami ochrony zabytków wraz z podniesieniem jakości procesów decyzyjnych w administracji dotyczących ochrony zabytków.
- Tworzenie warunków do aktywnego uczestnictwa w kulturze, edukacji na rzecz dziedzictwa kulturowego oraz jego promocji i reinterpretacji, tj. zwiększanie dostępu do dziedzictwa i jego aktywna promocja.

W trakcie opracowania niniejszego programu, trwają prace nad *Krajowym programem ochrony zabytków i opieki nad zabytkami na lata 2018-2021*.

III. Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju do 2030 r.

Uchwałą Nr 125/2014 z dnia 24 czerwca 2014 r. Rada Ministrów określiła koncepcję przestrzennego zagospodarowania kraju do 2030 roku, która będzie realizowana poprzez realizację celów szczegółowych:

- Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności
- Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów
- Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej
- Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski
- Zwiększenie odporności struktury przestrzennej kraju na zagrożenia naturalne i utraty bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa
- Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego

2.3. Relacje gminnego programu opieki nad zabytkami z dokumentami wykonanymi na poziomie województwa i powiatu

Gminny program opieki nad zabytkami Miasta i Gminy Kępno wykazuje zgodność, zarówno programami o charakterze wojewódzkim jak i powiatowym, a w szczególności z następującymi programami strategicznymi i ich celami:

I. Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku (Uchwały nr XXIX/559/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 17 grudnia 2012 roku.)

Sejmik Województwa Wielkopolskiego na podstawie przepisów ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym zobowiązany jest do uchwalenia strategii rozwoju województwa. Aktualnie obowiązująca na terenie województwa wielkopolskiego Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego na lata 2007-2020 określa kierunki, cele i uwarunkowania rozwoju województwa. Wytyczne ze Strategii Rozwoju Województwa Wielkopolskiego na lata 2007-2020 stanowią podstawę konstrukcji planu zagospodarowania przestrzennego, dzięki czemu stają się one czynnikiem determinującym również zachowanie i poprawę jakości krajobrazu kulturowego i przyrodniczego.

Misją województwa określoną w Strategii Rozwoju Województwa Wielkopolskiego na lata 2007-2020 jest skupienie wszystkich podmiotów działających na rzecz wzrostu konkurencyjności regionu i poprawy warunków życia oraz uzyskanie efektu synergii poprzez stworzenie spójnej koncepcji wykorzystania środków publicznych.

Cel generalny ww. dokumentu stanowi oprawa jakości przestrzeni województwa, systemu edukacji, rynku pracy, gospodarki oraz sfery społecznej skutkująca wzrostem poziomu życia mieszkańców.

Wyżej wymienionemu celowi generalnemu podporządkowane są poszczególne cele strategiczne i cele operacyjne.

Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego na lata 2007-2020 wyznaczyła cztery cele strategiczne:

1. Dostosowanie przestrzeni do wymagań XXI wieku
2. Zwiększenie efektywności wykorzystania potencjałów rozwojowych województw.
3. Wzrost kompetencji mieszkańców i promocja zatrudnienia
4. Wzrost spójności i bezpieczeństwa społecznego

Ponadto w treści Strategii Rozwoju Województwa Wielkopolskiego na lata 2007-2020 określono następujące priorytety w zakresie ochrony i wykorzystania istniejących zasobów dziedzictwa kulturowego w województwie wielkopolskim:

- promocja dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego miasta i obszarów miejskich
- zachowanie i wykorzystanie dziedzictwa kulturowego, przyrodniczego oraz rozwój turystyki
- zapewnienie warunków rozwoju duchowego, w tym kształcenia, kultury, podróży, dostępu do informacji, rozwoju różnych form aktywności społecznej
- ochrona i kształtowanie środowiska oraz jego zasobów, środowiska kulturowego oraz tożsamości narodowej i regionalnej
- rewitalizacja miast, terenów przemysłowych i powojennych wraz z poprawą ogólnodostępnej infrastruktury usług i wypoczynku

Najbardziej bezpośredni wpływ na opiekę nad zabytkami mają 2 cele strategiczne:

1. Dostosowanie przestrzeni do wymagań XXI wieku
2. Zwiększenie efektywności wykorzystania potencjałów rozwojowych województw oraz wyszczególnione w nich wybrane cele operacyjne.

Cel strategiczny 1.

Dostosowanie przestrzeni do wymagań XXI wieku

Cel ten będzie osiągany poprzez realizację min. następujących celów operacyjnych:

Cel operacyjny 1.3.

Wzrost znaczenia i zachowania dziedzictwa kulturowego

Dziedzictwo kulturowe w rozwoju Wielkopolski pełni kilka funkcji. Jest ono czynnikiem integracji społecznej, stanowi instrument promocji regionu oraz przyczynia się do rozwoju gospodarczego, gdyż może być bazą dla turystyki i usług kulturalnych

Cel ten będzie realizowany poprzez:

- inwestycje w instytucje kultury
- ochronę dorobku kulturowego
- wspieranie działań powiększających dorobek kulturalny regionu
- promocję aktywności kulturalnej mieszkańców

Realizacja tego celu ma nie tylko za zadanie wzmożenie integracji społecznej i promocji regionu, ale również zwiększenie rozwoju gospodarczego poprzez stworzenie bazy dla turystyki i usług kulturalnych.

Monitorowanie osiągniętych powyższych celów strategii i ich ocena w wyżej wymienionym zakresie odbywać się będzie poprzez następujące dane:

- powierzchnia i kubatura odrestaurowanych/zrewaloryzowanych obiektów dziedzictwa kulturowego
- liczba uczestniczących w imprezach kulturalnych oraz odwiedzających muzea
- liczba nowych i zmodernizowanych obiektów kultury

Cel operacyjny 1.8.

Restrukturyzacja obszarów o niewłaściwym potencjale rozwojowym

Cel ten będzie realizowany m.in. poprzez:

- rewitalizację dzielnic miast, terenów przemysłowych i powojennych
- realizacja tego celu ma wyrównać zróżnicowany poziom poszczególnych regionów

Cel operacyjny 2.4.

Zwiększenie udziału usług turystycznych i rekreacji w gospodarce regionu.

Cel ten będzie realizowany między innymi poprzez:

- inwestycje w infrastrukturę poprawiającą stan zagospodarowania obszarów atrakcyjnych pod względem turystycznym i rekreacyjnym, z poszanowaniem wymogów ochrony środowiska

Realizacja tego celu ma przyczynić się do rozwoju usług turystyczno-rekreacyjnych wykorzystujących przyrodnicze, krajobrazowe oraz kulturowe atuty regionu i tym samym przyczynić się do zwiększenia udziału w gospodarce regionu.

II. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego (Uchwała nr XLII/628/2001 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 listopada 2001 r., zmiana Planu zagospodarowania przestrzennego Województwa wielkopolskiego - uchwała nr XLVI/690/10 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26.04.2010 r.)

Zasady kształtowania przestrzeni oraz kierunki zagospodarowania dla terenów wchodzących w skład administracyjnych granic Wielkopolski określone zostały w obowiązującym planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego uchwalonym Uchwałą Nr XLVI/690/10 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 26 kwietnia 2010 r.

Podstawowym celem zagospodarowania przestrzeni województwa wielkopolskiego wg wskazanego powyżej dokumentu jest doprowadzenie do zrównoważonego rozwoju całego terytorium województwa, między innymi poprzez rozważne zarządzanie obszarem województwa oraz ochronę środowiska naturalnego i dziedzictwa kulturowego stanowiące jedno z trzech górnych założeń planu. W treści dokumentu wyrażone zostało uznanie dla wpływu bogactwa kulturowego Wielkopolski oraz elementów dziedzictwa kulturowego składających się na tożsamość kulturową Wielkopolan – np. wartości związane z początkami państwowości polskiej obecne w rejonie Kalisza, Gniezna i Poznania – i niosących ze sobą ważny potencjał w rozwoju rekreacji i turystyki. Plan formułuje liczne ogólne zasady odnoszące się do kształtowania przestrzeni również z uwzględnieniem reguł dotyczących poszanowania dóbr kultury obecnych na obszarze województwa wielkopolskiego.

Z treści planu wynika, iż jednym z najważniejszych elementów dziedzictwa kulturowego Wielkopolski są zachowane historyczne struktury przestrzenne miast i wsi, które znajdują bezpośrednie odzwierciedlenie w zagospodarowaniu przestrzennym całego regionu. Historycznie pierwsze miasta powstawały z dawnych grodów kasztelańskich i osad targowych. W XIII w. poprzez wprowadzenie powszechnie panujących w Europie norm przestrzennych i gospodarczych, zwanych prawem niemieckim, wykształciły się specyficzne przestrzenie miejskie. Elementami tych przestrzeni stały się rynki i place miejskie, ulice, pasma zieleni, doliny rzeczne, dominanty przestrzenne wież kościołów i ratuszy oraz zabudowa mieszkaniowa i usługowa, kształtowana w kwartałach. Zabytkowe założenia miast i miasteczek z okresu średniowiecznych lokacji, a także te powstałe w późniejszych okresach, są na ogół dobrze zachowane, czytelne w planach i stanowią ogromny dorobek kultury materialnej regionu. Przestrzenie otwarte Wielkopolski posiadają własną rozpoznawalną specyfikę. Jest ona związana nie tylko z fizjonomią terenu – przewaga krajobrazów równinnych, lecz również z tradycyjnie wysoką kulturą rolną. Powszechny w Wielkopolsce typ krajobrazu komponowanego został ukształtowany świadomie, w wyniku działalności człowieka, przy zastosowaniu takich elementów, jak: pielęgnowane przez lata aleje przydrożne, pasy zadrzewień śródpolnych i parki dworskie. Podobnie widocznymi w przestrzeni przejawami kultury wsi wielkopolskiej są układy przestrzenne wsi: ulicówki, owalnice, wielodrożnice – z akcentami dominant kościołów oraz tradycyjną zabudową.

Regionalna tożsamość Wielkopolski na przestrzeni wieków tworzona była również dzięki kulturalnemu dziedzictwu mniejszości wyznaniowych, w tym elementy kultury żydowskiej reprezentowane przez licznie zachowane synagogi i cmentarze. Część tego dziedzictwa stanowią również pomniki i tablice pamiątkowe upamiętniające eksterminację ludności żydowskiej w czasie II wojny światowej. Równie istotna dla Wielkopolski była długotrwała obecność protestantyzmu datująca się od XVI w. Zachowane obiekty architektury, będące wyrazem kultury protestanckiej to przede wszystkim zbory oraz cmentarze.

Jedną z istotnych cech określonych w planie, na którą należy położyć szczególny nacisk jest troska o dbanie i sukcesywnie rewaloryzowane środowisko kulturowe wzmacniające poczucie tożsamości z miejscem urodzenia oraz wpływające na podniesienie

jakości ładu przestrzennego i przynoszące wymierne korzyści gospodarcze poprzez uzyskiwanie dochodów z turystyki. Najważniejsze nurty działania, mające na celu osiągnięcie optymalnego stanu środowiska kulturowego to:

- ochrona istniejących zasobów materialnych i duchowych,
- kreowanie nowych jakości w obrębie poszczególnych dziedzin składających się na kulturę, a zwłaszcza kreowanie nowej jakości przestrzeni,
- kształtowanie świadomości – upowszechnianie wiedzy o środowisku kulturowym Wielkopolski wśród mieszkańców regionu, kraju i za granicą.

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego, który operuje w zapisie graficznym skalami o znacznym stopniu ogólności, szczególne znaczenie ma ochrona obszarowa, a więc ochrona całych układów przestrzennych miast i wsi, ochrona krajobrazów kulturowych w parkach kulturowych i w strefach kulturotwórczych, szlaków kulturowych oraz pojedynczych obiektów.

Z zapisanych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego zadań za najistotniejsze działania podejmowane w ramach ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego uznano:

- zwiększenie nakładów na ochronę dziedzictwa kulturowego, zarówno w budżecie państwa, jak i w budżetach samorządowych,
- wpisanie do rejestru zabytków wszystkich zachowanych założeń i układów urbanistycznych,
- poszerzenie ewidencji zasobów dziedzictwa kulturowego województwa wielkopolskiego. Konieczne jest umożliwienie publicznego dostępu do ewidencji w formie elektronicznej,
- dalsze prowadzenie archeologicznych badań osadniczych,
- wzbogacanie dokumentacji dotyczącej obiektów dziedzictwa kulturowego, w szczególności: opisów, szkiców, map i opracowań obiektów oraz digitalizacji danych i ich udostępnianie w formie elektronicznej,
- promocję szlaków kulturowych, parków kulturowych, pomników historii, a także obiektów wpisanych na listy dziedzictwa europejskiego,

- podnoszenie wizerunku województwa jako produktu turystycznego, poprzez prawidłową informację turystyczną w celu dotarcia do określonych atrakcji turystycznych.

III. Program Opieki Nad Zabytkami Województwa Wielkopolskiego na lata 2017-2020 (uchwała nr XXVIII/901/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 listopada 2017 r.)

Głównym zamierzeniem "Programu opieki nad zabytkami Województwa Wielkopolskiego na lata 2017-2020" jest określenie warunków organizacyjnych i finansowych w zakresie leżącym w kompetencjach Samorządu Województwa Wielkopolskiego, służących polepszeniu stanu zachowania zasobów lokalnego dziedzictwa kulturowego oraz krajobrazu kulturowego Wielkopolski. Celem działania Samorządu Województwa jest zharmonizowanie polityki ochrony przestrzeni kulturowej z polityką rozwoju regionalnego i strategią zrównoważonego zagospodarowania województwa. Prowadzenie spójnej polityki i zintegrowanej ochrony dziedzictwa kulturowego oraz współdziałanie wszystkich szczebli jednostek samorządu terytorialnego w województwie z instytucjami rządowymi i organizacjami pozarządowymi, podmiotami gospodarczymi, posiadaczami i użytkownikami zabytków umożliwi osiągnięcie wyznaczonych celów i zamierzeń określonych w dokumencie programowym.

"Program opieki nad zabytkami województwa wielkopolskiego na lata 2017-2020" stanowi kontynuację "Programu opieki nad zabytkami Województwa Wielkopolskiego na lata 2013-2016". Realizacja wcześniejszych programów wykazuje, iż dzięki dotacjom z budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego oraz wysiłkowi właścicieli coraz więcej obiektów zabytkowych zostaje poddanych pracom remontowym i konserwatorskim, stając się wyróżnikami przestrzennymi w lokalnym krajobrazie.

Program został opracowany w celu wdrożenia zapisów Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. Z 2014 r. poz. 1446 z późn. zm.) oraz Ustawy z dnia 22 czerwca 2017 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Z 2017 poz. 1595). Ustawa wprowadza obowiązek sporządzania programów opieki nad zabytkami na szczeblu gminnym,

powiatowym oraz wojewódzkim. Zgodnie z art. 87 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy Zarząd Województwa sporządza na okres 4 lat wojewódzki program opieki nad zabytkami. Po uzyskaniu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków program przyjmuje Sejmik Województwa. Co dwa lata Zarząd sporządza sprawozdanie z jego realizacji, które przedstawia Sejmikowi Województwa.

Szczegółowe cele programu opieki nad zabytkami, zostały określone w art. 87 ust. 2 ustawy i należą do nich:

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju,
- uwzględnianie uwarunkowań ochrony zabytków, krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami wynikającymi z ochrony przyrody i równowagi ekologicznej,
- wzmocnienie ochrony i opieki nad materialną częścią dziedzictwa kulturowego oraz poprawa stanu zabytków poprzez zahamowanie procesów ich degradacji, a w dalszej kolejności poprawa stanu ich zachowania,
- wyeksponowanie poszczególnych zabytków i krajobrazu kulturowego,
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych,
- podejmowanie i określanie warunków współpracy z właścicielami obiektów zabytkowych w celu wyeliminowania sytuacji konfliktowych związanych z wykorzystaniem zabytków oraz dla zapewnienia zabytkom należytej opieki oraz określenia sposobów udostępnienia dóbr kultury narodowej, będących ich własnością, a także wskazywanie potencjalnych źródeł finansowania,
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

IV. Strategia Rozwoju Powiatu Kępińskiego na lata 2014-2020 (uchwała nr VII/36/2003 Rady powiatu Kępińskiego z dnia 30 maja 2003 roku)

Strategia Rozwoju Powiatu Kępińskiego to najważniejszy dokument programowy, w oparciu o który samorząd realizuje obowiązek prowadzenia polityki rozwoju lokalnego. Głównym celem strategii jest stworzenie podstaw planu rozwoju powiatu kępińskiego w okresie 2014–2020. Jest to dokument pomocny przy realizacji wyznaczonych kierunków rozwoju regionu, dążeniu do osiągnięcia celów w perspektywie długofalowej. W celu wskazania szczegółowych zadań do realizacji ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie oraz źródeł finansowania należy stworzyć właściwe dokumenty wykonawcze.

Konieczność stworzenia nowej strategii wynika przede wszystkim z dostosowania zapisów dokumentu do aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej, do zmian w sytuacji prawnej. Kluczowa jest także zmiana paradygmatu terytorialnej polityki rozwoju wraz z rozpoczęciem nowej perspektywy budżetowej.

Prezentowany dokument jest budowany w oparciu o zaangażowanie społeczności lokalnej w tym poprzez konsultacje społeczne. Do udziału w spotkaniach zostali zaproszeni przedstawiciele samorządu, przedsiębiorcy oraz przedstawiciele organizacji pozarządowych. Doświadczenia i wnioski wypracowane podczas konsultacji miały na celu otwarcie dyskusji na temat kierunków rozwoju powiatu kępińskiego, wytyczenie wizji, celów, a także zaproponowanie konkretnych rozwiązań. Proces tworzenia zapisów strategicznych wsparty był również rzetelnymi analizami oraz sugestiami napływającymi od partnerów społecznych, przedstawicieli władz, a także ekspertów poszczególnych dziedzin społeczno-gospodarczych.

Dzięki zaangażowaniu w proces budowy Strategii rozwoju powiatu kępińskiego społeczności lokalnej i funkcjonujących w jej granicach podmiotów, dokument ten wyraża interes publiczny postrzegany przede wszystkim z poziomu lokalnego. Problematyka regionu jest rozważana w zakresie spójności z dokumentami strategicznymi wyższego szczebla.

2.4. Relacje gminnego programu opieki nad zabytkami z dokumentami wykonanymi na poziomie gminy

I. Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Kępno na lata 2017-2026

Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Kępno na lata 2017-2026 stanowi plan rozwoju w myśl art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Z 2009 r. Nr 84, poz. 712, z późn. zm.) i jest dokumentem o charakterze operacyjno-wdrożeniowym ustanawianym w celu realizacji strategii Wielkopolska 2020.

Przepisem, który w sposób ogólny wskazuje możliwość planowania i programowania rozwoju, jest art. 18 ust. 2 pkt. 6 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), zgodnie z którym do właściwości rady gminy należy uchwalanie programów gospodarczych.

Strategia powstała z inicjatywy władz samorządowych w celu prowadzenia zaplanowanej i efektywnej polityki zarządzania obszarem gminy. Celem głównym opracowania Strategii było opracowanie dokumentu operacyjnego, służącego jako narzędzie do wdrożenia wizji rozwoju Miasta i Gminy Kępno. Główną przesłanką prac nad nową Strategią była konieczność aktualizacji obowiązującej strategii opracowanej w 2007 roku. Dotychczas obowiązującym dokumentem strategicznym wyznaczającym wizję rozwoju Miasta i Gminy Kępno była bowiem Strategia zrównoważonego rozwoju Miasta i Gminy Kępno na lata 2007-2020 z dnia 30 sierpnia 2007 roku przyjęta uchwałą XII/68/2007 z aktualizacją dokonaną uchwałą nr XXIII/167/2016 z 12 maja 2016 roku.

Zasadniczym argumentem przemawiającym za stworzeniem Strategii była również konieczność dostosowania jej celów i działań do nowej polityki spójności Unii Europejskiej oraz wynikających z tej polityki celów tematycznych, wdrażanych za pomocą krajowych i regionalnych programów operacyjnych finansowanych w ramach nowej perspektywy finansowej UE na lata 2014-2020. Konieczność aktualizacji Strategii wynikała również z potrzeby dostosowania celów rozwojowych Miasta i Gminy do celów Strategii Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku oraz zaktualizowanej Strategii Rozwoju Powiatu Kępińskiego na lata 2014-2020. Prace związane z opracowaniem Strategii były prowadzone z poniżej określonymi zasadami koncentracji środków, dodatkowości, subsydiarności, partnerstwa oraz monitorowania:

- koncentracji środków – tworzenie ram finansowych w oparciu o hierarchię priorytetów odpowiadającą ważności sformułowanych celów;
- dodatkowości – wysokość wydatków własnych na planowane zadania nie powinna ulegać zmniejszeniu z racji wsparcia przez publiczne środki zewnętrzne;
- subsydiarności – fundamentem rozwoju lokalnego musi być zdolność współdziałania podmiotów publicznych i prywatnych przy zachowaniu odpowiedniego poziomu współfinansowania zadań realizowanych w ramach programów rozwoju regionalnego;
- partnerstwa – w procesie przygotowania, monitorowania i oceny powinny być włączone wszystkie zainteresowane instytucje i organizacje publiczne oraz przedstawiciele środowisk społeczno-gospodarczych;
- monitorowania – systematyczne gromadzenie danych na temat postępu wdrażania strategii pozwala na ocenę trafności założonych kierunków oraz umożliwia ich weryfikację w związku ze zmieniającymi się uwarunkowaniami.

II. Lokalny program rewitalizacji Miasta i Gminy Kępno na lata 2017-2023

Uchwałą nr XLII/293/2017 z dnia 20 lipca 2017 r. Rada Miejska w Kępnie przyjęła Lokalny Program Rewitalizacji Miasta i Gminy Kępno na lata 2017-2023. Dokument stanowi wieloletni program działań o charakterze gospodarczym lub społecznym, dotyczącym gospodarki przestrzennej i urządzeń technicznych, zmierzających do wyprowadzenia obszaru zdegradowanego z sytuacji kryzysowej oraz stworzenia warunków do jego dalszego rozwoju, realizowany przez różne podmioty, zgodnie z określonym harmonogramem czasowym i finansowym z różnych źródeł, opracowany, przyjęty i koordynowany przez Gminę.

Działania rewitalizacyjne będą miały na celu poprawę jakości życia mieszkańców oraz ożywienie gospodarcze i społeczne danego obszaru przyczyniając się do ograniczenia ryzyka ubóstwa i wykluczenia społecznego na tych terenach. Celem głównym Programu będzie zwiększenie aktywności mieszkańców obszaru rewitalizacji prowadzące do ożywienia sytuacji społeczno-gospodarczej Miasta i Gminy Kępno. Cel główny będzie zrealizowany przez dwa cele szczegółowe:

- Cel szczegółowy 1: Stworzenie warunków dla rozwoju poprzez pobudzenie rozwoju gospodarczego oraz integrację społeczną mieszkańców
- Cel szczegółowy 2: Poprawa jakości życia mieszkańców w tym dostęp do usług kulturalnych, rekreacyjnych i edukacyjnych ograniczających wykluczenie społeczne.

W ramach działań rewitalizacyjnych zdefiniowano projekty rewitalizacji, pogrupowanych w osiem przedsięwzięć rewitalizacyjnych:

1. Rewitalizacja dzielnicy Kamsiatka (Kamczatka), rewitalizowane na Podobszarze rewitalizacji I. Rynek i okolice
2. Przebudowa Biblioteki Samorządowej wraz z otoczeniem, realizowane na Podobszarze rewitalizacji I. Rynek i okolice
3. Kultura kluczem do rewitalizacji realizowane na Podobszarze rewitalizacji I. Rynek i okolice
4. Tereny zielone na nowo realizowane na Podobszarze rewitalizacji I. Rynek i okolice oraz Podobszarze rewitalizacji II. Przedmieście
5. Rozwój oferty pomocy społecznej realizowane na Podobszarze rewitalizacji II. Przedmieście
6. Rewitalizacja Krążkowych realizowane na Podobszarze rewitalizacji III. Krążkowy
7. Poprawa warunków technicznych infrastruktury edukacyjnej realizowane na Podobszarze rewitalizacji I. Rynek i okolice oraz Podobszarze rewitalizacji II. Przedmieście
8. Rewitalizacja budynków mieszkalnych, realizowane na Podobszarze rewitalizacji I. Rynek i okolice oraz Podobszarze rewitalizacji II. Przedmieście

III. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest podstawowym dokumentem dla władz samorządowych gminy, w oparciu o który prowadzona jest polityka i strategia działań w sferze zagospodarowania przestrzennego, społeczno-gospodarczego oraz ekologicznego. Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Kępno została przyjęta Uchwałą nr XLVI/307/2017 Rady Miejskiej w Kępnie z dnia 31 sierpnia 2017 r. W sprawie *uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kępno dla obszaru linii kolejowej Kępno – Kępno Zachód w Kępnie*. Zmiany dotyczyły Dworca Zachodniego. We wprowadzonych zmianach uwzględniono zasady ochrony i opieki nad zabytkami, a także podkreślono konieczność konsultowania zmian z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Zachodzące na terenie gminy zmiany gospodarcze, rozwój inwestycji, aktywizacja nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową i usługową wpłynęły na potrzebę aktualizacji polityki przestrzenno-gospodarczej wyrażonej w dokumencie z 2000 r.

Dokument jest podstawą koordynacji miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, powinien być także podstawą koordynacji wszystkich decyzji i przedsięwzięć realizacyjnych samorządu w zakresie gospodarki przestrzennej gminy. Odgrywa także rolę w kształtowaniu struktury funkcjonalno-przestrzennej jako środek informacji o możliwościach i ograniczeniach w odniesieniu do poszczególnych obszarów.

W rozdziale 4. *Uwarunkowania historyczno-kulturowe*, przedstawiono krótką charakterystykę Kępna i osadnictwa na omawianym terenie. W tabelarycznych wykazach ujęto obiekty wpisane do rejestru zabytków nieruchomych i archeologicznych, przedstawiono także wykaz obiektów historycznych z całego obszaru Miasta i Gminy objętych ochroną konserwatorską. Z wykazu wyodrębniono:

- Cmentarze zabytkowe
- Zespoły zabytkowe, zespoły o wartościach historycznych
- Parki zabytkowe

W rozdziale 10. *Kierunki zmian i główne zasady rozwoju Miasta i Gminy Kępno* podkreślono, iż na omawianym obszarze istnieją korzystne uwarunkowania przyrodnicze do rozwoju turystyki. Podkreślono jednak, że wzmocnieniu musi ulec baza noclegowa oraz istnieje potrzeba tworzenia nowych miejsc wypoczynku, lokalizacji obiektów sportowo-rekreacyjnych na terenie miasta, jak i wybranych wsi w gminie. Kępno posiada wysokie walory estetyczne w postaci dobrze zachowanych obiektów dziedzictwa kulturowego i zabytków, które wymagają rewitalizacji i przywrócenia właściwego stanu, szczególnie na obszarze wsi.

W rozdziale 14. *Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr ochrony kultury współczesnej*, ustalono następujące wymagania dla obszarów i obiektów zabytkowych:

- należy dążyć do zachowania dziedzictwa historycznego Ziemi Kępińskiej poprzez ochronę i wdrożenie działań konserwatorskich,
- z uwagi na planowaną lokalizację elektrowni wiatrowych na obszarach rolniczych obrębów: Myjomice, Ostrówiec, Kierzno, Świba, Olszowa i Mianowice oraz Krążkowy przed ustaleniem lokalizacji pojedynczych wiatraków lub ich zespołów należy opracować analizę krajobrazu określającą wpływy ich przyszłej lokalizacji na panoramę widokową wsi, w tym na najcenniejsze zabytki, zespoły zabytkowe, zespoły o wartościach historycznych czy dominanty,
- w stosunku do reliktów archeologicznych (wymienionych w rozdziale Studium 4.2.2. Relikty archeologiczne) oraz innych zabytków archeologicznych należy przeprowadzić (w ramach ich szczegółowego rozpoznania) badania konserwatorskie oraz badania archeologiczne tych obiektów i obszarów wraz z ich otoczeniem oraz ustalić warunki ich ochrony, zgodnie z przepisami odrębnymi m.in. W Gminnym Programie opieki nad Zabytkami.

W stosunku do wszystkich obszarów i obiektów zabytkowych wymienianych w Studium, zalecono następujące wymagania ochrony:

- zachowanie ukształtowania bryły zabudowy, w szczególności obrysów zewnętrznych, wysokości i kształtów dachu,
- utrzymanie rozplanowania elewacji, w tym głównych wejść do budynków, układu otworów drzwiowych i okiennych, ważniejszych podziałów ukształtowania elewacji,
- zachowanie zbliżonej do pierwotnej kolorystyki elewacji zewnętrznych oraz dachów,
- prowadzenie prac ziemnych należy uzgodnić z właściwymi służbami ochrony zabytków,
- dostosowanie wysokości i powierzchni nowoprojektowanej zabudowy do obiektów zabytkowych znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie,
- zachować kształt i bryłę dachu, zbliżoną do pierwotnej formy,
- zaleca się dbałość o odpowiedni sposób zagospodarowania najbliższego otoczenia wokół zabytków poprzez ograniczenie możliwości lokalizowania obiektów przesłaniających zabytki, dominujących nad zabytkami lub inny sposób oddziałujących w sposób dysharmonizujący w stosunku do zabytków,
- dodatkowe ustalenia mogą wynikać z zapisów zawartych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

W Studium wyróżniono z terenu Miasta i Gminy następujące strefy ochrony konserwatorskiej wraz z określonymi warunkami ochrony:

Strefa „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej obejmuje obszar, w którym elementy układu przestrzennego miejscowości lub jej części, takie jak: rozplanowanie, zabudowa oraz związany z nim teren i krajobraz zachowały się w stanie nienaruszonym lub nieznacznie zniekształconym. Jest to obszar niezwykle ważny pod względem przekazu historycznego kulturowego. W strefie tej obowiązuje priorytet wymagań konserwatorskich nad prowadzoną współcześnie działalnością inwestycyjną, gospodarczą i usługową. Działania konserwatorskie w strefie „A” powinny zmierzać do zachowania i uczytelnienia historycznego układu przestrzennego oraz ochrony konserwatorskiej jego głównych elementów w zakresie: rozplanowania dróg, ulic, przebiegu linii zabudowy, kompozycji wnętrz urbanistycznych i zieleni.

W strefie „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej sformułowano następujące zasady ochrony:

- należy zachować historyczny układ przestrzenny: rozplanowanie dróg i ulic, placów, przebieg ciągów komunikacyjnych, linie zabudowy, kompozycje wnętrz urbanistycznych, kompozycje i układy zieleni oraz inne poszczególne elementy zabytkowe tego układu, takie jak nawierzchnie ulic, placów i chodników, elementy małej architektury, a ponadto ciekły i zbiorniki wodne i inne historyczne obiekty techniczne,
- należy dążyć do utrzymania historycznych podziałów własnościowych,
- wszelka działalność inwestycyjna, budowlana, jak również przebudowy, remonty, adaptacje, dostosowywania do współczesnych funkcji, rozbiórki oraz dokonywania podziałów nieruchomości znajdujących się w obszarze strefy „A” wymagają uzgodnienia z właściwymi służbami ochrony zabytków,
- poszczególne obiekty o wartościach zabytkowych należy poddawać restauracji i modernizacji technicznej z dostosowaniem współczesnej funkcji do wartości obiektu; w niektórych przypadkach wskazane jest zaznaczenie śladów nieistniejących fragmentów historycznej kompozycji przestrzennej w posadzce czy na elewacjach,
- należy dążyć do odtworzenia zniszczonych elementów zespołu; w niektórych przypadkach wskazane jest zaznaczanie śladów nieistniejących fragmentów historycznej kompozycji przestrzennej,
- nową zabudowę należy dostosowywać do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie rozplanowania, wysokości, skali i kubatury zabudowy, podziałów architektonicznych, proporcji murów, otworów okiennych i drzwiowych oraz nawiązać formami architektonicznymi do lokalnej tradycji architektonicznej,
- nowa zabudowa nie może dominować nad zabudową historyczną,
- należy usunąć obiekty dysharmonizujące,
- należy podtrzymać funkcje historyczne utrwalone oraz dostosowywać funkcje współczesne do wartości zabytkowych zespołu i jego poszczególnych obiektów, a funkcje degradujące i uciążliwe wyeliminować,

- przebudowa, nadbudowa, rozbudowa i remonty obiektów, podziały nieruchomości, zmiany własnościowo - prawne należy opiniować i uzgadniać z właściwymi służbami ochrony zabytków,
- inne zamierzenia i działania mogące mieć wpływ na elementy objęte ochroną w granicach strefy „A” należy uzgadniać z właściwymi służbami ochrony zabytków,
- wszelkie prace ziemne w obszarze strefy „A” wymagają uzyskania pozwolenia konserwatorskiego na prace archeologiczne i wykopaliskowe.

Wszelkie działania związane z robotami ziemnymi na obszarze strefy „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej winny być uzgodnione z właściwą instytucją ochrony archeologicznej i przeprowadzone pod nadzorem i we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Strefa „B” ochrony konserwatorskiej obejmuje obszary, w których elementy dawnego układu przestrzennego miejscowości lub jej części, takie jak: rozplanowanie, bryła, kubatura i kształt zewnętrzny zabudowy, a także powiązania z zielenią i krajobrazem zachowały się w stosunkowo dobrym stanie i stanowią w całości wartość kulturową w skali lokalnej. Na obszarze strefy konserwatorskiej „B” obowiązuje wymóg opiniowania i uzgadniania z właściwymi służbami ochrony zabytków wszelkich działań inwestycyjnych w zakresie:

- budowy nowych obiektów kubaturowych,
- przebudowy, nadbudowy, rozbudowy i remontów, a także zmiany funkcji obiektów znajdujących się w wykazie zabytków,
- zmian historycznie ukształtowanych wnętrz urbanistycznych,
- prowadzenia wszelkich prac ziemnych.

W strefie „B” ochrony konserwatorskiej sformułowano następujące zasady ochrony:

- zachować i eksponować zasadnicze elementy historycznego układu przestrzennego, w tym przede wszystkim: zabudowę, układ ulic i dróg, podział i sposób zagospodarowania działek,
- restaurować i modernizować obiekty o wartościach zabytkowych i kulturowych z dostosowaniem współczesnej funkcji do wartości obiektów,

- dostosować charakter nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie wysokości i formy zabudowy, skali i bryły zabudowy, z uwzględnieniem harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej,
- usuwać lub przebudować obiekty dysharmonizujące,
- zaznaczać ewentualne ślady obecnie nieistniejących fragmentów historycznej kompozycji przestrzennej,
- wszelkie działania inwestycyjne, remonty, przebudowy, rozbiórki, wznoszenie nowych obiektów oraz zmiany funkcji obiektów zabytkowych wymagają uzgodnień z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Strefa ochrony krajobrazu kulturowego „K” obejmująca tereny krajobrazu integralnie związanego z zespołem zabytkowym, znajdujące się w jego otoczeniu lub obszary o charakterystycznym wyglądzie, ukształtowane w wyniku działalności człowieka.

Działalność konserwatorska w strefie „K” zmierza do:

- konserwacji krajobrazu przyrodniczego związanego przestrzennie z historycznym założeniem urbanistycznym,
- restauracji i działań odtworzeniowych oraz rewaloryzacyjnych zabytkowych elementów krajobrazu urządzonego, ochrony krajobrazu naturalnego przestrzennie związanego z historycznie ukształtowanym założeniem, ochrony form i sposobu użytkowania terenów takich jak: rozłogi pól, układ dróg i ulic, miejsc zadrzewień, alei, szpalerów drzew, grobli, stawów, przebieg cieków wodnych z zaleceniem utrzymania wykształconego sposobu parcelacji gruntów i form użytkowania,
- uwolnienia obszaru i najbliższego otoczenia historycznego założenia od elementów dysharmonizujących,
- rekultywacji terenów zniszczonych,
- wprowadzenia nowych elementów podnoszących estetyczne wartości tych terenów i podkreślających ich związek przestrzenny z historycznym założeniem urbanistycznym,
- wprowadzenia funkcji niezagrażających wartościom tych terenów.

W obrębie strefy „K” ochrony krajobrazu wprowadza się następujące zasady dotyczące wszelkich działań inwestycyjnych:

- nowe formy zainwestowania powinny harmonijnie wpisywać się w otaczający krajobraz, podnosić walory estetyczne otoczenia podkreślając związek przestrzenny z historycznym założeniem urbanistycznym,
- przyznanie pierwszeństwa działaniom odtworzeniowym i rewaloryzacyjnym w stosunku do historycznych elementów krajobrazu kulturowego i otoczenia, w tym krajobrazu przyrodniczego,
- ukierunkowanie form zainwestowania na harmonijne wpisanie ich w otaczający krajobraz,
- remonty, przebudowy, rozbiórki, wznoszenie nowych obiektów oraz inne zmiany mogące mieć wpływ na przedmiot ochrony na obszarze strefy „B” i w jej otoczeniu wymagają uzgodnień z właściwymi służbami ochrony zabytków, na podstawie przepisów odrębnych.

Strefa „E” ochrony ekspozycji układu zabytkowego obejmuje obszar stanowiący zabezpieczenie właściwego eksponowania zespołów lub obiektów zabytkowych. Wymogi konserwatorskie w strefie „E” ustala się każdorazowo indywidualnie dla poszczególnych obszarów. W strefie „E” uwzględnia się:

- w uzasadnionych przypadkach całkowity zakaz wznoszenia obiektów kubaturowych,
- zalecenia dotyczące nowej zabudowy (wysokość zabudowy, linie zabudowy, skala, gabaryty, proporcje i forma dachu),
- zakaz zalesiania obszarów w tej strefie, jak i w bezpośrednim otoczeniu,
- podporządkowanie nowo wznoszonej architektury istniejącemu krajobrazowi chronionemu,
- konieczność wykonania dodatkowych opracowań (np. analiza panoramy miejscowości lub jej fragmentu).

Strefa „W” ochrony reliktyw archeologicznych dla stanowisk archeologicznych wyeksponowanych w terenie (np. grodziska, cmentarzyska kurhanowe, fortyfikacje), które są całkowicie wyłączone spod działalności inwestycyjnej. Strefa „W” obejmuje tereny o rozpoznanej zawartości stanowisk archeologicznych podlegających ochronie konserwatorskiej, charakteryzujących się własną formą krajobrazową. Obiekty, dla których wyznaczono strefę „W” wyłączone są z wszelkiej działalności inwestycyjnej, która mogłaby naruszyć ich specyficzną formę.

Na obszarze strefy „W” obowiązują następujące wymagania konserwatorskie:

- zakazana jest wszelka działalność inwestycyjna, która nie jest związana bezpośrednio z konserwacją lub rewaloryzacją tego terenu,
- dopuszcza się prowadzenie prac zabezpieczeniowych elementy zabytkowe, porządkowych, konserwatorskich, mających na celu ekspozycję obiektów zabytkowych w terenie oraz przystosowania terenu do pełnienia funkcji muzealnych, kultowych itp.

Wszelka działalność inwestycyjna na terenie strefy „W” podlega uzgodnieniu z właściwymi służbami ochrony zabytków, na podstawie przepisów odrębnych.

Strefa „OW” obserwacji archeologicznej, domniemanej zawartości ważnych reliktyw archeologicznych o wczesnej metryce historycznej. Strefą tą objęte są wszystkie miejscowości o historycznej, głównie średniowiecznej metryce. Wszelka działalność inwestycyjna podlega uzgodnieniu z właściwymi służbami ochrony zabytków. Prace ziemne w obrębie wszystkich stanowisk archeologicznych, zlokalizowanych na terenie miasta i gminy, muszą być poprzedzone ratowniczymi badaniami archeologicznymi, prowadzonymi na koszt inwestora. Badania takie należy zlecić placówce upoważnionej do świadczenia tego rodzaju usług. O terminie rozpoczęcia prac ziemnych i wyborze wykonawcy należy powiadomić właściwe służby ochrony zabytków.

Pozostałe stanowiska archeologiczne - stanowiska, które nie są wpisane do rejestru zabytków - mogą być wyłączone spod lokalizacji inwestycji jeżeli decydują o tym względy naukowe i konserwatorskie. Dopuszcza się rolnicze zagospodarowanie w ich obrębie. Zabytkom archeologicznym mogą zagrażać zbyt intensywne działania rolnicze i głęboka orka, poniżej tzw. calizny (podskibia), naruszająca substancję zabytkową obiektów nieruchomych: grobów, reliktyw zabudowy itp.

Ze względu na średniowieczne pochodzenie większości wsi na terenie gminy Kępno stanowią potencjalne obszary obserwacji archeologicznych. Prace ziemne wykonywane na terenach tych miejscowości, a w szczególności w obrębie stanowisk archeologicznych zlokalizowanych na terenie gminy, muszą być poprzedzone ratowniczymi badaniami archeologicznymi, prowadzonymi na koszt inwestora. Badania takie należy zlecić placówce upoważnionej do świadczenia tego rodzaju usług. O terminie rozpoczęcia prac ziemnych i wyborze wykonawcy należy powiadomić właściwe służby ochrony zabytków. Wszelkie nowe znaleziska archeologiczne objęte są również obowiązkiem powiadomienia wyżej wymienionych służb.

W podrozdziale 14.1.3 *Zespoły zabytkowe, zespoły o wartościach historycznych, cmentarze zabytkowe* wprowadzono następujący zapis: Wszelkie prace prowadzone na terenie zespołów zabytkowych czy innych zespołów o wartościach historycznych podlegają uzgodnieniu z właściwymi służbami ochrony zabytków, na podstawie przepisów odrębnych.

Dla zespołów parkowych, dworskich, folwarcznych uznanych za zabytek oraz dla zespołów o wartościach historycznych obowiązują następujące wymogi ochrony konserwatorskiej:

- należy dążyć do zachowania lub scalenia granic historycznych zespołów,
- nie należy dokonywać podziałów własnościowych tych terenów; w przypadku gdy taki podział już istnieje, należy dążyć do scalenia własnościowego gruntów w granicach historycznych założenia,
- założenia te winny pozostać terenami z dużym udziałem powierzchni zielonych,
- stawy mogą pełnić funkcję hodowlaną,

- założenia te należy uporządkować, wskazana jest rewaloryzacja, a w przypadku braku takich działań, należy pozostawić zieleni jej naturalnemu rozwojowi,
- stosunki gruntowo - wodne winny umożliwić utrzymanie zieleni w należytym stanie, prace melioracyjne winny dążyć do odtworzenia dawnych stosunków wodnych,
- wprowadza się zakaz prowadzenia działalności inwestycyjnej bez uzgodnień z właściwymi służbami ochrony zabytków.

Na terenie cmentarzy zabytkowych obowiązują następujące wymogi konserwatorskie:

- jeżeli są one nadal użytkowane, należy zachować ich dotychczasową funkcję,
- cmentarze nieużytkowane należy zachowywać jako tereny zielone,
- należy zaznaczyć w terenie obszar cmentarza przez ogrodzenie go w sposób trwały,
- cmentarze należy porządkować, zabezpieczając nagrobki przed ich dewastacją, pozostawiając je na miejscu lub tworząc dla nich lapidarium, dopuszczalne jest zachowanie nagrobków w inny sposób, uzgodniony z właściwymi służbami ochrony zabytków.

W stosunku do szpalerów, alei i pojedynczych okazów drzew obowiązują następujące wymogi ochrony konserwatorskiej:

- utrzymanie założeń szpalerów w granicach i o przebiegu historycznym,
- właściwa pielęgnacja zieleni,
- usuwanie okazów chorych i uzupełnianie układu nasadzeniami właściwych gatunków drzew.

IV. Miejscowe Plany Zagospodarowania Przestrzennego na obszarze Miasta i Gminy Kępno

Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego (M.P.Z.P.) stanowi podstawę planowania przestrzennego na terenie Miasta i Gminy Kępno. Ustanawia przepisy powszechnie obowiązujące, będące podstawą wydawania decyzji administracyjnych.

Sporządzone zostały dla poszczególnych obszarów gminy, zatwierdzonych uchwałami:

- Uchwała nr XLII/249/2013 Rady Miejskiej w Kępnie z dnia 18 września 2013 r. W sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kępno – części I, zmieniony następnie:
 - Uchwałą nr XLVI/327/2017 Rady Miejskiej w Kępnie z dnia 30 listopada 2017 r. W sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kępno – część I dla obszaru linii kolejowej Kępno – Kępno Zachód w Kępnie
- Uchwała nr XLVII/356/2017 Rady Miejskiej w Kępnie z dnia 19 grudnia 2017 r. W sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kępno – część II

W M.P.Z.P. zawarte są zapisy m.in. Z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej. Uwzględniono zasady ochrony i opieki nad zabytkami, a także podkreślono konieczność konsultowania zmian z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

W tekście Planów uwzględniono podział na strefy ochrony konserwatorskiej, wyznaczone przez Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, przyjmując dla nich wymogi wskazane w dokumencie Studium.

V. Plan ochrony zabytków na wypadek konfliktów zbrojnych i sytuacji kryzysowych

Plan ochrony zabytków na wypadek konfliktów zbrojnych i sytuacji kryzysowych dla Miasta i Gminy Kępno został opracowany w 2015 r. i został uzgodniony z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków w Poznaniu w dniu 03.03.2015 r.

Dokument został opracowany w oparciu o następujące podstawy prawne:

1. Konwencja Haska o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego wraz z Regulaminem wykonawczym do tej Konwencji oraz Protokółem o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego z dnia 14 maja 1954 r. /Dz. U. z 1957 r. Nr 46, poz. 212-załącznik/.
2. Drugi Protokół sporządzony w Hadze dnia 26 marca 1999 r. do Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisanej w Hadze dnia 14 maja 1954 r., (Dz. U. z dnia 7 marca 2012 r.)
3. Konwencja w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego, przyjęta w Paryżu dnia 16 listopada 1972 r. przez Konferencję Generalną Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury na jej siedemnastej sesji. (Dz. U. z dnia 30 września 1976 r.)
4. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami /Dz. U. z 2014r., poz. 1446/.
5. Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych /Dz. U. nr 212 z dnia 29 września 2004 r., poz. 2153/.
6. Normy postępowania w sprawach sztuki kościelnej wydane przez Konferencję Episkopatu Polski z dnia 25 stycznia 1973 r.
7. Ustawa z dnia 18 kwietnia 2002 r., o stanie klęski żywiołowej /Dz. U. z 2014 r., poz. 333/.
8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 września 1993 r. w sprawie powszechnej samoobrony ludności /Dz. U. z 1993 r. Nr 91, poz. 421/.

VI. Uwarunkowania ochrony przyrody i równowagi ekologicznej.

Na terenie gminy Kępno obszary chronionego krajobrazu tworzą:

Wzgórza Ostrzeszowskie i Kotlina Odolanowskiej

Utworzony rozporządzeniem Nr 63 Wojewody Kaliskiego z dnia 7 września 1995 r. W sprawie ustalenia obszaru chronionego krajobrazu „Wzgórza Ostrzeszowskie i Kotlina Odolanowska” na terenie województwa kaliskiego i zasad korzystania z tego obszaru (Dz. Urzędowy Województwa Kaliskiego Nr 15, poz. 95), który swym zasięgiem obejmuje część wsi Mikorzyn, część terenów leśnych Domanina i Myjomie oraz wsi Rzetni, a także część

wsi Przybyszów. Obowiązuje prawna ochrona i stosowanie przepisów odrębnych dla terenów znajdujących się w zasięgu obszaru chronionego krajobrazu.

Dolina rzeki Prosny

Utworzony rozporządzeniem nr 65 Wojewody Kaliskiego z dnia 20 grudnia 1996 r. W sprawie ustalenia obszaru chronionego krajobrazu „Dolina rzeki Prosny” na terenie województwa kaliskiego i zasad korzystania z tego obszaru (Dz. Urzędowy Województwa Kaliskiego 1997 r. Nr 1, poz. 1), który swym zasięgiem obejmuje - zachodni i północny skraj lasu na obszarze wsi Świba do granicy z gminą Wieruszów i Doruchów. Powierzchnia obszaru chronionego krajobrazu „Dolina rzeki Prosny” na terenie gminy Kępno wynosi -115 ha, są to lasy, co stanowi 0,1% powierzchni ogólnej chronionego krajobrazu. Obowiązuje prawna ochrona i stosowanie przepisów odrębnych dla terenów znajdujących się w zasięgu obszaru chronionego krajobrazu.

Natura 2000 Baranów (europejska sieć systemu ochrony przyrody Natura 2000)

Swym zasięgiem obejmuje południową część miasta Kępno, na granicy z gminą Baranów. Obszar ochrony *Lycaena Helle Czerwończyka fioletka*, motyla z rodziny modraszkwatych, obejmujący podmokłe łąki użytkowane ekstensywnie. Teren wyłączony spod zabudowy. Przez jego środek przeprowadzony jest nasyp z nieczynną linią kolejową Kępno-Namysłów. Nasyp kolejowy stanowi barierę przed wiatrem korzystną dla objętego ochroną motyla. Obowiązują przepisy odrębne.

W odniesieniu do terenów gminy Kępno położonych w zasięgu wymienionych obszarów chronionego krajobrazu polityka przestrzenna w zakresie kształtowania systemu przyrodniczego i ochrony wartości przyrodniczych, powinna polegać na:

- pierwszeństwie działań odtworzeniowych i rewaloryzacyjnych historycznych elementów krajobrazu kulturowego;
- podporządkowaniu form zainwestowania do otaczającego krajobrazu;

- restauracji lub częściowym odtwarzaniu zabytkowych elementów krajobrazu;
- zachowaniu krajobrazu przyrodniczego związanego przestrzennie z historycznym założeniem urbanistycznym;
- likwidacji elementów dysharmonizujących;
- rekultywacji zniszczonych fragmentów użytków rolnych lub leśnych;
- wprowadzaniu nowych elementów krajobrazowych podnoszących estetyczne wartości terenów i podkreślających ich związek przestrzenny z historycznym założeniem urbanistycznym;
- zwiększaniu i wprowadzaniu nowych funkcji ogólnospołecznych pod warunkiem należytego zabezpieczenia wartości estetyczno-historycznych przed zniszczeniem lub zniekształceniem, przede wszystkim w odniesieniu do nieruchomości mających charakter pomników historii.

Ponadto, na terenie gminy Kępno zarejestrowanych jest 12 pomników przyrody m.in.:

- grupa pięciu dębów szypułkowych (*Quercus robur* - o obwodzie 386 cm, 212 cm, 254 cm, 260 cm, 347 cm, okazałe drzewa z wysokimi konarami i pucharowatą koroną) rosnących na terenie parku w Mikorzynie opodal pałacu,
- wiąz szypułkowy (*Ulmus laevis*- o obwodzie 552 cm, drzewo o szerokiej, pucharowato rozszerzonej ku górze koronie, nasada pnia rozszerzona na dwie odnogi) rosnący na terenie parku wiejskiego w Myjomicach przed pałacem,
- dąb szypułkowy (*Quercus robur* - o obwodzie 443 cm, drzewo wyniosłe, okazałe, z grubym pniem z potężnymi, rozłożystymi konarami) wiek ok. 200 lat, rosnący przy ul. Orzeszkowej obok synagogi w Kępnie,
- aleja dębowa licząca 185 dębów szypułkowych (*Quercus robur*) rosnących przy drodze powiatowej z Mikorzyna do Mechnic na odcinku 1 km oraz przy drodze gminnej na odcinku 1,5 km z Mikorzyna w kierunku Domanina.

Obowiązuje prawna ochrona i stosowanie przepisów odrębnych dla pomników przyrody.

Historyczne parki krajobrazowe objęte indywidualną ochroną, wpisane do rejestru zabytków.

- park dworski w Domaninie (w rejestrze zabytków nr rej.: KL-III-5340/30/87, nr rej.: 493/A z dn. 21.04.1987)
- park dworski w Hanulinie (w rejestrze zabytków nr rej.: PSOZ - Kal-IZN 40/79/98, 753/A z dn. 07.11.1998)
- park miejski w Kępnie z aleją lipową przy ul. Dąbrowskiego (w rejestrze zabytków nr rej.: 736/Wlkp/A z dn. 12.03.2009)
- park w Kępnie przy willi przy zespole starostwa (w rejestrze zabytków nr rej.: 630/Wlpk/A z dn. 12.02.2008)
- park pałacowy w Mikorzynie (w rejestrze zabytków nr rej.: 242/Wlkp/A z dn. 12.07.2006)

3. CHARAKTERYSTYKA ZASOBÓW DZIEDZICTWA KULTUROWEGO MIASTA I GMINY KĘPNO

3.1. Zarys historii obszaru gminy

Pierwsze ślady człowieka i jego działalności sięgają na Ziemi Kępińskiej okresu późnego paleolitu (ok. 14 tys. lat p.n.e) i pochodzą one z obozowiska kultury hamburskiej odkrytego w Mechnicach. Na omawianym terenie znajdujemy ślady osadnictwa z okresu neolitu, epoki brązu (kultura łużycka) reprezentowane m.in. przez cmentarzysko na tzw. „Górcie Wiatrkowej” w Kępnie, a także z okresu wpływów rzymskich (kultura przeworska), z którym wiązało się ożywienie gospodarcze i handlowe; wówczas przebiegała przez te tereny jedna z odnóg tzw. szlaku bursztynowego z Akwilei nad Bałtyk.

Najstarsze osady na terenie gminy wzmiankowane są od początku XIII w.: Rzetnia 1233 r., Kępno 1282 r., Kierzno 1300 r., Olszowa i Świba 1310 r., Myjomice i Domanin 1360 r., Krążkowy 1419 r., Osiny 1447 r. W okresie średniowiecza na północny-zachód od Kępna, istniało grodzisko usytuowane nad bagnistymi rozlewiskami rzeki Niesób (Samica). Pozostałością drewnianego założenia obronnego, jest wzniesienie stożkowate tworzące tzw. „Kopiec” o średnicy 35 m i wysokości 4 m. Gród kępiński użytkowano w dwóch fazach.

W pierwszej, wcześniejszej datowanej na czas od 2 połowy XIII w. lub k. XIII w. był typowym grodem nizinnym otoczonym częstokołem i glinianym wałem. Na przełomie XIV i XV wieku uległ on zniszczeniu. W drugiej fazie od poł. XIV w. był obronną siedzibą rycerską wybudowaną w formie wieży mieszkalno-obronnej na planie kwadratu, otoczonej wałem, funkcjonującej do drugiej połowy wieku XV.

Miejscowość wzmiankowana po raz pierwszy w 1282 r. jako miejsce spotkania księcia wielkopolskiego Przemysła II z księciem pomorskim Mściwojem (tzw. układ kępiński). W zapisach dokumentów z 1283 r. miejscowość Kępno określona została jako *cwitas* - miasto książęce, które prawa miejskie miało wzorować na Kaliszu. W latach 1234 - 1261 Kępno należało do Henryka Brodatego, a następnie do jego syna. Kępno kolejno władali Władysław Łokietek, a po nim jego syn Kazimierz Wielki, który w 1365 r. przekazał je w ręce prywatne szlachcicowi Wierzbicie z Paniewic. W 1370 r. Ludwik Węgierski przekazał ziemię wieluńską księciu opolskiemu Władysławowi. Książę utrzymał lenno w swoich rękach do końca lat dziewięćdziesiątych XIV w. Wówczas Kępno zostało przyłączone do utworzonego starostwa grodowego w Ostrzeszowie. Rozwój sąsiedniej osady - Baranowa i najazdy tatarskie wpłynęły na zmniejszenie rangi Kępna oraz utratę praw miejskich. Na początku XVII w. nastąpił napływ ludności protestanckiej ze Śląska do Kępna (w roku 1664 powstał pierwszy zbór protestancki). W ślad za protestantami do Kępna przybyli Żydzi, którzy w 1674 r. otrzymali przywilej swobodnego handlu. Napływ ludności protestanckiej i żydowskiej, a także związany z tym rozwój handlu oraz rzemiosła przyczyniły się do ponownej lokacji miasta. W roku 1660 król Jan Kazimierz zezwolił staroście wieluńskiemu Adamowi z Rudnik Biskupskiemu, ówczesnemu właścicielowi Kępna, na lokację miasta. W dniu 2 grudnia 1661 r. wydał on przywilej lokacyjny. W dokumencie tym pojawił się wizerunek herbu wraz z jego opisem oraz przyznano miastu prawo magdeburskie w pełnym zakresie.

Do 1793 r. Kępno leżało w Województwie Sieradzkim. II rozbiór Polski włączył Kępno do Prus. W latach 1807-1815 miasto weszło w skład Księstwa Warszawskiego. Na mocy ustaleń Kongresu Wiedeńskiego włączono Kępno do Wielkiego Księstwa Poznańskiego. Po 1871 r. kiedy miasto znalazło się pod panowaniem niemieckim nastąpił jego dynamiczny rozwój gospodarczy, przestrzenny i architektoniczny. Powstały wówczas liczne budynki użyteczności publicznej i nowoczesna infrastruktura techniczna m.in. kolej.

Po Powstaniu Wielkopolskim w 1918 roku Kępno i okoliczne wsie weszły w skład Państwa Polskiego. Po i wojnie światowej Kępno było siedzibą powiatu. W latach 1975-1998 miasto administracyjnie należało do województwa kaliskiego. Powiat kępiński przywrócony został w 1990 r.

W ukształtowanym na przestrzeni wieków układzie przestrzennym miasta Kępna wyodrębnić można wyraźnie zróżnicowane elementy o czytelnym rozplanowaniu:

- pierwotny gród, którego pozostałością jest niewielkie wzniesienie na północy-zachód od miasta
- osada targowa, pozostałością jest owalny układ ulic Kościuszki i Staszica, które tworzą wrzecionowate wnętrze - plac targowy
- miasto lokacyjne
- dzielnica żydowska
- dzielnica przemysłowa

Właściwe miasto lokacyjne powstało na wschód od pierwotnej osady, na północnych stokach niewysokiego wzgórza. Centrum układu stanowił czworoboczny rynek. Z jego narożników wychodziło dziesięć ulic i dodatkowo po jednej z pierzei wschodniej i zachodniej. Droga na zachód, w kierunku Wrocławia nazywana była Królewską. Rynek był wokół zabudowany, a w jego centrum, w końcu XVII w. wybudowano niewielki ratusz. Z końcem XVIII w. ratusz został rozebrany, na jego miejscu w 1835 r. stanął murowany budynek w stylu klasycystycznym. Budynek ten był siedzibą władz miejskich oraz sądu ziemsko-miejskiego. W 1846 r. wzniesiono nowy budynek ratusza (obecnie ul. Ratuszowa 2). Czworoboczny rynek otaczają kamienice z XIX i XX w.

W XVII w. miasto rozwijało się głównie w kierunku wschodnim oraz południowym. Część wschodnią zamieszkiwała głównie ludność żydowska, południową polska (katolicka), a północno-zachodnią niemiecka (protestancka). Kępno było miastem otwartym (brak śladów murów miejskich). Pod koniec XVII w. na skutek przeniesienia siedziby właścicieli Kępna z tzw. Kopca do położonego bliżej centrum dworku, wokół zabudowań dworskich wykształciło się przedmieście zwane wrocławskim. W tym czasie powstała również zabudowa wzdłuż dróg biegnących w kierunku Warszawy i Krakowa. Na wizerunek miasta duży wpływ miały pożary niszczące drewniane budynki, które stanowiły przeważającą część zabudowy. Miały one miejsce kolejno w latach 1691, 1777, 1790 i 1793. W wyniku pożarów

spaleniu uległy wszystkie cztery pierzeje Rynku, zabudowa ulic przyległych, szpital parafialny i dzwonnica zboru ewangelickiego.

Rozwój części wschodniej miasta miał miejsce głównie w XVII w. W tym okresie ukształtowała się nieregularna siatka ulic, co było wynikiem aktywności inwestycyjnej ludności żydowskiej. Pierzeje zabudowywane były małymi budynkami, o niewielkich kubaturach. W roku 1674 żydom kępińskim nadano przywilej przyzwalający im na budowę przy ulicy nazwanej Żydowską (na wschód od Rynku) domów mieszkalnych, bożnicy i łaźni oraz na założenie cmentarza. Wówczas powstała pierwsza drewniana bożnica. W latach 1814-1815 w miejsce drewnianej, rozebranej ok. 1689 r., wybudowano murowaną w stylu klasycystycznym. Parafia ewangelicka w Kępnie powstała w 1661 r. W roku 1664 poświęcono pierwszy ewangelicki kościół, który został zburzony w 1774 r. wraz z plebanią i szkołą. Kolejna świątynia spłonęła w 1854 r. Po jej pożarze w 1863 r. wzniesiono murowany kościół, poświęcony w 1863 r. Katolicki kościół pw. św. Marcina w Kępnie ufundowany został przez starostę wieluńskiego Marcina Konstantego Olszowskiego, po jego szczęśliwym powrocie z odsieczy wiedeńskiej. Drewnianą świątynię w kształcie krzyża i dzwonnice wzniesiono w 1685 roku. W 1830 roku ówczesny proboszcz, ks. Alojzy Grzybowski, w testamencie zapisał parafii kępińskiej folwark Grzybów, z dochodów, którego miała być zbudowana nowa murowana świątynia. Staraniem ks. Ignacego Nowackiego w latach 1905 - 1907 wzniesiono Dom Katolicki, a w latach 1909-1911 neobarokowy kościół, konsekrowany 15 października 1911 r. Projektantem kościoła był poznański architekt Roger Sławski. Pierwowzorem budowli był kościół Trynitarzy w Krotoszynie (1774).

Intensywny rozwój przestrzenny miasta przypadł na 2 poł. XIX w. i był związany z rozwojem komunikacji i przemysłu. Przykładem zabudowy charakterystycznej dla tego okresu jest Przedmieście Warszawskie. Istotne znaczenie miał również fakt utworzenia kolei. Pierwszą kolej żelazną w Prusach wybudowano w roku 1836 i rozbudowano jej sieć najpierw w prowincjach środkowych i zachodnich. W roku 1872 wybudowano kolej żelazną na trasie z Sycowa do Kępna. Drugą linię kolejową, dwutorową, zbudowano w latach 1874-1875 z Poznania do Kluczborka. Nowa linia kolejowa krzyżowała się w Kępnie z linią kolejową Oleśnica-Podzamcze. Zbudowano osobny dworzec osobowy na miejscu skrzyżowania. Dworzec kępiński jest przykładem nielicznych dworców typu piętrowego,

w którym krzyżują się dwie linie, każda z osobnym peronem i o różnych wysokościach. Trzecią linię kolejową, Kępno-Namysłów, wybudowano w latach 1908 -1910. Z uwagi na znaczniejszą odległość dworca głównego od śródmieścia urządzono tuż przy mieście dworzec zachodni. Za przyczyną wybudowania dworca zw. Zachodnim, Kępno zaczęło się rozwijać w kierunku zachodnim i południowym. W roku 1918 dzięki staraniom Towarzystwa Upiększania Miasta założono park miejski. Dalszy rozwój miasta w kierunku południowo-wschodnim uniemożliwiły rozległe mokradła. Nastąpiła intensyfikacja istniejącej zabudowy. W 1936 r. rozpoczęto prace nad dalszym rozwojem przestrzennym miasta. Uregulowano koryta rzek Samica i Niesób, osuszono otaczające je moczary, przeznaczając teren na ogrody i pola. W 1947 r. poszerzono nieznacznie granice administracyjne miasta, a w 1975 włączono w jego obręb tereny leżące w kierunku Hanulina i Olszowy.

Przełom XIX i XX w. przyniósł ze sobą znaczną liczbę zespołów dworskich i folwarcznych na omawianym terenie. Obecnie zachowało się ich kilkanaście. W większości założeń dworskich, w okresie po II wojnie światowej, dokonano istotnych zmian w układach kompozycyjnych i funkcjonalnych.

3.2. Zabytki nieruchome o najwyższym znaczeniu dla gminy

Na terenie Gminy znajdują się obiekty, które należałoby uznać za wyjątkowo wyróżniające się na tle wszystkich zabytków, zarówno wpisanych do rejestru, jak i gminnej ewidencji zabytków. Stanowią one elementy rozpoznawalne przez społeczeństwo nie tylko w skali regionu, ale sięgając rozgłosem niekiedy dalece poza granice powiatu. Do takich „wizytówek” gminy niewątpliwie zaliczyć należy:

❖ Kościół Rzymskokatolicki pw. Św. Marcina

Pierwsza wzmianka o Kępie pochodzi z 15 lutego 1282 r. Kępno należało wówczas do parafii w Baranowie. Po wiktorii Wiedeńskiej, jej uczestnik, Marcin Konstanty z Olszowy Olszowski, ufundował w Kępie kościół parafialny w 1684 r. Patronem nowo wybudowanego kościoła został św. Marcin z Tours. Kościół był drewniany w kształcie

krzyża z dzwonnica wzniesioną w 1685 r. W ołtarzu głównym kościoła zamieszczony był obraz Najświętszego Serca Pana Jezusowego autorstwa Tadeusza Popiela z Krakowa, ucznia Jana Matejki. W ołtarzu bocznym znajdował się obraz Opatrzności Bożej, nad nim obraz Mater Boni Consilii, a po stronie Ewangelii- Matka Boska Częstochowska. Na belce tęczowej - Chrystus na krzyżu.

Ks. Alojzy Grzybowski zapisał parafii kępińskiej folwark „Grzybów”, z którego dochodów, miał zostać wzniesiony murowany kościół. Dzieła tego dokonał ks. Ignacy Nowacki. W latach 1905 - 1906 wznosił Dom Katolicki. Obecny kościół stanął na miejscu dawnej budowli drewnianej. Wzniesiony został w stylu neobarokowym w 1911 r. wg. projektu architekta Rogera Sławskiego, a wzorowany na życzenie fundatora ks. Alojzego Grzybowskiego na poklasztornym kościele w Krotoszynie. Konsekrowany 15 października 1911 r. przez Ks. Bp. Edwarda Likowskiego. Ze starego kościoła (drewnianego) zachował się między innymi ołtarz główny z XVIII wieku, odnowiony w 1911 r. Nad nim widoczny jest witraż św. Marcina.

W kościele znajdują się obrazy: portret trumienny Marcina Olszewskiego herbu Prus II, starosty wieluńskiego namalowany ok.1700 r.; rzeźby barokowe: krucyfiks z tęczą dawnego kościoła ok. 1700 roku; Dzieciątka Jezus oraz dwie rzeźby z dawnych ołtarzy.

Na sklepieniu przed ołtarzem głównym, na łuku Tadeusz Popiel umieścił Królową Niebios, której hołd składają błogosławieni i święci polscy, a aniołowie rzucają pod stopy Matki Bożej polne kwiaty. Obraz został obramowany Koronami Kazimierowskimi. Na ścianie zewnętrznej kościoła znajduje się m.in. epitafium upamiętniające urodzenie w Kępnie Władysława Rabskiego (1865-1925), warszawskiego pisarza, publicysty i działacza politycznego oraz inne tablice poświęcone min. ks. Ignacemu Nowackiemu, ks. Antoniemu Kozłowskiemu, ks. Alojzemu Grzybowskiemu oraz 200-lecia odsieczy wiedeńskiej króla Jana III Sobieskiego.

W czasie II wojny światowej kościół był zamknięty, pełnił funkcję magazynu. Niemcy zabrali dzwony i żelazne ogrodzenie cmentarza przy kościele. Na przełomie 1999/2000 kościół przeszedł prace remontowo-konserwatorskie.

❖ Synagoga

W roku 1674, Żydom kępińskim nadano przywilej m. in. przyzwalający im budować na ulicy, nazwanej odtąd Żydowską (na wschód od Rynku) domy mieszkalne, bóżnicę i łaźnię oraz założyć cmentarz. Biskup wrocławski, do którego diecezji należało Kępno, nadał im w roku 1689 przywilej swobodnego wykonywania praktyk religijnych. Wówczas powstała w nowo założonym mieście pierwsza bóżnica (miało to miejsce po wybudowaniu zboru protestanckiego w roku 1664 oraz kościoła w roku 1684). Budowle te były pierwotnie drewniane. Bóżnica, która ustąpiła miejsca w roku 1814 nowej murowanej, pochodziła z XVII wieku. 31 maja 1814 roku zawarty został kontrakt pomiędzy dwoma architektami ze śląskiego Brzegu, Fryderykiem Wilhelmem i Karolem Fryderykiem Schefflerami, a kępińską Gminą Żydowską.

Wybudowana w latach 1814 -1815 w stylu klasycystycznym, w miejsce drewnianej rozebranej ok. 1689 r., odnowiona w 1893 i 1924 -1925 roku. Częściowo podpiwniczona, murowana z cegły, tynkowana i częściowo boniowana. Założona na rzucie nieregulowanego prostokąta z kwadratową salą modlitwy, przy której od zachodu prostokątny przedsionek z dwiema klatkami schodowymi i kwadratowa lokalność. Na piętrze znajdowała się galeria dla kobiet, otwarta arkadami na salę główną. Sala nakryta pozornym sklepieniem klasztornym. Zachowane fragmenty stiukowej dekoracji klasycystycznej.

Fasada pięcioosiowa z wysuniętym ryzalitowo portykiem na osi, rozcłonkowym czterema przyściennymi półkolumnami zwieńczona balkonem i trójkątnym tympanonem, w którym dekoracje z motywem autentycznych gryfów, narożniki ścięte opilastowane. Okna w dwóch rzędach częściowo z pierwotną stolarką dolne prostokątne z przeważnie zamkniętym łukiem, górne półkoliste. Dach czterospadowy kryty dachówką.

Synagoga na mocy ustawy z 1997 roku o restytucji mienia żydowskiego została zwrócona Gminie Wyznaniowej Żydowskiej we Wrocławiu. W 2009 roku na podstawie darowizny Gmina Żydowska przekazała ją Gminie Kępno.

❖ Kościół i parafia ewangelicka w Kępnie

Parafia ewangelicka w Kępnie istniała od 1661 roku. W roku 1664 odbyło się poświęcenie pierwszego ewangelickiego Domu Bożego w Kępnie. Po wycofaniu Szwedów z Polski i powrocie Augusta II rozpoczął się okres wielkiego ucisku dysydentów. Orzeczenie karne zmusiło protestantów do oddania kluczy od zboru i rozebrania kościoła. W dniach od 16 do 22 sierpnia 1718 roku zostały zburzone: świątynia, plebania i szkoła. W 1774 roku sejm warszawski zatwierdził prawo gwarantujące wolność religijną. W roku 1776 uzyskano zgodę na budowę kościoła, który ukończono w 1779 roku.

Dnia 15 września 1854 roku wybuchł pożar w Kępnie, który strawił wiele drewnianych domów i dotarł do budynków kościelnych, które również doszczętnie spłonęły. 8 października 1863 roku odbyło się poświęcenie nowej murowanej świątyni. Z okazji jubileuszu 250-lecia istnienia parafii świątynię gruntownie odnowiono.

❖ Ratusz i dawny Sąd

Na temat historii ratusza akta nie mówią czy tuż po lokalizacji miasta w 1661 roku wzniesiono oddzielny gmach ratuszowy. Początkowo posiedzenia władz odbywały się prawdopodobnie w mieszkaniu burmistrza lub we dworze właściciela. Należy przypuszczać, iż w XVII wieku wybudowano pośrodku kępińskiego rynku, drewniany ratusz, o którym wspominają księgi grodzkie, w których to zamieszczony został opis ratusza i jego stan zachowania w końcu XVIII wieku: „Ratusik w rynku, w którym dwie komórki na dole dla więźniów, a na górze izdebka, chociaż zdezelowany, stoi dach na nim bardzo zły i szpeci miasto...”. Z końcem XVIII stulecia opisany budynek, został rozebrany.

W miejscu rozebranego ratusza w 1835 roku stanął murowany budynek w stylu klasycystycznym, dwukondygnacyjny z dwuspadowym dachem pokrytym dachówką, na którego szczycie wzniesiono wieżyczkę z zegarem. Usytuowany pośrodku rynku, budowany na pomieszczenia utworzonego sądu ziemsko-miejskiego, służył jednocześnie za siedzibę magistratu. Już wkrótce stał się niewystarczający dla tych dwóch instytucji i dlatego mieszczanie kępińscy wzniesli tuż obok, przy ul. Ratuszowej nr 2, nowy budynek ratusza,

również w stylu klasycystycznym, w którym to budynku władze samorządu kępińskiego znajdowały się do 1975 roku. Budowa nowego ratusza rozpoczęła się w 1846 roku.

Gmach dawnego ratusza uległ rozbudowie w roku 1866. Do wydłużonego na planie prostokąta gmachu dołączono dwa prostokątne ryzality boczne, wysunięte przed elewację frontową (zachodnią). Na dachu dwuspadowym, krytym dachówką, na osi głównej umieszczona była wyżej wspomniana wieżyczka, która również uległa przebudowie.

Zachowano murowaną, kwadratową podstawę, dodając do niej ośmioboczny, drewniany trzon z arkadowymi przezroczami, kryty stożkowatym hełmem z chorągiewką na iglicy. W tym stanie architektonicznym ratusz kępiński przetrwał do czasów współczesnych. Gdy w 1989 roku wybudowano w Kępnie nowy gmach sądu rejonowego, kępiński ratusz powrócił do kępińskich władz samorządowych. Po przeprowadzonym remoncie kapitalnym pełni swoją dawną funkcję.

❖ Dworzec PKP

Unikalny, dwupoziomowy dworzec kolejowy z krzyżowym usytuowaniem peronów. Pierwszą kolej żelazną w Prusach wybudowano w roku 1836 i rozbudowano jej sieć najpierw w prowincjach środkowych i zachodnich. W roku 1872 wybudowano kolej żelazną na trasie z Sycowa do Kępna. Drugą linię kolejową, dwutorową, zbudowano w latach 1874 -1875 z Poznania do Kluczborka. Nowa linia kolejowa krzyżowała się w Kępnie z linią kolejową Oleśnica-Podzamcze. Zbudowano osobny dworzec osobowy na miejscu skrzyżowania. Dworzec kępiński jest przykładem nielicznych dworców typu piętrowego, w którym krzyżują się dwie linie, każda z osobnym peronem i o różnych wysokościach. Trzecią linię kolejową, Kępno-Namysłów, wybudowano w latach 1908 -1910. Z uwagi na znaczniejszą odległość dworca głównego od śródmieścia urządzono tuż przy mieście dworzec zachodni, zarówno dla ruchu osobowego jak towarowego, stwarzając tym dogodniejsze warunki komunikacyjne z miastem.

❖ Poczta

Wstąpienie w roku 1697 na tron Polski elektora saskiego Fryderyka Augusta II Mocnego, zrodziło potrzebę zorganizowania szybkiej - w ówczesnym pojęciu-łączności pocztowej pomiędzy Warszawą i Drezniem. W roku 1760 zorganizowano szlak pocztowy z Warszawy przez Kępno do Drezna.

Nie udało się ustalić gdzie mieścił się pierwszy urząd pocztowy. Przyjąć należy, że mieścił się w budynku przy ulicy Kościuszki nr 5, zwanej w XVII wieku „Drogą Królewską”. Budynek, który obejmuje obecnie część gmachu władz miejskich oraz starostwa, był w drugiej połowie XVIII i pierwszej połowie XIX stulecia własnością rodziny Stemplów, z której Andrzej Stempel w roku 1776 tytułował się: „Pocztmajster Jego Królewskiej Mości Rzeczypospolitej Polskiej”.

Rodzina Stemplów wywodziła się z Saksonii i stanowiła rodzinę pocziarską. W latach 1888 -1889 wystawiono obecny, okazały i odpowiednio dostosowany do potrzeb gmach poczty. Gmach zbudowany jest w stylu neorenesansowym, ceglany, nietynkowany. Gmach poczty wybudował na własny rachunek z kredytów uzyskanych od rządu pruskiego. Budowniczym był Otto Weber z Kępna.

❖ Układ urbanistyczny i domy mieszczkańskie z II poł. XVIII i XIX

Właściwe miasto lokacyjne powstało na wschód od pierwotnej osady, na północnych stokach niewysokiego wzgórza. Centrum układu stanowił czworoboczny rynek o powierzchni 1 ha. Ulice wybiegały z jego narożników oraz po jednej ze pierzei wschodniej i zachodniej. Droga na zachód w kierunku Wrocławia, nazywana była Królewską.

Rynek był wokół zabudowany, a w jego środku, w końcu VII wieku wybudowano niewielki ratusz. Miasto w tym czasie rozwijało się głównie w kierunku wschodnim oraz południowym. Część wschodnią zamieszkiwała głównie ludność żydowska, południową – polska (katolicka), a północno-zachodnią- niemiecka (protestancka).

Rozwój części zachodniej miasta miał miejsce głównie w XVII wieku. W tym okresie ukształtowała się nieregularna siatka ulic, będąca wynikiem aktywności inwestycyjnej ludności żydowskiej. Wznoszono wówczas pierzeje zabudowane małymi

budynkami, o niewielkich kubaturach. Kępno było miastem otwartym, do dzisiaj nie odnaleziono śladów murów miejskich.

Pod koniec XVIII wieku, gdy ówczesny właściciel Kępna przeniósł się z Kopca do położonego bliżej centrum dworu, wokół zabudowań dworskich wykształciło się jedno z przedmieść, nazywane wrocławskim. W tym czasie powstały również osiedla wzdłuż dróg biegnących w kierunku Warszawy i Krakowa. Ogromny wpływ na wizerunek miasta miały pożary, wybuchające w mieście z powodu dużej drewnianej zabudowy. Miały one miejsce w latach 1691, 1777, 1790 i 1793. W wyniku pożarów spaleni uległy wszystkie cztery pierzeje Rynku, zabudowa przy sąsiadujących ulicach, szpital parafialny i dzwonnica zboru protestanckiego. Wielu pogorzalców przeniosło się do Kalisza. Intensywny rozwój przestrzenny miasta przypada na drugą połowę XIX wieku i był związany z ekspansją komunikacji i przemysłu. Przykładem zabudowy charakterystycznej dla tamtego okresu jest Przedmieście Warszawskie. Istotne znaczenie miał również fakt, że w drugiej połowie XIX wieku Kępno stało się węzłem kolejowym. W 1873 roku doprowadzono linię biegnącą z Wrocławia przez Oleśnicę, a w roku 1875 linię łączącą Poznań z Górnym Śląskiem.

Na początku XX wieku Kępno zaczęło rozwijać się w kierunku zachodnim i południowym, za przyczyną wzniesienia drugiego dworca kolejowego, zwanego zachodnim. W wyniku starań Towarzystwa Upiększania Miasta założono w 1908 roku park miejski. Dalszy rozwój miasta w kierunku południowo-wschodnim uniemożliwiły rozległe mokradła.

Kępno przestało poszerzać swoje granice, intensyfikując istniejącą zabudowę. W roku 1936 rozpoczęto prace nad planami dalszego rozwoju przestrzennego miasta. Uregulowano koryto rzek Samicy i Niesób, a otaczające moczary osuszono, przeznaczając je na ogrody i pola uprawne.

Rynek 26, z końca XVIII wieku

Piętrowy, pięcioosiowy, o podziałach ramowo-pilastrowych, z nieznacznym ryzalitem na osi. Dach mansardowy z naczółkiem, kryty dachówką.

ul. Kościelna 2 z XVIII/XIX wieku

Dom pochodzący z przełomu XVIII/XIX wieku. Piętrowy, siedmioosiowy, dwutraktowy z sienią pośrodku. Elewacja frontowa o podziałach pilastrami, parter boniowany. Na osi balkon wsparty na dwóch parach kolumn. Dach naczółkowy kryty dachówką.

ul. Kościuszki nr 13 z początku XIX wieku

Dom parterowy, dwutraktowy, pięcioosiowy z facjatką drewnianą o ozdobnym wykroju. Kryty papą.

❖ Zespół wodociągów

W początkach XX wieku rozpoczęto budowę zakładu wodociągowego i sieci wodociągów miejskich. Zakład wodociągowy wybudowano w latach 1903 -1904 według projektu inżyniera Mestla z Wrocławia. Powstała wtedy stacja pomp i wieża ciśnień, zlokalizowana przy ulicy Wrocławskiej.

Do roku 1938 sieć wodociągowa liczyła 13 kilometrów i podłączono do niej 633 nieruchomości. Stację pomp i wieżę zbudowano w stylu neogotyckim. Tworzą one zwarty zespół budynków jednolity stylistycznie i dobrze zachowany.

Wieża o wysokości ponad 40 m góruje nad okolicą i stanowi charakterystyczny punkt orientacyjny.

❖ Kościół p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Kierznie

Pierwsza historyczna wzmianka o Kierznie pochodzi z 1266 roku, kiedy to komes Strzałka dawał dziesięcinę biskupowi wrocławskiemu. Kościół w Kierznie stanowił w XVI wieku jednowioskową parafię z kościołem pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Do 1978 r. kościół w Kierznie był filią kościoła w Myjomicach. Po tym roku w Kierznie powstała samodzielna parafia pod wezwaniem Wniebowzięta Najświętszej Marii Panny.

Kościół w Kierznie wzniesiono w konstrukcji zrębowej, na zewnątrz oszalowany, jednonawowy, pochodzi z XVII wieku i razem z dwoma kaplicami tworzy transept z kwadratową wieżą.

Wewnątrz na belce tęczowej ustawiony jest krzyż, obok którego znajdują się barokowe rzeźby Matki Bożej i św. Jana Apostoła. Ołtarz główny- późnorenesansowy pochodzi z I połowy XVII wieku, w jego centrum znajduje się barokowy ołtarz Matki Bożej z Dzieciątkiem, adorowany przez św. Barbarę i Stanisława Kostkę. W skrzydłach ołtarza znajdują się obrazy świętych Ignacego Loyoli, Franciszka Walezego, a w zwieńczeniu św. Mikołaja. Rokokowe ołtarze boczne w nawie pochodzą z przełomu XVIII/XIX wieku, zaś w kaplicach bocznych znajdują się obrazy św. Rocha i św. Anny Samotrzcę. Powstanie ambony i chrzcielnicy datuje się na I połowę XIX wieku, natomiast dzwon na wiek XVI.

❖ Kościół p.w. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Świbie

Kościół z XIII wieku, założony przez właścicieli wsi, ród Olkszów. W 1622 r. kościół został konsekrowany przez sufragana wrocławskiego, Marcina Kolsdorfa.. Plebania posiadała łan roli, meszną od włościan i daninę z młynów.

Z wizytacji w 1635 r. wynika, iż kościół był zrujnowany i opustoszały. Przez kolejne lata, miejscowość przeszła pod władanie wieruszowskich Paulinów, kościołem zarządzał proboszcz z Wieruszowa. Po Kongresie Wiedeńskim Świba stała się filią parafii Olszowskiej. W dniu 1 lipca 2000 r. Świba stała się samodzielną parafią.

Kościół orientowany, wzniesiono w konstrukcji zrębowej, jednonawowy. Prezbiterium zamknięte wielobocznie z zakrystią od północy. Od południowego-zachodu znajduje się szersza i wyższa nawa z kruchtami. Dach pokryty blachą. Nad nawą wznosi się wieżyczka na sygnaturkę z sześcioboczną latarnią i cebulastym hełmem. Wnętrze przykrywa strop.

Na belce tęczowej, ustawiony jest krzyż z XVI wieku. Ołtarz główny pochodzi z połowy XIX wieku, w jego wnętrzu znajduje się obraz św. Katarzyny Aleksandryjskiej. Do innych zabytków znajdujących się w świątyni należą m.in. rzeźby Matki Bożej

z Dzieciątkiem z początku XVI wieku, św. Katarzyny z początku XVI wieku, św. Barbary również z początku XVI wieku, Matki Bożej Bolesnej z II połowy XVI wieku, dwa krzyże z przełomu XVIII i XIX wieku. Do prezbiterium przylega murowana zakrystia, obita deskami wykonana w latach osiemdziesiątych XX wieku.

❖ Kościół p.w. św. Jadwigi Śląskiej w Olszowie

Kościół parafialny powstał na przełomie XIII i XIV wieku i był wtedy pod wezwaniem św. Mikołaja. Parafia wymieniana jest w dokumentach z 1553 roku. Świątynia została 11 lipca 1659 roku uposażona przez Jana Szyszkowskiego, kaliskiego sędziego ziemskiego. Jej konsekracji w 1623 roku dokonał biskup sufragan wrocławski, Marcin Kolsdorf. Nowy drewniany kościół wzniesiony został w 1749 r., a w 1870 r. dobudowano do niego zakrystię.

Podczas reformacji świątynia, należąca do ewangelików, wchodziła w skład parafii baranowskiej, do której składano meszną, a wierni przyjmowali sakramenty. Z wizytacji przeprowadzanych w latach 1651-1652 wynika, że w Olszowie znajdował się kościół, ale nie było proboszcza, do świątyni dojeżdżali franciszkanie z Ostrzeszowa. W latach 1982 - 1985 został gruntownie odrestaurowany, remont wykonała grupa specjalistów, górali pod kierownictwem Jana Migela z Bańskiej Dolnej.

Drewniany kościół o konstrukcji zrębowej, zewnętrznie i wewnętrznie oszalowany, jednonawowy. Prezbiterium zamknięte wielobocznie z kwadratową zakrystią. Szersza nawa z dwiema prostokątnymi kaplicami od północy i południa tworzącymi transept. W narożniku pomiędzy nawą a południową kaplicą, znajduje się prostokątna przybudówka mieszcząca kruchtę oraz schody na chór muzyczny. Od zachodu usytuowana jest kwadratowa wieża w konstrukcji słupowej, która zwieńczona jest baniastym hełmem z latarnią. Dach nad nawą i prezbiterium o wspólnej kalenicy z wieżyczką na sygnaturkę w barokowym kształcie. Wnętrze przykryte stropem.

W ołtarzu głównym znajduje się malowany renesansowy tryptyk z 1595 r. przedstawiający Ukrzyżowanie z postaciami klęczących fundatorów, zaś na awersach skrzydeł tryptyku widać św. Stanisława Biskupa i św. Elżbietę oraz Chrystusa i Matkę Bożą Bolesną, w zwieńczeniu jest Bóg Ojciec, którego otaczają: Chrystus i Matka Boża,

w predelli widać Ostatnią Wieczerzę. Późnorennesansowy ołtarz boczny z herbem Ostoja i literami Mikołaja Szyszkowskiego, podkomorzego wieluńskiego, pochodzi z połowy XVII wieku. W jego polach bocznych są obrazy św. Mikołaja i stygmatyzacji św. Franciszka. Parafia posiada rokokową monstrancję z XVIII wieku.

Zabytkowy dzwon z 1693 r. - ufundowany został przez Ernesta Wilhelma v. Sahlisch, komendanta twierdzy Breda i odlany przez Zygmunta Göetza we Wrocławiu - zaginął podczas ostatniej wojny.

❖ Kościół parafialny p.w. Wszystkich Świętych w Myjomicach

Parafia funkcjonuje od XIV wieku, kościół drewniany z 1686 roku, spalony w 1851 roku. Obecnie murowany zbudowany w 1853 roku przez architekta Bolesława Ballenstaedta.

We wnętrzu znajdują się trzy ołtarze z czasów budowy kościoła. Dwa lichtarze na paschał wczesnobarokowe z XVII wieku z herbem właścicieli Myjomic.

❖ Kościół parafialny p.w. św. Idziego w Mikorzynie

W czasach rzymskich przebiegał tędy tzw. Szlak bursztynowy, który ze Śląska zmierzał przez Kalisz do Gdańska. Według źródeł historycznych założycielem Mikorzyna był bogaty rycerz - Mikora, wielki dobroczyńca klasztoru św. Wincentego a Paulo we Wrocławiu.

W Mikorzynie kościół wzmiankowany był już w 1304 r. Obecny późnobarokowy kościół został wzniesiony w latach 1928-1933 r. według projektu Stanisława Mieczkowskiego. Został ukończony w latach 1947-1951. Ze starego drewnianego kościoła pochodzi drewniana naturalnej wielkości figura Św. Idziego z łańią.

Wyjątkowym elementem wyposażenia jest XV wieczna figura św. Idziego, odsłaniana w czasie nabożeństw, uroczystości lub na polecenie biskupa. Pierwszą informację o figurze św. Idziego w Mikorzynie czerpiemy z wizytacji kanonicznej z 1634 roku. Figura należy do bardzo wartościowych dzieł snycerskich epoki późnogotyckiej.

Figurę wykonał Tilman Riemenschneider. Owoce jego pracy można spotkać w Niemczech, Danii i w Polsce, np. na Śląsku oraz w Ostrzeszowie - figura Jana Ewangelisty.

❖ **Założenie dworsko-parkowe w Domaninie**

W ciągu wieków bardzo często zmieniali się właściciele majątku. W kolejnych latach byli nimi: w latach 1419-1435 Piotr Śliwa, w latach 1445-1448 Jan Domański, w latach 1491-1498 Piotr Domański, w 1634 roku Stanisław Brzechwa. W II połowie XIX wieku właścicielem został Józef Sulimirski, a w 1909 roku Władysław Krzywoszyński, inżynier kultury rolnej. Podczas II wojny światowej posiadłością zarządzał Niemiec z Rygi Werner von Sievers. Po 1945 roku majątek znalazł się we władaniu PGR-u. Obecnie majątek znajduje się w prywatnym posiadaniu.

Wzniesiony w 1900 r. obiekt murowany, nietynkowany w stylu eklektycznym. Najbardziej okazałą częścią budynku jest elewacja wschodnia, w której znajdują się dwie wieże, w tym wieża zegarowa.

Do wejścia prowadzą kilkustopniowe kamienne schody. Obok nich położony jest niewysoki taras z murowaną balustradą. Dwór pokryty dachem mansardowy, kryty częściowo łupkiem i papą. W holu zachowała się oryginalna posadzka z okresu budowy dworu. Dwór otacza rozległy park, w którym przeważają kasztanowce i olchy.

❖ **Założenie dworsko-parkowe w Hanulinie**

W 1881 roku właścicielem majątku ziemskiego był Niemiec Julius Kirschner, a w latach międzywojennych Ignacy Stefaniak. Posiadłość liczyła wówczas 488 ha.

Dwór został wzniesiony na przełomie XIX i XX wieku, posiada on cechy klasycystyczne. Jest to budowla dwukondygnacyjna z użytkowym poddaszem, podpiwniczona, otynkowana z wystawką, wsparta dwoma kolumnami, pokryta czterospadowym dachem z ryzalitem w zachowanych proporcjach.

Okna umieszczone są symetrycznie. Do głównego wejścia wiodą szerokie schody. Na dachu usytuowano symetrycznie trójkątne wystawki. Za dworem zachował się park dworski.

❖ Zespół pałacowy i folwarczny w Mikorzynie

Pierwsza historyczna wzmianka o Mikorzynie pochodzi z 1266 roku. Jednak wykopaliska archeologiczne wykonane w 2006 roku w osadzie Źródelnia pod Mikorzynem nie potwierdziły tej wersji. W czasie wykopalisk odkryto bowiem osadę ludności przeworskiej z II i IV wieku po Chrystusie i osadnictwo kultury polskiej z okresu późnego średniowiecza, z XIV i XV wieku.

Założenie pałacowe w Mikorzynie usytuowane jest we wschodniej części wsi, oddzielone drogą od dawnych zabudowań wiejskich. Zespół rezydencjonalny tworzą pałac i park w obrębie którego zlokalizowany jest grobowiec Goebelów. Pałac w Mikorzynie z k. XVIII w., przebudowany i powiększony w stylistyce neogotyckiej przez Ludwika Goebela na przełomie 3/4 ćw. XIX w. Ówczesny właściciel majątku dobudował do klasycystycznego dworu piętro zwieńczone attyką, krenelażem i wieżyczkami w narożnikach oraz urządził przy pałacu rozległy park krajobrazowy. Zespół folwarczny składa się z dziedzińca gospodarczego położonego na południowy-wschód od parku, rozplanowanego na rzucie czworoboku z wysuniętym w stronę parku narożnikiem północno-zachodnim zabudowanym gorzelnią i stajniami. Rządca wraz z zespołem folwarcznym, budynkami gorzelni, spichlerza i stajni wzniesione zostały na przełomie 3 i 4 ćw. XIX w. Obecnie układ kompozycyjny dawnej części rezydencjonalnej i obejścia folwarcznego nieznacznie zmieniony.

❖ Pałac w Myjomicach

Myjomice w XVI wieku były własnością Myjomskich. W 1580 roku kupił je Stanisław Wężyk i w posiadaniu Wężyków pozostawały aż do XX wieku, kiedy to córka Adolfa Wężyka, Wanda, wniosła je jako wiano swemu mężowi Niegolewskiemu. W 1939 roku właścicielką Myjomic była Wanda Niegolewska. Majątek w 1926 roku liczył 1440 hektarów.

Prawdopodobnie dla Władysława Wężyka zbudowany został w 1864 roku eklektyczny pałac. Poprzedni drewniany, dworek spłonął podczas rebelii chłopskich. Obiekt posiadający elementy gotyckie i renesansowe, skomponowany z trzech brył: części

parterowej zawierającej główne wejście; pseudoobronnej, wielobocznej wieży zwieńczonej pseudo-blankami oraz stosunkowo dużego, piętrowego aneksu z wieżyczkami na narożnikach.

3.3. Zabytki archeologiczne

Podstawową i wiodącą metodą ewidencjonowania stanowisk archeologicznych jest ogólnopolski program badawczo – konserwatorski Archeologiczne Zdjęcie Polski (AZP). Systematyzuje on istniejący zasób wiedzy o rozpoznaniu archeologicznym terenu, poprzez obserwację archeologiczną terenu oraz uwzględnianie informacji zawartych w zbiorach archiwalnych, zbiorach muzealnych, instytucjach i publikacjach. Zbiór dokumentacji AZP, reprezentujący ewidencję zasobów archeologicznych, jest otwarty i ciągle uzupełniany w procesie archeologicznego rozpoznania terenu. Do zbioru włączane są wszelkie informacje o wszystkich sukcesywnie odkrywanych reliktach przeszłości niezależnie od charakteru badań, a także wszystkie bieżące informacje weryfikujące lub uzupełniające dotychczasowe zebrane dane. W ten sposób dokumentacja stanowisk archeologicznych utworzona metodą AZP może być źródłem najbardziej aktualnej wiedzy o terenie i zabytkach archeologicznych. Podstawowa prospekcja terenowa obszaru Miasta i Gminy Kępno była wykonana w latach: 1981, 1983, 1984, 1986, i 2011.

Obecnie Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami nakłada na Miasto i Gminę Kępno obowiązek sporządzenia ewidencji zabytków archeologicznych znajdujących się na terenie miasta i gminy.

Na ich podstawie założono w 2012 r. ewidencję zabytków archeologicznych dla Miasta i Gminy Kępno, którą należy na bieżąco uzupełniać o nowe dane nt. wszystkich sukcesywnie odkrywanych reliktach przeszłości, niezależnie od charakteru badań oraz na podstawie uzyskiwanych wyników badań weryfikacyjnych AZP. W ewidencji zabytków archeologicznych ujęto 184 stanowiska jednokulturowe i wielokulturowe, na których stwierdzono różne funkcje osadnicze. W oparciu o przeprowadzoną kwerendę zewidencjonowanych zabytków archeologicznych Miasta i Gminy Kępno należy wyróżnić trzy stanowiska o własnej formie krajobrazowej:

- grodzisko z okresu wczesnego średniowiecza i czasów nowożytnych w Kępnie
- grodzisko wczesnośredniowieczne w Kierznie – w rejestrze zabytków
- grodzisko wczesnośredniowieczne w Myjomicach – w rejestrze zabytków.

Do rejestru zabytków wpisano relikty archeologiczne (nawarstwienia kulturowo-osadnicze) od czasów starożytnych po okres nowożytny starego miasta Kępna, nr rejestru 704/A, wpis decyzją z dnia 14.03.1995 r. Wpis ten obejmuje ulice:

Rynek, Stara, Słodowa, Orzeszkowej, Rzeźnicka, Kraszewskiego, Spokojna, Poniatowskiego, Sierocka, Kręta, Kościuszki, Staszica, Zamkowa, Szkolna, Aleja Marcinkowskiego, Ratuszowa, Kościelna.

Pozostałe obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków archeologicznych to m.in.

- 4 cmentarzyska – kultury łużyckiej w: Mechnicach, Mikorzynie, Kępnie (na tzw. Górcie Wiatrakowej) i kultury przeworskiej w Kępnie
- 102 osady – najliczniej reprezentowane przez kulturę łużycką, kulturę przeworską z okresu rzymskiego oraz osadnictwo średniowieczne
- 1 obozowisko kultury hamburskiej w Mechnicach

Prezentacja zasobów archeologicznych dziedzictwa kulturowego na terenie Miasta i Gminy Kępno:

Stanowiska archeologiczne z terenu Miasta i Gminy Kępno			
l.p.	Funkcje	Liczba ogólna	W rejestrze zabytków
1	Grodziska	3	2
2	Osady	175	0
3	Cmentarzyska płaskie	1	0
4	Cmentarzyska kurhanowe i pojedyncze kurhany	0	0
5	Inne	2	1
6	Suma	184	3

Zarys osadnictwa południowej Wielkopolski- Ziemi Kępińskiej posiada długą tradycję. W końcu epoki kamienia około 4300-1700 lat p.n.e. na tereny te przybyła ludność z obszarów naddunajskich. Osiedlali się w dolinach rzek Pomianki i Niesobu, dopływów rzeki Prosny, na wydmach, leśnych polanach i na bezleśnych obszarach, o lekkich bielicowych glebach. Świadczą o tym znajdowane narzędzia wykonane z krzemienia i kamienia: noże, toporki i siekierki. Wiadomości o ich życiu czerpiemy ze źródeł archeologicznych. Szczególnie cennego odkrycia dokonano w miejscowości Mechnice, w której znaleziono obozowisko łowców reniferów (kultura hamburska). Stanowisko to, zostało zbadane metodą wykopaliskową prowadzoną przez B. Maryniaka z BBiDZ w Kaliszu. Warto wspomnieć, iż w sąsiednich gminach Łęka Opatowska i Trzcinica odkryto cmentarzyska, które tworzą jeden duży kompleks osadniczy wraz z osadami zlokalizowanymi w gminie Kępno.

Od roku 1900 prowadzono wykopaliska na terenie majątku ziemskiego Siemianice (groby z czasów rzymskich) i w Lipiu z epoki brązu (1700-700 lat p.n.e.). Z tego okresu pochodzi cmentarzysko usytuowane pomiędzy Łęką Opatowską a Lipiem, należące do tzw. grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łużyckiej. Cmentarzysko zostało odkryte na początku XX wieku podczas prac polowych. W latach 1925-1929 na polach majątku ziemskiego w Laskach (gmina Trzcinica) odkryto cmentarzysko z epoki brązu datowane od około 1000 do 400 lat p.n.e. Udokumentowano 1812 stanowisk grobowych popielnicowych i bezpopielnicowych, przy których znaleziono i zebrano około 9000 obiektów (głównie naczyń, narzędzi i zabawek). Ludność mieszkającą wówczas na tym terenie określa się mianem społeczności kultury łużyckiej. W okresie wpływów rzymskich (połowa I w. -IV w. n.e.) nastąpił rozwój handlu z imperium rzymskim. Wśród sprowadzanych z terenów dzisiejszej Polski towarów jednym z bardziej cennych, oprócz żelaza oraz zapewne wosku i skór, był bursztyn. Inne cmentarzysko z młodszej epoki brązu znajduje się na zachód od miasta Kępna na gruntach tzw. Górki Wiatrakowej, gdzie odkryto groby zaliczane do grupy kultury łużyckiej (1400-1200 lat p.n.e.). W Mechnicach udokumentowano istnienie osady kultury łużyckiej położonej w pobliżu cmentarzyska tej kultury i stanowiącej z nim kompleks. Tuż obok grodziska średniowiecznego w Kierznie, odkryto osadę przygodową datowaną na X-XI w. W Mikorzynie zlokalizowano osadę wielokulturową, na której zebrano materiał kultury przeworskiej i ceramikę z XV-XVI w.

Zdecydowana większość stanowisk rozpoznanych w trakcie AZP grupuje się wzdłuż cieków wodnych, gdzie stwierdzono występowanie kultur: łużyckiej, przeworskiej, osadnictwa średniowiecznego i nowożytnego. Osadnictwo kultury łużyckiej na terenie gminy koncentruje się zwłaszcza w okolicach miejscowości: Domanin, Mikorzyn, Rzetnia, Świba. Na omawianym obszarze widoczna jest także duża intensywność osadnictwa przeworskiego: Domanin, Krążkowy, Mikorzyn, Świba.

Innym świadectwem dawnego osadnictwa jest grodzisko stożkowate, położone ok. 1 km na północny-zachód od miasta, wśród mokrych łąk przy rzece Samicy. Po dawnym założeniu obronnym zachował się ziemny kopiec (tzw. Kopiec) o średnicy 35 m i wysokości 4 m. Wprawdzie B. Guerquin umiejscawiał w Kępnie zamek rycerski, prawdopodobnie jednak murowana późnośredniowieczna warownia nigdy tu nie powstała. Królewskie Kępno wraz z castrum Kazimierz Wielki przekazał w 1365 r. staroście generalnemu Wielkopolski, Wierzbicie z Palowic. Potem użytkowane było przez jego potomków Wierzbietów Kępińskich. W 1455 r. fortalicję zniszczyli Morawianie. W 1545 r. Spytek Tarnowski kupił Kępno wraz z zamkiem od Achacego Jordana. Pochodzący z tego okresu opis informuje o założeniu obronnym i bramie podtrzymywanej przez łańcuchy oraz budynku mieszczącym kilka izb. Obiekt zapewne jeszcze w XVI w. został opuszczony i być może nowy zamek (a raczej dwór) powstał na skraju miasta w rejonie obecnej poczty. Dane źródłowe zweryfikował J. Augustyniak, który przebadął kopiec ziemny leżący około 1,5 m na północ od rynku, będący pozostałością drewnianego założenia obronnego z 2 połowy lub z końca XIII w., funkcjonującego do poł. XVI w. Na podstawie prac archeologicznych (1978-1979) ustalono, że na tzw. kopcu znajdował się drewniany budynek o wymiarach 4x5m otoczony częstokołem i glinianym wałem. Na przełomie XIV i XV wieku uległ on zniszczeniu. Od połowy XIV w. centralnym punktem założenia była drewniana wieża mieszkalno-obronna, na planie kwadratu o boku 7 m otoczona wałem, wzniesiona zapewne przez Wierzbietę z Palowic.

W kępińskim grodzie 15 lutego 1282 r., Mściwuj II książę Pomorza Gdańskiego i książę Wielkopolski Przemysł II podpisali umowę kępińską. Mściwuj II tytułem darowizny za życia /donatio inter vivos/ przekazał Przemysławowi II swoje dziedzictwo, Pomorze Gdańskie. Akt ten spowodował połączenie Pomorza Gdańskiego i Wielkopolski w 1294 r.

3.4. Zabytki z terenu Miasta i Gminy Kępno objęte ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków

3.4.1. Zabytki nieruchome

I.p.	Miejscowość	ulica/określenie	nr	Zespół/obiekt pojedynczy	Datowanie	Nr rejestru zabytków	Rodzaj własności
1	Kępno	Kościuszki	3	Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Marcina: Kościół murowany p.w. św. Marcina	1909-1911	804/Wlkp/A z 22.10.1998	kościelna
2	Kępno	Kościuszki	3	Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Marcina: Plebania	2 poł. XIX w.	804/Wlkp/A z 22.10.1998	kościelna
3	Kępno	Kościelna	1	Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Marcina: Dom Katolicki	1906 r.	804/Wlkp/A z 22.10.1998	kościelna
4	Kępno	Łazienkowa	2	Zespół synagogi: Synagoga	1815 r.	139/A z 12.07.1968	gminna
5	Kępno	Ratuszowa	1	Ratusz	1835 r.	1155/A z 6.06.1970	gminna
6	Kępno	Ratuszowa	2	Magistrat obecnie Muzeum Ziemi Kępińskiej wraz z podwórzem i 2 bramami wjazdowymi	1846 r.	222/Wlkp/A z 30.03.2005	gminna
7	Kępno	Kościuszki	5	Zespół Starostwa: Budynek starostwa	połowa XIX w., po 1920 r.	630/Wlkp/A z 12.02.2008	powiatowa
8	Kępno	Kościuszki	9	Zespół Starostwa: Budynek z oficynami	1901-1904	630/Wlkp/A z 12.02.2008	gminna
9	Kępno	Kościuszki	7	Zespół Starostwa: Willa starosty obecnie Biblioteka	1920-1925	630/Wlkp/A z 12.02.2008	gminna
10	Kępno	Kościuszki		Zespół Starostwa: Park przy willi	1920-1925	630/Wlkp/A z 12.02.2008	gminna
11	Kępno	Sienkiewicza	21	Szkola z salą gimnastyczną	1912-1914	98/Wlkp/A z 15.07.2002	gminna

12	Kępno	Szkolna	6	Szkoła Gminy Żydowskiej obecnie Zespół Szkół Specjalnych	1837 r.	99/Wlkp/A z 16.07.2002	prywatna
13	Kępno	Wawrzyniaka	20	Bank Ludowy	1912 r.	100/Wlkp/A z 18.07.2002	spółdzielcza grupa bankowa
14	Kępno	Kościuszki	2	Remiza strażacka wraz z otoczeniem	1897 r.	261/Wlkp/A z 21.11.2005	gminna
15	Kępno	Wrocławska	28	Zakład wodociągów z wieżą ciśnień, przepompownią, stacją uzdatniania wody i budynkiem administracyjno-mieszkalnym	1903-1904	122/Wlkp/A z 7.03.2003	gminna
16	Kępno	Dąbrowskiego		Park miejski z aleją lipową	1908 r.	736/Wlkp/A z 12.03.2009	gminna
17	Kępno	Dąbrowskiego	3	Gimnazjum obecnie liceum wraz z otoczeniem	1912 r.	262/Wlkp/A z 21.11.2005	powiatowa
18	Kępno	Dąbrowskiego	3	Ogrodzenie z bramą	1912	262/Wlkp/A z 21.11.2005	powiatowa
19	Kępno	Kościelna	2	Dom	XVIII/XIX w.	138/A z 12.07.1968	spółdzielcza grupa bankowa
20	Kępno	Kręta	7	Dom	połowa XIX w.	511/A z 19.03.1969	prywatna
21	Kępno	Rynek	26	Dom	XVIII/XIX w.	137/A z 12.07.1968	prywatna
22	Kępno	Rynek	33	Kamienica z oficyną	1910 r.	688/A z 15.11.1993	prywatna
23	Kępno	Rynek	35	Dom	I połowa XIX w.	510/A z 19.03.1969	prywatna
24	Kępno	Rynek	36	Dom	I połowa XIX w.	1567/A z 26.07.1974	prywatna
25	Domanin		34	Zespół dworski: Dwór	koniec XIX w.	493/A z 21.04.1987	prywatna
26	Domanin		Dz. 103/3	Zespół dworski: Park krajobrazowy	XIX/XX w.	493/A z 21.04.1987	prywatna

27	Hanulin		7	Zespół dworsko folwarczny: Dwór	XIX/XX w.	753/A z 7.11.1998	skarb państwa
28	Hanulin		Dz. 719/25	Zespół dworsko folwarczny: Spichlerz	1 ćw. XX w.	753/A z 7.11.1998	skarb państwa
29	Hanulin		Dz. 719/25	Zespół dworsko folwarczny: Obora	koniec XIX w.	753/A z 7.11.1998	skarb państwa
30	Hanulin		Dz. 719/25	Zespół dworsko folwarczny: Park	XIX/XX w.	753/A z 7.11.1998	skarb państwa
31	Kierzno		14	Kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP i św. Mikołaja	2 poł. XVII w.	870/Wlkp/A z 27.12.1961	kościelna
32	Mikorzyn		165	Zespół pałacowo folwarczny: Pałac	1786 r., przebudowa 2 poł. XIX w.	242/Wlkp/A z 22.12.1986 i z 12.07.2006	skarb państwa
33	Mikorzyn			Zespół pałacowo folwarczny: Stajnia	1870-1880	242/Wlkp/A z 22.12.1986 i z 12.07.2006	skarb państwa
34	Mikorzyn			Zespół pałacowo folwarczny: Spichlerz	1870-1880	242/Wlkp/A z 22.12.1986 i z 12.07.2006	skarb państwa
35	Mikorzyn			Zespół pałacowo folwarczny: Gorzelnia	1870-1880	242/Wlkp/A z 22.12.1986 i z 12.07.2006	skarb państwa
36	Mikorzyn			Zespół pałacowo folwarczny: Ogrodzenie wraz z 5 bramami	1870-1880	242/Wlkp/A z 22.12.1986 i z 12.07.2006	skarb państwa
37	Mikorzyn			Zespół pałacowo folwarczny: Park	2 poł. XIX w.	242/Wlkp/A z 22.12.1986 i z 12.07.2006	skarb państwa

38	Olszowa			Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Jadwigi: Kościół p.w. św. Jadwigi	1749 r., zakrystia 1870 r., przebudowa 1982 r.	607 z 31.12.1990	kościelna
39	Świba			Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Katarzyny: Kościół parafialny p.w. św. Katarzyny	2 poł. XVIII w. rozbudowa 1924 r.	608 z 31.12.1990	kościelna

3.4.2. Zabytki ruchome

I.p.	Miejscowość	Obiekt/Zespół obiektów	Właściciel	Nr rejestru zabytków w księdze dawnego woj. poznańskiego przed 1975 r.	Nr rejestru zabytków w księdze dawnego woj. kaliskiego w latach 1975-1998	Nr rejestru zabytków w księdze dawnego woj. wielkopolskiego od 1998 r.	Data wpisu
1	Kępno	Wypożyczenie kościoła parafialnego p.w. św. Marcina	Parafia rzymskokatolicka p.w. św. Marcina w Kępnie	31/B	212/B		18.05.1972 r.
2	Kępno	Lokomotywa parowa serii TKT 48	PKP S.A.		186/B		11.03.1997 r.
3	Kępno	Fortepian marki I.G. Irmler z 1890 r.	Gmina Kępno			394/Wlkp/B	30.03.2015 r.
4	Kierzno	Wypożyczenie kościoła parafialnego p.w. Wniebowzięcia NMP	Parafia rzymskokatolicka p.w. Wniebowzięcia NMP w Kierznie	33/B	214/B	93/2012	23.05.1972 r. 16.08.2012 r.
5	Mikorzyn	Wypożyczenie kościoła parafialnego p.w. św. Idziego	Parafia rzymskokatolicka p.w. św. Idziego w Mikorzynie	35/B	216/B		24.05.1972 r.

6	Myjomice	Wypożyczenie kościoła parafialnego p.w. Wszystkich Świętych	Parafia rzymskokatolicka p.w. św. Józefa i Wszystkich Świętych w Myjomicach	36/B	217/B	24.05.1972 r.
7	Olszowa	Ołtarz-tryptyk śś. Stanisława i Jadwigi w kościele parafialnym p.w. św. Jadwigi	Parafia rzymskokatolicka p.w. św. Jadwigi Śląskiej w Olszowej	110/B	WK2/4047	03.06.1950 r.
8	Olszowa	Wypożyczenie kościoła parafialnego p.w. św. Jadwigi	Parafia rzymskokatolicka p.w. św. Jadwigi Śląskiej w Olszowej	39/B	220/B	24.05.1972 r.
9	Świba	Wypożyczenie kościoła parafialnego p.w. św. Katarzyny	Parafia rzymskokatolicka p.w. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Świbie	45/B	227/B	24.05.1972 r.

3.4.3. Zabytki archeologiczne

I.p.	Miejscowość	Nr AZP	Nr stan. w miejscowości	Rodzaj stanowiska	Kultura/Chronologia	Nr rejestru zabytków	Data wpisu
1	Kępno	76-37/53	3	Relikty archeologiczne/ nawarstwienia kulturowe starego miasta Kępno	Późne średniowiecze - okres nowożytny	703/A PSOZ-Kal.IZN-40/20/95	14.03.1995 r.
2	Kierzno	75-38/38	1	Grodzisko	Wczesne średniowiecze	339/Wlkp/C*	18.08.2008 r.
3	Myjomice	75-38/33	1	Grodzisko	Wczesne średniowiecze	340/Wlkp/C**	22.08.2008 r.

***Grodzisko** w miejscowości **Kierzno** wpisane do rejestru zabytków województwa poznańskiego pod numerem rejestru 1637/A decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z dnia 9 grudnia 1974 r., L.dz. KI-III-870/2/74, przepisane do księgi C rejestru zabytków Województwa Wielkopolskiego pod numerem rejestru 339/Wlkp/C dnia 18.08.2008 r.

****Grodzisko** w miejscowości **Myjomice** wpisane do rejestru zabytków województwa poznańskiego pod numerem rejestru 1636/A decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z dnia 9 grudnia 1974 r., L.dz. KI-III-870/1/74, przepisane do księgi C rejestru zabytków Województwa Wielkopolskiego pod numerem rejestru 340/Wlkp/C dnia 18.08.2008

W przypadku stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków istnieje zakaz prowadzenia wszelkich robót budowlanych oraz przemysłowych na jego terenie, a prace porządkowe prowadzone w jego obrębie wymagają uzgodnienia z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

3.5. Gminna ewidencja zabytków Miasta i Gminy Kępno

Gminna ewidencja zabytków dla Miasta i Gminy Kępno założona została w latach 2012-2013.

3.5.1. Zabytki nieruchome

ANEKS NR 1, str. 96

3.5.2. Zabytki archeologiczne

ANEKS NR 2, str. 124

4. OCENA STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO GMINY - ANALIZA SZANS I ZAGROŻEŃ

Mocne strony:

- Położenie gminy przy drodze krajowej nr 11 i trasie S8, w pobliżu dużych ośrodków miejskich
- Uchwalone Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego
- Miasto i Gmina Kępno posiada miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zawierający ustalenia ochrony konserwatorskiej
- Opracowana gminna ewidencja zabytków
- Funkcjonowanie Kępińskiego Ośrodka Kultury
- Bardzo prężnie działające Muzeum Ziemi Kępińskiej
- Działalność Samorządowej Biblioteki Publicznej
- Działalność lokalnych, gminnych i powiatowych organizacji pozarządowych związanych z rozpowszechnianiem wiedzy na temat lokalnego dziedzictwa
- Bogaty kalendarz imprez kulturalnych
- Rozwój turystyki z wykorzystaniem walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazowego (Wzgórza Ostrzeszowskie i Kotlina Odolanowskiej, Dolina rzeki Prosną, Natura 2000 Baranów-europejska sieć systemu ochrony przyrody Natura 2000) oraz dziedzictwa kulturowego – m.in. przebieg trasy Rowerowej Pętli Południowej Wielkopolski, zabytki sakralne oraz założenia parkowo-pałacowe o wysokich walorach historycznych i artystycznych
- Wysoka świadomość historii regionu, tradycji oraz wartości dziedzictwa kulturowego wsi wśród lokalnej społeczności, bogata tradycja i przywiązanie mieszkańców do ziemi, silna tożsamość.

Słabe strony:

- Niezadowalająca popularyzacja wiedzy o wartościach chronionych obiektów
- Słabo rozwinięta baza noclegowo-gastronomiczna
- Słabe wykorzystanie potencjału zabytków i cennych obszarów przyrodniczych

- Problemy finansowe mieszkańców, przekładające się w niektórych przypadkach na pogarszający się stan zachowania obiektów zabytkowych
- Samowolne działania w obrębie zabytków, bez uzgodnień z konserwatorem zabytków
- Niedostateczne oznaczenie miejsc i obszarów atrakcyjnych turystycznie
- Pozostawienie obiektów zabytkowych w stanie nieużytkownym, powodującym ich degradację
- Nadmierny ruch samochodowy, zwłaszcza ruchu tranzytowego, przez centrum miasta
- Zjawisko niewłaściwej termomodernizacji obiektów historycznych
- Powszechność niewłaściwej wymiany stolarki okiennej na stolarkę PCV, dysharmonizującą w obiektach historycznych
- Nieuregulowanie kwestii związanej z reklamami w części historycznej miasta i na obiektach zabytkowych

Szanse i możliwości rozwoju:

- Możliwość pozyskania środków na finansowanie działań rewitalizacyjnych oraz prac konserwatorskich z różnych źródeł zewnętrznych
- Rezerwacja w budżecie gminy środków związanych z ochroną zabytków
- Rozwój istniejących produktów i tworzenie nowych projektów w oparciu o istniejące, bogate zasoby
- Wzrastająca atrakcyjność turystyczna regionu
- Rozbudowa istniejących oraz tworzenie nowych tras i szlaków turystycznych w powiązaniu z istniejącymi obiektami i obszarami o dużych wartościach historycznych i kulturowych
- Poprawa dostępności informacji o atrakcjach turystycznych gminy
- Kontynuowanie obecnych i tworzenie nowych okolicznościowych przedsięwzięć, imprez promujących dziedzictwo kulturowe
- Kształtowanie wrażliwości na kulturę oraz edukacja regionalna dzieci i młodzieży
- Organizowanie konkursów, zakresem obejmujących dziedzictwo kulturowe regionu
- Nawiązywanie współpracy z sąsiednimi gminami

- Wykorzystanie metod aktywnego marketingu do rozpoznania rynku turystycznego w celu wejścia na ten rynek
- Rosnące potrzeby mieszkańców okolicznych, dużych ośrodków miejskich dotyczące nieodległych miejsc wypoczynku i aktywnej rekreacji
- Rozbudowa agroturystyki
- Sukcesywne prowadzenie prac przy obiektach i założeniach zabytkowych w celu zachowania oraz podnoszenia ich atrakcyjności turystycznej
- Edukacja obecnych i przyszłych użytkowników w zakresie bieżącej pielęgnacji obiektów zabytkowych
- Stworzenie atrakcyjnej bazy danych o dziedzictwie kulturowym gminy
- Współpraca z organizacjami pożytku publicznego i instytucjami turystycznymi

Zagrożenia i bariery:

- Degradacja zabytków poprzez niewłaściwe użytkowanie lub brak użytkowania
- Kryzys gospodarczy i związane z nim ograniczenie inwestycji
- Niewystarczające środki budżetowe
- Emigracja młodego, wykształconego pokolenia
- Narastająca konkurencja na regionalnym rynku turystycznym
- Zagrożenie nieprzewidywalności warunków atmosferycznych
- Działalność inwestycyjna w bliskim sąsiedztwie obiektów zabytkowych
- Negatywne nastawienie części właścicieli do ochrony zabytków, postrzeganej nie jako szansa na zachowanie wspólnego dziedzictwa, a źródło represji i ograniczeń

4.1. Stan zachowania zabytków archeologicznych oraz istotne zagrożenia

Stanowiska archeologiczne podlegają stałym zagrożeniom. Wraz z rozwojem techniki, intensyfikacją działalności przemysłowej, gospodarczej i rolniczej rośnie stopień ich zagrożenia oraz pojawiają się nowe.

W myśl art. 6 pkt. 3 Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2017 r. poz. 2187, z 2018 r.) wszystkie zabytki archeologiczne - bez względu na stan zachowania podlegają ochronie i opiece.

Stanowiska archeologiczne niewpisane do rejestru zabytków, ujawnione głównie podczas badań AZP, stanowią podstawową i najliczniejszą grupę archeologicznego dziedzictwa kulturowego. Zasięg stanowisk archeologicznych wyznaczony na mapach na podstawie badań powierzchniowych, nie zawsze jednak dokładnie musi odpowiadać zasięgowi występowania reliktywów archeologicznych. Dlatego, należy go traktować orientacyjnie, może bowiem okazać się, że obiekty archeologiczne występują także w sąsiedztwie wyznaczonego na podstawie obserwacji powierzchniowej, zasięgu stanowiska.

Najlepiej zachowane są stanowiska archeologiczne położone na nieużytkach, terenach niezabudowanych oraz terenach zalesionych. Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami nakłada na każdego, kto zamierza realizować roboty ziemne lub dokonać zmiany charakteru dotychczasowej działalności na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne, co doprowadzić może do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego- obowiązek (z zastrzeżeniem art. 82a ust. 1 cyt. ustawy), pokrycia kosztów badań archeologicznych oraz ich dokumentacji, jeżeli przeprowadzenie tych badań jest niezbędne w celu ochrony tych zabytków. Istotnymi zagrożeniami dla stanowisk archeologicznych są inwestycje budowlane i przemysłowe (zwłaszcza rozwój budownictwa mieszkalnego i przemysłowego, budowa dróg), nielegalna eksploatacja piasek i żwirów. Duże zagrożenie dla zachowania substancji zabytkowej stanowisk archeologicznych zlokalizowanych w obrębie pól uprawnych stanowi głęboka orka. Niektóre zagrożenia pojawiły się w ciągu ostatnich lat, jak na przykład działalność tzw. poszukiwaczy skarbów z wykrywaczami metali. Działalność ta szczególnie zagraża cmentarzyskom oraz stanowiskom o własnej formie krajobrazowej, jak grodziska czy fortyfikacje ziemne oraz pozostałości z okresu I i II wojny światowej. Wiele zagrożeń wynika z przyspieszonego rozwoju gospodarczego – użycie ciężkiego sprzętu w rolnictwie, rozwój budownictwa na obrzeżach miast, budowa dróg. A zatem podstawowym zagrożeniem dla stanowisk archeologicznych oraz nawarstwień kulturowych są wszelkie inwestycje związane

z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, które wymagają prowadzenia prac ziemno-budowlanych.

Wpis do rejestru zabytków reliktyw archeologicznych (nawarstwień kulturowych) miasta Kępna, nakazuje szczególną ochronę pradziejowych, średniowiecznych i nowożytnych nawarstwień kulturowych w jego obrębie. Aby zapobiec zniszczeniu stanowisk archeologicznych, prace ziemne prowadzone w strefie ochrony stanowisk archeologicznych wymagają prowadzenia prac archeologicznych w zakresie uzgodnionym z Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Powyższy wymóg jest szczególnie ważny podczas takich inwestycji, jak budowa obwodnic, dróg, kopalń kruszywa, obiektów kubaturowych, gdyż inwestycje te z uwagi na szerokopłaszczyznowy charakter prac ziemnych, w bezpowrotny sposób niszczą substancję zabytkową i obiekty archeologiczne.

Przebudowa układów urbanistycznych prowadzi często do naruszenia średniowiecznych i nowożytnych nawarstwień kulturowych. W związku z tym wszystkie prace ziemne wymagają jednoczesnego prowadzenia badań archeologicznych. Wyniki badań często stanowią jedyną dokumentację następujących po sobie epizodów osadniczych na tym terenie. Pozwalają skorygować, uszczegółowić i potwierdzić dane ze źródeł pisanych. Pozyskany w trakcie badań materiał ruchomy umożliwia uzupełnienie danych o kulturze materialnej mieszkańców.

Zagrożeniem dla dziedzictwa archeologicznego jest również rozwój turystyki, zwłaszcza nad rzekami, jeziorami i w obszarach leśnych. Tereny te, dzisiaj atrakcyjne pod względem rekreacyjnym, w przeszłości często były miejscem zakładania osad ludzkich. Dostęp do wody stanowił podstawę egzystencji i umożliwiał tworzenie osad o metryce sięgającej od epoki kamienia po czasy nowożytne.

Rozwój przemysłu, turystyki, budownictwa mieszkaniowego, może stanowić istotne zagrożenie dla zabytków archeologicznych, dlatego ważne jest wypełnianie przez inwestorów wymogów konserwatorskich określonych przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Na terenie Miasta i Gminy Kępno największymi zagrożeniami dla stanowisk archeologicznych oraz nawarstwień kulturowych, są wszelkie inwestycje związane z

zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, które wymagają prowadzenia szerokopłaszczyznowych prac ziemno-budowlanych.

Planowane w najbliższych latach na terenie Miasta i Gminy Kępno inwestycje związane z pracami ziemnymi mogące nieść zagrożenie dla zabytków archeologicznych (wg. Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Kępno na lata 2017-2026 oraz Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Kępno na lata 2017-2023) to:

- Budowa obwodnicy miejscowości Kępno w ciągu drogi ekspresowej S11
- Rewitalizacja dzielnicy Kamsiatka (Kamczatka)
- Adaptacja budynku dawnego Dworca PKP (Zachód) oraz części bocznicy kolejowej na potrzeby Kępińskiego Ośrodka Kultury
- Zagospodarowanie na cele społeczne terenu przy kinie Sokolnia – parking wielopoziomowy wraz z infrastrukturą
- Przebudowa bocznicy kolejowej na parking buforowy – parking miejski
- Budowa ścieżek rowerowych w mieście i do najbliższych miejscowości wokół Kępna. W słabo oświetlonych miejscach wykonane z nawierzchni świecącej nocą.
- Budowa ciągu pieszo-rowerowego na nieczynnej linii kolejowej 307 Kępno-Namysłów
- Rewitalizacja terenów zielonych, a w szczególności Parku Miejskiego, parku starościńskiego, Parku 700-lecia, parku przy szpitalu
- Rozbudowa infrastruktury rekreacyjnej i sportowej w Sołectwie Krążkowy
- Budowa mieszkań komunalnych
- Realizacja projektu budowy dziennego domu seniora
- Przebudowa basenu otwartego w Kępnie
- Przebudowa stadionu miejskiego
- Budowa Środowiskowego Domu Samopomocy z miejscami całodobowego pobytu
- Budowa nowych dróg i modernizacja istniejących
- Modernizacja, rozbudowa i budowa sieci wodno-kanalizacyjnej Miasta i Gminy
- Budowa i modernizacja oświetlenia ulicznego

- Przygotowanie terenów pod działalność inwestycyjną, a w szczególności położonych w sąsiedztwie węzła drogowego S8 i S11
- Przebudowa targowiska w Kępnie
- Budowa centrum logistyki/spedycji
- Budowa przydomowych oczyszczalni ścieków poza terenem aglomeracji
- Budowa i przebudowa boisk wielofunkcyjnych na terenie Gminy Kępno
- Modernizacja kotłowni miejskiej i rozbudowa sieci ciepłej

W celu ochrony stanowisk archeologicznych i nawarstwień kulturowych podczas inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu, ważne jest określenie zasad ochrony zabytków archeologicznych, w planach zagospodarowania przestrzennego, warunkach zabudowy i inwestycjach celu publicznego oraz respektowanie przez inwestorów zapisów dotyczących ochrony zabytków archeologicznych w opiniach i decyzjach właściwego miejscowo konserwatora zabytków.

5. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE, PRIORYTETY I KIERUNKI DZIAŁAŃ GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Strategicznym celem Programu Opieki nad Zabytkami Miasta i Gminy Kępno na lata 2018-2021 jest zachowanie dziedzictwa kulturowego znajdującego się na terenie gminy, które służyć powinno budowaniu i utrwalaniu poczucia tożsamości lokalnej społeczności, utrzymaniu ładu przestrzennego, rozwojowi turystyki oraz rozwojowi społeczno-gospodarczemu. Aby go osiągnąć należy podjąć działania priorytetowe, zapoczątkowując proces realizowany przez wiele lat, w konsekwencji których zabytki będą otaczane coraz lepszą opieką. W miarę postępów, działania winny być poddawane systematycznej weryfikacji, co pozwoli na realne dopasowanie do aktualnych możliwości finansowych i potrzeb właścicieli.

Urząd Miasta i Gminy Kępno ze względu na ustawowy obowiązek ochrony wartości społecznie istotnych, posiada instrumenty prawne umożliwiające budowanie i ugruntowanie

świadomości społecznej względem ochrony i opieki nad lokalnym dziedzictwem kulturowym.

Ponadto poprzez prowadzone działania samorząd ma możliwość wskazywania kierunków rozwoju w stosunku podmiotów prywatnych posiadających obiekty zabytkowe i kreowania polityki promocyjnej budującej wizerunek i prestiż Miasta i Gminy Kępno jako miejsca atrakcyjnego turystycznie nasyconego bogactwem zachowanych elementów kulturowych, o indywidualnym i unikatowym charakterze. Wobec powyższego objęcie – ze strony Urzędu Miasta i Gminy Kępno – należyłą opieką zabytków stanowi jeden z istotnych aspektów działalności lokalnego samorządu.

Powyższą politykę określa kolejny, Gminny program opieki nad zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2018-2021, dla realizacji którego priorytetowe jest osiągnięcie celów określonych w art. 87. ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opieki nad zabytkami.

Na potrzeby aktualnego Programu potwierdzone zostały trzy podstawowe priorytety, określone w poprzednio obowiązującym Gminnym programie opieki nad zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno na lata 2014-2017, które poprzez wytyczne w ich ramach kierunki działań oraz wskazane do realizacji zadania, w całości wypełniają ustawowe cele dla opracowywania gminnych programów opieki nad zabytkami.

- Priorytet I.

Rewaloryzacja dziedzictwa kulturowego jako element rozwoju społeczno-gospodarczego Miasta i Gminy Kępno

- Priorytet II.

Ochrona i świadome kształtowanie krajobrazu kulturowego

- Priorytet III.

Badanie i dokumentacja dziedzictwa kulturowego oraz promocja i edukacja, służące budowaniu tożsamości

Priorytet I: Rewaloryzacja dziedzictwa kulturowego jako element rozwoju społeczno-gospodarczego Miasta i Gminy Kępno		
Kierunki działań	Zadania	Czas realizacji
Zahamowanie procesu degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania	▪ Przestrzeganie podstawowych wymogów estetyki w stosunku do zabytkowych obiektów i zespołów, ze szczególnym uwzględnieniem zasad konserwatorskich dotyczących umieszczania reklam, kolorystyki elewacji oraz poprzez działania niskonakładowe jak: bieżąca konserwacja, uporządkowanie obejścia, urządzenie zieleni, wymiana nieestetycznych współczesnych ogrodzeń ▪ Prowadzenie w pierwszej kolejności prac zabezpieczających i powstrzymujących proces destrukcji, remontowanie zgodnie z wymogami konserwatorskimi, preferowanie działań zabezpieczających autentyczną substancję zabytkową ▪ Prowadzenie prac remontowo-konserwatorskich przy obiektach zabytkowych stanowiących własność gminy (w ramach opracowanego planu remontów) ▪ Opracowanie długofalowego, uwzględniającego kompleksowość działań planu remontów obiektów zabytkowych znajdujących się w zasobach komunalnych ▪ Podejmowanie starań o uzyskanie środków zewnętrznych na rewaloryzację zabytków będących własnością gminy ▪ Zmiana sposobu użytkowania lub adaptacja nieużytkowanych obiektów zabytkowych (będących własnością gminy) do nowych funkcji ▪ Rewaloryzacja zespołów zabytkowej zieleni (w tym gminnych parków, cmentarzy, obszarów nieczynnych cmentarzy) ▪ Dofinansowanie prac rewaloryzacyjnych przy obiektach niebędących własnością gminy w postaci stosownej uchwały dotyczącej dotacji na prace remontowo-konserwatorskie przy zabytkach ruchomych i nieruchomych ▪ Rewaloryzacja obszarów i obiektów zabytkowych przemysłowych z możliwością ich adaptacji do nowych funkcji ▪ Reagowanie samorządu na brak należytej dbałości właścicieli o bieżące utrzymanie zabytków,	2018-2021

	w konsekwencji prowadzące do uszkodzeń i zniszczeń Przy sprzedaży przez gminę obiektów zabytkowych preferowanie inwestorów zobowiązujących się do właściwego zagospodarowania obiektów nieużytkowanych	
Podjęmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków na potrzeby społeczne, turystyczne i edukacyjne	- Określenie zasad i konsekwentne ich wdrażanie w zakresie umieszczania szyldów i reklam na obiektach zabytkowych - Prowadzenie bieżących prac porządkowych przy zabytkowych zespołach zieleni: gminnych parkach, cmentarzach, obszarach nieczynnych cmentarzy, dawnych parkach dworskich itp. - Kontynuacja realizacji przywracania (w nawiązaniu do historycznych) nawierzchni ulic i ciągów pieszych w obrębie historycznego układu urbanistycznego miasta Kępno - Ekspozowanie najcenniejszych obiektów o wartości historycznej, w tym wykonanie iluminacji i podświetlenie najciekawszych zabytków	2018-2021
Podjęmowanie działań umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami	- Szkolenie osób bezrobotnych w rzemiosłach związanych z tradycyjną sztuką budowlaną - Wspieranie utrzymywania na rynku pracy zanikających rzemiosł i zawodów (np. poprzez realizację Hallandzkiego Modelu Konserwacji Zabytków, w myśl zasady „ratować zabytki, ratować pracę, ratować rzemiosło”) - Wspieranie rozwoju gospodarstw agroturystycznych w zabytkowych obiektach budownictwa drewnianego oferujących wypoczynek i rozrywkę (regionalne potrawy, zwyczaje itp.) oparte na miejscowych tradycjach, jako jedna z możliwych form ratowania budynków niedoinwestowanych, niszczących i ginących - Wspieranie rozwoju muzeów regionalnych, skansenów, izb pamięci itp.	2018-2021

Priorytet II: Ochrona i świadome kształtowanie krajobrazu kulturowego		
Kierunki działań	Zadania	Czas realizacji
Zintegrowana ochrona dziedzictwa kulturowego i środowiska przyrodniczego	▪ Wdrażanie zapisów programów rewitalizacji, studiów widokowo-krajobrazowych, studiów historyczno-urbanistycznych, katalogów typów zabudowy regionalnej i detalu architektonicznego w realizacji zagospodarowania przestrzennego gminy (w tym w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego) ▪ Konsekwentne egzekwowanie zapisów dotyczących działalności inwestycyjnej na obszarach objętych ochroną określonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (głównie w zakresie wysokości zabudowy, jej charakteru i funkcji) ▪ Staranne planowanie przestrzenne miasta i wsi, respektujące wartości układu urbanistycznego i układów ruralistycznych ▪ Nawiązanie w nowej architekturze do lokalnych wzorów i materiałów oraz konsekwentnego egzekwowania praw w tym zakresie ▪ Walka z samowolami budowlanymi ▪ Ochrona panoram oraz przedpoli widokowych miasta i wsi	2018-2021
Rozszerzenie zasobu i ochrony dziedzictwa kulturowego gminy	▪ Podjęcie działań zmierzających do objęcia ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków obiektów zabytkowych o znaczących dla regionu wartościach historycznych, artystycznych i naukowych	2018-2021
Ochrona układów ruralistycznych na obszarach wiejskich	▪ Poprawa ładu przestrzennego wsi oraz zapobieganie rozpraszaniu osadnictwa poprzez: ○ ochronę historycznie ukształtowanego układu dróg, historycznych podziałów własnościowych i funkcjonalnych oraz relacji przestrzennych pomiędzy zespołami zabytkowej zabudowy, ○ wypełnianie zabudową wolnych działek budowlanych w obszarach centrów wsi oraz historycznych siedlisk w zgodzie z historyczną kompozycją danego układu	2018-2021

	i gabarytami oraz formą architektoniczną tworzącej go zabudowy o wyznaczanie w planach miejscowych nowych terenów pod zabudowę na zasadzie kontynuacji historycznych siedlisk	
--	--	--

Priorytet III: Badanie i dokumentacja dziedzictwa kulturowego oraz promocja i edukacja służąca budowaniu tożsamości		
Kierunki działań	Zadania	Czas realizacji
Szeroki dostęp do informacji o dziedzictwie kulturowym gminy	▪ Udostępnienie informacji o zabytkach gminy na stronie internetowej gminy ▪ Utworzenie gminnego systemu informacji i promocji (bazy danych) środowiska kulturowego ▪ Opracowanie mapy zabytków gminy, jako atrakcyjnej graficznie formy promocji ułatwiającej dotarcie do wszystkich elementów dziedzictwa kulturowego	2018-2021
Edukacja społeczna i popularyzacja wiedzy o regionalnym dziedzictwie kulturowym i jego ochronie	▪ Organizowanie szkoleń związanych z ochroną dziedzictwa kulturowego i udział w nich ▪ Organizowanie i wspieranie realizacji konkursów, wystaw i innych działań edukacyjnych ▪ Pielęgnowanie (ochrona) tożsamości kulturowej regionu, wzmacnianie procesów integracyjnych w społeczności lokalnej ▪ Utrwalenie w świadomości społecznej tzw. tradycji miejsca, lokalizacji nieistniejących obiektów o znaczeniu dla historii regionu ▪ Używanie i stosowanie (także w stosunku do nowopowstających zespołów zabudowy) historycznych nazw miejscowości – przysiółków, historycznych nazw ulic itp., inicjowanie nowego nazewnictwa lub zmian w istniejącym nazewnictwie, promujących lokalną historię i lokalne tradycje ▪ Oznakowanie obiektów zabytkowych i mających wartość historyczną tablicami informacyjnymi ▪ Publikacja zaktualizowanych materiałów w formie broszur, ulotek, filmów, folderów, informacji na stronie internetowej ▪ Upamiętnianie i utrwalanie w pamięci mieszkańców, zwłaszcza młodego pokolenia	2018-2021

	ważnych wydarzeń historycznych, wybitnych postaci związanych z regionem itp., poprzez działalność wydawniczą (regionalia), prowadzenie lekcji nt. przeszłości kultury regionu, organizowanie okazjonalnych wystaw i ekspozycji ▪ Włączenie edukacji o zabytkach, opiece nad nimi i tradycjach regionu do programów nauczania i innych form pracy z uczniem (konkursy, imprezy) ▪ Udostępnianie informatora o zabytkach i obiektach posiadających wartość historyczną, położonych na terenie gminy turystom ▪ Udostępnianie obiektów historycznych dla celów turystycznych i promocyjnych	
Specjalistyczne rozpoznanie badawcze poszczególnych obiektów, zespołów oraz obszarów zabytkowych związane z przygotowywanym lub realizowanym procesem inwestycyjnym	▪ Prowadzenie monitoringu i weryfikacji obiektów uwzględnionych w gminnej ewidencji zabytków (z zastosowaniem komputerowej bazy danych) ▪ Wykonywanie prac studialnych (studia historyczno-urbanistyczne, studia krajobrazowe, badania historyczno-architektoniczne, katalogi typów zabudowy regionalnej i detalu architektonicznego) ▪ Prowadzenie i wspieranie działań dokumentujących dziedzictwo kulturowe gminy (w tym: badania archeologiczne, kwerendy w archiwach). ▪ Poszerzanie informacji o kulturze regionu ▪ Sporządzenie listy obiektów do wpisania do rejestru zabytków	2018-2021
Promocja regionalnego dziedzictwa kulturowego służąca kreacji produktów turystyki kulturowej	▪ Opracowanie szlaków turystycznych (np. pieszych, rowerowych, konnych, samochodowych, wodnych) wykorzystujących walory dziedzictwa kulturowego ▪ Utworzenie i modernizacja elementów infrastruktury służących funkcjonowaniu i rozwojowi turystyki kulturowej ▪ Wprowadzenie zintegrowanego systemu informacji wizualnej (m.in. za pomocą tablic informacyjnych) obejmującego zasoby i wartości dziedzictwa kulturowego gminy	2018-2021

6. INSTRUMENTARIUM REALIZACJI PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Zakłada się, że zadania określone w Programie Opieki nad Zabytkami Miasta i Gminy Kępno będą realizowane w wyniku następujących działań:

A. Ścisła współpraca władz samorządowych z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków oraz właścicielami i użytkownikami obiektów zabytkowych, parafiami, organizacjami pozarządowymi, stowarzyszeniami regionalnymi, ośrodkami naukowymi

B. Działania własne władz samorządowych

- Prawne – sporządzenie i uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wnioskowanie o wpis do rejestru zabytków obiektów, które winny być objęte ochroną, powołanie parków kulturowych
- Finansowe – należyte utrzymanie, wykonywanie remontów i prac konserwatorskich przy obiektach zabytkowych, będących własnością gminy oraz stosowanie systemu dotacji i ulg finansowych, nagród czy zachęt dla właścicieli i użytkowników obiektów zabytkowych
- Programowe – realizacja projektów i programów regionalnych

C. Działania w ramach programów dofinansowywanych z funduszy Unii Europejskiej

Zgodnie z zapisami Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami prezydent, burmistrz, wójt ma obowiązek sporządzania co dwa lata sprawozdania z realizacji programu, które przedstawia radzie gminy. Zaleca się, aby sprawozdania te były przekazywane do wiadomości Urzędu Ochrony Zabytków.

Kolejna edycja (aktualizacja) Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Miasta i Gminy Kępno ma być opracowana po czterech latach od przyjęcia go przez Radę Miejską w Kępnie.

7. ZASADY OCENY REALIZACJI GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

W ramach priorytetu I: Rewaloryzacja dziedzictwa kulturowego jako element rozwoju społeczno-gospodarczego gminy

- Poziom (w %) wydatków budżetu gminy na ochronę i opiekę nad zabytkami
- Wartość finansowa zrealizowanych kompleksowych programów rewaloryzacji i rewitalizacji oraz liczba (bądź inne mierniki) obiektów poddanych rewaloryzacji w ramach tych programów
- Wartość finansowa wykonanych prac remontowo-konserwatorskich przy zabytkach oraz liczba obiektów poddanych ww. pracom
- Zakres współpracy z organizacjami pozarządowymi
- Inne

W ramach priorytetu II: Ochrona i świadome kształtowanie krajobrazu kulturowego

- Poziom (w %) objęcia terenu gminy wykonanymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego
- Liczba utworzonych parków kulturowych
- Liczba wniosków o wpis do rejestru zabytków obszarów, obiektów i zespołów zabytkowych
- Liczba wniosków o uznanie obiektów i obszarów za pomniki historii
- Zakres współpracy z organizacjami pozarządowymi
- Inne

W ramach priorytetu III: Badanie i dokumentacja dziedzictwa kulturowego oraz promocja i edukacja służąca budowaniu tożsamości

- Liczba opracowanych prac studialnych (studia historyczno-urbanistyczne, studia krajobrazowe, katalogi typów zabudowy regionalnej i detalu architektonicznego)
- Liczba zrealizowanych konkursów, wystaw, działań edukacyjnych na terenie gminy
- Liczba utworzonych szlaków turystycznych, tras rowerowych, konnych, wodnych
- Liczba opracowanych, wydanych wydawnictw (w tym folderów promocyjnych, przewodników)

- Liczba utworzonych, zmodernizowanych elementów infrastruktury służących funkcjonowaniu i rozwojowi turystyki kulturowej
- Liczba osób zwiedzających muzea, skanseny, izby regionalne itp.
- Liczba szkoleń lub liczba pracowników biorących udział w szkoleniach związanych z ochroną dziedzictwa kulturowego
- Inne

8. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Ustawowy obowiązek utrzymania zabytku we właściwym stanie, co wiąże się m.in. Z prowadzeniem i finansowaniem przy nim prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych spoczywa na jego posiadaczu, który dysponuje tytułem prawnym do zabytku wynikającym z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu. W przypadku jednostki samorządu terytorialnego, prowadzenie i finansowanie wspomnianych robót jest jej zadaniem własnym. Wszystkie podmioty zobowiązane do finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytkach mogą ubiegać się o ich dofinansowanie z następujących środków:

8.1. Dotacje

Sprawy, związane z dofinansowaniem prac przy obiektach zabytkowych, reguluje Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 16 sierpnia 2017 r. W sprawie dotacji celowej na prace konserwatorskie lub restauratorskie przy zabytku wpisanym na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także znajdujące się w gminnej ewidencji zabytków. Dotacja może zostać udzielona osobie fizycznej, jednostce samorządu terytorialnego lub innej jednostce organizacyjnej będącej właścicielem bądź, posiadaczem zabytku lub posiadającej taki zabytek w trwałym zarządzie. Udzielana jest na wykonanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych, planowanych do

przeprowadzenia w roku złożenia wniosku lub następnym, bądź na zasadzie refundacji poniesionych już nakładów przed upływem 3 lat po wykonaniu prac.

W przypadku refundacji kosztów prac wniosek powinien być złożony w roku następującym po roku, w trakcie którego zakończono wszystkie prace konserwatorskie i roboty budowlane podlegające dofinansowaniu. Art. 77 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, określa szczegółowo wykaz prac przy zabytku wpisanym do rejestru lub znajdującym się w gminnej ewidencji zabytków, które mogą zostać objęte dotacją:

- a) sporządzenie ekspertyz technicznych i konserwatorskich;
- b) przeprowadzenie badań konserwatorskich lub architektonicznych;
- c) wykonanie dokumentacji konserwatorskiej;
- d) opracowanie programu prac konserwatorskich i restauratorskich;
- e) wykonanie projektu budowlanego zgodnie z przepisami prawa budowlanego;
- f) sporządzenie projektu odtworzenia kompozycji wnętrz;
- g) zabezpieczenie, zachowanie i utrwalenie substancji zabytku;
- h) stabilizację konstrukcyjną części składowych zabytku lub ich odtworzenie w zakresie niezbędnym dla zachowania tego zabytku;
- i) odnowienie lub uzupełnienie tynków i okładzin architektonicznych albo ich całkowite odtworzenie, z uwzględnieniem charakterystycznej dla tego zabytku kolorystyki;
- j) odtworzenie zniszczonej przynależności zabytku, jeżeli odtworzenie to nie przekracza 50% oryginalnej substancji tej przynależności;
- k) odnowienie lub całkowite odtworzenie okien, w tym ościeżnic i okiennic, zewnętrznych drzwi i drzwi, więźby dachowej, pokrycia dachowego, rynien i rur spustowych;
- l) modernizację instalacji elektrycznej w zabytkach drewnianych lub w zabytkach, które posiadają oryginalne, wykonane z drewna części składowe i przynależności;
- m) wykonanie izolacji przeciwwilgociowej;
- n) uzupełnianie narysów ziemnych dzieł architektury obronnej oraz zabytków archeologicznych nieruchomości o własnych formach krajobrazowych;

- o) działania zmierzające do wyeksponowania istniejących, oryginalnych elementów zabytkowego układu parku lub ogrodu;
- p) zakup materiałów konserwatorskich i budowlanych, niezbędnych do wykonania prac i robót przy zabytku wpisanym do rejestru;
- q) zakup i montaż instalacji przeciwwłamaniowej oraz przeciwpożarowej i odgromowej. Standardowo, dotacja udzielana jest w wysokości do 50% nakładów koniecznych na wykonanie powyższych działań.

Jednocześnie, łączna kwota dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru, udzielonych przez ministra do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków bądź organ stanowiący miasta, powiatu lub samorządu województwa, nie może przekraczać wysokości 100 % nakładów koniecznych na wykonanie tych prac lub robót.

Dotacje Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków

Udzielane są w celu poprawy stanu zachowania zabytków poprzez ochronę i zachowanie materialnego dziedzictwa kulturowego, konserwację i rewaloryzację zabytków, udostępnianie zabytków na cele publiczne. Kwalifikują się prace prowadzone przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, realizowane bez udziału środków europejskich. Planowane w roku udzielenia dotacji lub prowadzone w okresie trzech lat poprzedzających rok złożenia wniosku (refundacja). Uprawnionymi wnioskodawcami są jednostki posiadające tytuł prawny do zabytku wynikający z prawa własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego. Zasady udzielania dotacji: - dofinansowanie może obejmować jedynie nakłady konieczne na prace określone w art. 77 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, dofinansowanie może być udzielone do wysokości 50 % nakładów koniecznych. W wyjątkowych wypadkach (wyjątkowa wartość historyczna, artystyczna lub naukowa obiektu, wymagane przeprowadzenie złożonych technologicznie robót, stan zachowania zabytku wymaga natychmiastowej interwencji) dofinansowanie może stanowić 100 % wartości robót.

Dotacje gminne

Zgodnie z art. 81 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym finansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytkach jest również obowiązkiem jednostki samorządu terytorialnego szczebla gminnego. Dla jednostki samorządu terytorialnego, posiadającej tytuł prawny do obiektu, opieka nad zabytkiem jest jej zadaniem własnym.

Dotacje wojewódzkie i powiatowe

Dofinansowanie prac przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków odbywa się na podstawie art. 81 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz na podstawie uchwały Sejmiku Województwa (Powiatu) w sprawie trybu i zasad przyznawania dotacji celowej na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane.

Dotacje Ministra Administracji i Cyfryzacji - fundusz kościelny

Środki Funduszu Kościelnego można przeznaczyć na remonty i konserwacje obiektów sakralnych o wartości zabytkowej (art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 1950 i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1990 r. W sprawie rozszerzenia celów Funduszu Kościelnego, Dz. U. nr 61 poz. 354). Dotacją mogą być objęte podstawowe prace zabezpieczające obiekt: remonty dachów, stropów, ścian i elewacji, osuszanie, odgrzybianie, izolacja, wymiana stolarki okiennej i drzwiowej, instalacji elektrycznej, odgromowej, przeciwwłamaniowej i przeciwpożarowej.

8.2. Programy operacyjne Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Jednym z najważniejszych źródeł finansowania zadań związanych z ochroną i opieką zabytków są środki budżetu państwa będące w dyspozycji Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, który corocznie ogłasza stosowne konkursy.

Programy operacyjne Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego:

Program Dziedzictwo Kulturowe

Program ten stanowi kontynuację finansowania w ubiegłych latach. Celem programu jest ochrona polskiego dziedzictwa kulturowego w kraju i za granicą, wspieranie działalności muzeów oraz popularyzacja kultury ludowej. Program „Dziedzictwo kulturowe” składa się z następujących priorytetów:

- **Ochrona zabytków**

Celem priorytetu jest zachowanie materialnego dziedzictwa kulturowego, realizowane poprzez konserwację i rewaloryzację zabytków nieruchomych i ruchomych oraz ich udostępnianie na cele publiczne. Dofinansowanie dotyczy zabytków wpisanych do rejestru zabytków. Do priorytetu nie kwalifikują się projekty realizowane przy udziale środków europejskich. O dotację mogą starać się osoby fizyczne, jednostki samorządu terytorialnego oraz inne jednostki organizacyjne (samorządowe jednostki kultury, kościoły, związki wyznaniowe, podmioty prowadzące działalność gospodarczą, organizacje pozarządowe). Finansowanie odbywa się w formie udzielenia dotacji lub refundacji w okresie trzech lat od przeprowadzenia prac przy zabytku. Priorytet skupia się na celach: - ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego, - konserwacja i rewaloryzacja zabytków, - udostępnianie zabytków na cele publiczne.

- **Wspieranie działań muzealnych**

Celem priorytetu jest wspieranie działalności z zakresu opieki konserwatorskiej nad muzealiami, archiwaliami i księgozbiorami, a także prezentacji zbiorów w postaci atrakcyjnych poznawczo projektów wystawienniczych. W ramach priorytetu można ubiegać się o dofinansowanie zadań w zakresie: organizacji czasowych wystaw muzealnych; modernizacji i tworzenia stałych wystaw muzealnych; publikacji katalogów do wystaw muzealnych; konserwacji muzealiów, archiwaliów, starych

druków, rękopisów, kartografii, muzykaliów, ikonografii, grafiki artystycznej, dokumentów życia społecznego; a także doposażenia pracowni konserwatorskich.

▪ Kultura ludowa

Celem priorytetu jest wspieranie najwartościowszych zjawisk z zakresu szeroko pojętej kultury ludowej, między innymi promowanie działań artystycznych będących twórczym upowszechnieniem elementów sztuki regionalnej. Dotacje przeznaczone są na działania o charakterze edukacyjnym, służące przekazywaniu umiejętności i tradycji, szczególnie w formie „warsztatów tradycyjnych rzemiosł” i „szkół ginących zawodów”, a także działania na rzecz ochrony unikalnych elementów kultury tradycyjnej, szczególnie w zakresie architektury regionalnej.

▪ Ochrona zabytków archeologicznych

Celem priorytetu jest ochrona dziedzictwa archeologicznego poprzez wspieranie kluczowych dla tego obszaru zadań, obejmujących nieinwazyjne badania archeologiczne, ewidencję i inwentaryzację zabytków archeologicznych oraz opracowanie i publikację wyników przeprowadzonych badań archeologicznych. W ramach priorytetu minister realizuje również dotacje na prowadzenie badań archeologicznych wraz z wykonaniem ich dokumentacji, jeżeli przeprowadzenie tych badań jest niezbędne w celu ochrony tych zabytków w przypadku:

- prowadzenia robót budowlanych przy zabytku nieruchomym wpisanym do rejestru, objętym ochroną konserwatorską na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub znajdującym się w ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków,
- prowadzenia robót ziemnych lub zmiany charakteru dotychczasowej działalności na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne, co doprowadzić, może do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego. Dotację na przeprowadzenie badań archeologicznych otrzymać może osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna zamierzającej realizować te działania, w przypadku gdy koszt planowanych badań

archeologicznych i ich dokumentacji będzie wyższy niż 2% kosztów planowanych do przeprowadzenia działań.

- Ochrona i cyfryzacja dziedzictwa kulturowego

Celem priorytetu jest zainicjowanie kompleksowego procesu cyfryzacji materialnych zasobów dziedzictwa kulturowego, w tym zabytków, obiektów muzealnych, archiwalnych, bibliotecznych i audiowizualnych, znajdujących się pod opieką podmiotów spoza sfery finansów publicznych, których działalność nie jest nastawiona na osiągnięcie zysku lub uczelni publicznych.

Program *Promesa* Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Celem programu jest zwiększenie efektywności wykorzystania środków europejskich na rzecz rozwoju kultury, w tym ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego. Program polega na dofinansowaniu przez Ministra Kultury wkładu własnego do wybranych projektów realizowanych przy udziale środków europejskich. Dofinansowanie dotyczy projektów realizowanych w latach 2007- 2013 w ramach: PO Infrastruktura i Środowisko, Regionalnych Programów Operacyjnych, PO Innowacyjna Gospodarka, PO Kapitał Ludzki Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich, Programów Europejskiej Wspólnoty Terytorialnej, Programu Kultura oraz ich następców, które ogłoszone są w ramach finansowania UE w latach 2014- 2020.

Uprawnionymi do otrzymania dotacji są: jednostki samorządu terytorialnego, państwowe i samorządowe instytucje kultury, kościoły i związki wyznaniowe, organizacje pozarządowe działające w sferze kultury, etc. Promesa MKiDN może pokryć maksymalnie 85 % wkładu krajowego (własnego) wnioskodawcy. W szczególnych przypadkach, Minister Kultury może zdecydować o pokryciu więcej niż 85% wkładu krajowego lub nawet odstąpić od wymogu posiadania tego wkładu.

Program Infrastruktura kultury

Celem programu jest poprawa warunków funkcjonowania instytucji i obiektów kultury. Przedmiotem dofinansowania mogą być modernizacje i remonty obiektów przeznaczonych na działalność kulturalną i edukacyjną, w zakresie kultury oraz przygotowanie dokumentacji technicznej do inwestycji.

8.3. Środki europejskie

Poza podstawowymi źródłami finansowania jakimi są środki publiczne pochodzące z budżetu państwa oraz budżetów samorządów, finansowanie ochrony zabytków odbywa się również przy znaczącym udziale funduszy pochodzących z Unii Europejskiej oraz Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko - Priorytet XI „Kultura i dziedzictwo kulturowe”

W ramach tego priorytetu, możliwa jest realizacja projektów, które zakładają ochronę i zachowanie dziedzictwa kulturowego o znaczeniu ponadregionalnym, przyczyniają się do poprawy stanu infrastruktury kultury i szkolnictwa artystycznego oraz zwiększają dostęp do kultury. W grę wchodzi takie działania jak np. rewitalizacja, rewaloryzacja, konserwacja, renowacja, adaptacja na cele kulturalne, konserwacja zabytków ruchomych, tworzenie systemu zabezpieczeń czy też digitalizacja zbiorów. W ramach priorytetu możliwe są działania:

- Działanie 11.1 Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego o znaczeniu ponadregionalnym.
- Działanie 11.2 Rozwój oraz poprawa stanu infrastruktury kultury o znaczeniu ponadregionalnym.
- Działanie 11.3 Infrastruktura szkolnictwa artystycznego. Typy projektów przewidzianych do realizacji w ramach działania obejmują:
 - Rewitalizację, rewaloryzację, konserwację, renowację, restaurację, zachowanie, a także adaptację na cele kulturalne obiektów wpisanych do rejestru zabytków i zespołów tych obiektów wraz z ich otoczeniem.

- Zakup i remont trwałego wyposażenia do prowadzenia działalności kulturalnej w obiektach będących celem projektu (wyłącznie jako jeden z elementów projektu).
- Zabezpieczenie zabytków przed kradzieżą i zniszczeniem. Z uwagi na wyczerpanie środków finansowych w ramach Priorytetu nie przewiduje się prowadzenia kolejnych naborów wniosków. Następne wnioski realizowane będą po ustaleniu zasad finansowania w okresie 2014- 2020.

Programy Europejskiej Współpracy Terytorialnej 2014- 2020

Obecnie trwa przygotowanie trzech typów programów: transgranicznych, transnarodowych i międzyregionalnego na l. 2014- 2020. Zasadniczą różnicą między trzema typami współpracy jest zakres terytorialny, w ramach którego można realizować wspólne przedsięwzięcia: - obszary przylegające do granic państwowych, w przypadku programów współpracy transgranicznej. Programy transgraniczne służą przede wszystkim budowaniu więzi łączących społeczności po obu stronach granicy. Ich realizacja służy wzmocnieniu współpracy poprzez wzrost liczby wspólnych inicjatyw dotyczących między innymi ochrony środowiska, rozbudowy infrastruktury, wymiany kulturalnej, czy wzajemnych kontaktów młodzieży; - duże zgrupowania europejskich regionów z kilku lub kilkunastu państw w ramach programów współpracy transnarodowej; - wszystkie regiony UE w zakresie współpracy międzyregionalnej. Projekty, oparte na współpracy z partnerami zagranicznymi mogą dotyczyć m.in. kultury, sztuki, turystyki i promocji regionu.

Mechanizm Finansowy Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG)

Mechanizm Finansowy EOG, obok funduszy strukturalnych, stanowi największe źródło zewnętrznego finansowania kultury w Polsce. Środki przeznaczone przez trzy kraje Europejskiego Obszaru Gospodarczego: Norwegię, Islandię i Liechtenstein, aktywnie wspierają działania między innymi z zakresu kultury. Środki nowej perspektywy uruchomione zostały w 2011 r. Wzorem poprzedniej edycji programu można ubiegać się o środki przeznaczone na ochronę dziedzictwa kulturowego na projekty dotyczące:

- rewitalizacji, konserwacji, renowacji, modernizacji i adaptacji na cele kulturalne obiektów historycznych i zespołów zabytkowych wraz z ich otoczeniem, szczególnie realizowane w ramach przyjętych strategii rozwoju produktów turystyki kulturowej;
- rewitalizacji, konserwacji, renowacji, modernizacji i adaptacji na cele kulturalne zespołów fortyfikacyjnych i budowli obronnych oraz obiektów poprzemysłowych o wysokiej wartości historycznej (szczególnie na muzea nowoczesności);
- renowacji, ochrony i zachowania miejsc pamięci i martyrologii;
- budowy oraz rozbudowy publicznych i niekomercyjnych instytucji kultury o europejskim znaczeniu;
- budowy, rozbudowy, odbudowy i adaptacji infrastruktury kulturowej w miejscach o symbolicznym znaczeniu dla polskiej kultury;
- kompleksowych programów konserwacji i digitalizacji zabytków ruchomych oraz zabytkowych księgozbiorów i archiwaliów istotnych dla europejskiego dziedzictwa kulturowego;
- zabezpieczanie zabytków ruchomych i nieruchomych przed kradzieżą i zniszczeniem. Dofinansowanie może sięgnąć 90 % kosztów kwalifikowanych, w zależności od rodzaju beneficjenta. W związku z tym, że dokumenty programowe i kryteria przyznawania dotacji ulegają drobnym zmianom w każdym roku budżetowym, należy korzystać z aktualnie obowiązujących dokumentów.

9. REALIZACJA I FINANSOWANIE PRZEZ GMINĘ ZADAŃ Z ZAKRESU OCHRONY ZABYTKÓW

Realizacja celów zawartych w Gminnym Programie Opieki nad Zabytkami dla Miasta i Gminy Kępno realizowana będzie poprzez:

- Współpracę władz Gminy Kępno z Ministrem Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, Urzędem Marszałkowskim Województwa Wielkopolskiego, władzami kościelnymi w oparciu o porozumienia i umowy;

- Wykorzystanie instrumentów finansowych w postaci dotacji;
- Projekty, programy lokalne;
- Inicjatywy własne Miasta i Gminy Kępno.

Przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków, stanowiących własność gminy planuje się następujące działania w zakresie prac remontowo-konserwatorskich:

- Synagoga – prace remontowo-konserwatorskie w ramach projektu *Rewitalizacja zdegradowanego fizycznie, społecznie i gospodarczo obszaru Rynku i okolic w Kępnie poprzez realizację wybranych celów inwestycyjnych wskazanych w Lokalnym Programie Rewitalizacji*
- Biblioteka w Zespole starostwa – prace remontowo-konserwatorskie w zakresie: elewacja, pomieszczenie piwniczne, zagospodarowanie terenu w ramach projektu *Rewitalizacja zdegradowanego fizycznie, społecznie i gospodarczo obszaru Rynku i okolic w Kępnie poprzez realizację wybranych celów inwestycyjnych wskazanych w Lokalnym Programie Rewitalizacji*
- Park miejski z aleją lipową – rewitalizacja w ramach projektu *Rewitalizacja zdegradowanego fizycznie, społecznie i gospodarczo obszaru Rynku i okolic w Kępnie poprzez realizację wybranych celów inwestycyjnych wskazanych w Lokalnym Programie Rewitalizacji*
- Park przy willi w Zespole starostwa - rewitalizacja w ramach projektu *Rewitalizacja zdegradowanego fizycznie, społecznie i gospodarczo obszaru Rynku i okolic w Kępnie poprzez realizację wybranych celów inwestycyjnych wskazanych w Lokalnym Programie Rewitalizacji*
- Ratusz, Rynek – bieżące utrzymanie
- Magistrat – bieżące utrzymanie
- Szkoła z salą gimnastyczną – bieżące utrzymanie
- Remiza strażacka – bieżące utrzymanie

10. ANEKSY

10.1. ANEKS NR 1 Gminna ewidencja zabytków Miasta i Gminy Kępno - Zabytki Nieruchome

Obiekty ułożone są w kolejności: Miasto Kępno, następnie alfabetycznie miejscowościami z terenu Gminy Kępno.

I.p.	Miejscowość	ulica/określenie	nr	Zespół/Obiekt pojedynczy	Datowanie	Formy ochrony
1	Kępno	Kościuszki	3	Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Marcina: Kościół muruwany p.w. św. Marcina	1909-1911	Rejestr zabytków nr 804/Wlkp/A z 22.10.1998
2	Kępno	Kościuszki	3	Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Marcina: Plebania	2 poł. XIX w.	Rejestr zabytków nr 804/Wlkp/A z 22.10.1998
3	Kępno	Kościelna	1	Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Marcina: Dom Katolicki	1906 r.	Rejestr zabytków nr 804/Wlkp/A z 22.10.1998
4	Kępno	Kościuszki	3	Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Marcina: Budynek gospodarczy obecnie biuro parafialne	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
5	Kępno	Kościuszki	3	Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Marcina: Pozostałości ogrodzenia	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
6	Kępno	Poniatowskiego	18	Zespół kościoła ewangelickiego: Kościół muruwany	1863 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
7	Kępno	Marcinkowskiego	1a	Zespół kościoła ewangelickiego: Pastorówka	około 1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
8	Kępno	Wawrzyniaka	26a	Zespół kościoła ewangelickiego: Organistówka	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

9	Kępno	Łazienkowa	2	Zespół synagogi: Synagoga	1815 r.	Rejestr zabytków nr 139/A z 12.07.1968
10	Kępno	Łazienkowa	6	Zespół synagogi: Łaźnia	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
11	Kępno	Stara	7	Zespół synagogi: Budynek mieszkalny rabina	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
12	Kępno	Łazienkowa	6	Zespół synagogi: Budynek koszernego uboju	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
13	Kępno	Łazienkowa	2	Zespół synagogi: Macewy z cmentarza	XVII-1939/1944	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
14	Kępno	Sienkiewicza		Zespół cmentarza katolickiego: Cmentarz	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
15	Kępno	Sienkiewicza		Zespół cmentarza katolickiego: Brama murowana	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
16	Kępno	Sienkiewicza		Zespół cmentarza katolickiego: pomnik Poległym za Wolność	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
17	Kępno	Sienkiewicza		Zespół cmentarza ewangelickiego: Cmentarz	1873 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
18	Kępno	Sienkiewicza		Zespół cmentarza ewangelickiego: Kaplica grobowa rodziny von Borceke	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
19	Kępno	Sienkiewicza		Zespół cmentarza ewangelickiego: Kaplica cmentarna	1895 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
20	Kępno	Sienkiewicza		Zespół cmentarza ewangelickiego: Bramy	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
21	Kępno	Ratuszowa	1	Ratusz	1835 r.	Rejestr zabytków nr 1155/A z 6.06.1970
22	Kępno	Ratuszowa	2	Magistrat obecnie Muzeum Ziemi Kępińskiej z bramami wjazdowymi	1846 r.	Rejestr zabytków nr 222/Wlkp/A z 30.03.2005

23	Kępno	Kościuszki	5	Zespół Starostwa: Budynek starostwa	połowa XIX w., po 1920 r.	Rejestr zabytków nr 630/Wlkp/A z 12.02.2008
24	Kępno	Kościuszki	9	Zespół Starostwa: Budynek z oficynami	1901-1904	Rejestr zabytków nr 630/Wlkp/A z 12.02.2008
25	Kępno	Kościuszki	7	Zespół Starostwa: Willa starosty obecnie Biblioteka	1920-1925	Rejestr zabytków nr 630/Wlkp/A z 12.02.2008
26	Kępno	Kościuszki		Zespół Starostwa: Park przy willi	1920-1925	Rejestr zabytków nr 630/Wlkp/A z 12.02.2008
27	Kępno	Sienkiewicza	21	Szkoła z salą gimnastyczną	1912-1914	Rejestr zabytków nr 98/Wlkp/A z 15.07.2002
28	Kępno	Szkołna	6	Szkoła Gminy Żydowskiej obecnie Zespół Szkół Specjalnych	1837 r.	Rejestr zabytków nr 99/Wlkp/A z 16.07.2002
29	Kępno	Szpitalna	3a	Sala gimnastyczna	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
30	Kępno	Kościuszki	6	Wielkopolski Bank Kredytowy	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
31	Kępno	Wawrzyniaka	20	Bank Ludowy	1912 r.	Rejestr zabytków nr 100/Wlkp/A z 18.07.2002
32	Kępno	Wawrzyniaka	6	Hotel	1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
33	Kępno	Kościuszki	4	Zespół Poczty: Budynek Poczty	1889 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
34	Kępno	Kościuszki	4	Zespół Poczty: Budynek ekspedycji pocztowej, garaże	około 1889 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
35	Kępno	Kościuszki	4	Zespół Poczty: Ogrodzenie, brama	około 1889 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
36	Kępno	Dworcowa	11	Zespół dworca kolejowego: Dworzec kolejowy	1875 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
37	Kępno	Dworcowa	11	Zespół dworca kolejowego: Budynek posterunku ochrony straży kolei	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
38	Kępno	Dworcowa	11	Zespół dworca kolejowego: Budynek ekspedycji towarowej i magazynku	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

39	Kępno	Dworcowa	11	Zespół dworca kolejowego: Budynek ekspedycji kolejowej		Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
40	Kępno	Dworcowa	11	Zespół dworca kolejowego: Wiadukt	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
41	Kępno	Dworcowa	7	Zespół dworca kolejowego: Dom pracowników kolei	lata 20-30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
42	Kępno	Towarowa	1	Zespół dworca kolejowego: Dom pracowników kolei	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
43	Kępno	Poznańska	30	Zespół dworca kolejowego: Budynek kolejowy obecnie dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
44	Kępno	Poznańska	32	Zespół dworca kolejowego: Dom pracowników kolei	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
45	Kępno	Kościuszki	2	Remiza strażacka	1897 r.	Rejestr zabytków nr 261/Wlkp/A z 21.11.2005
46	Kępno	Wrocławska	28	Zakład wodociągów z wieżą ciśnień	1903-1904	Rejestr zabytków nr 112/Wlkp/A z 7.03.2003
47	Kępno	Dąbrowskiego	11	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
48	Kępno	Dąbrowskiego		Park miejski z aleją lipową	1908 r.	Rejestr zabytków nr 736/Wlkp/A z 12.03.2009
49	Kępno	Dąbrowskiego	3	Gimnazjum obecnie liceum	1912 r.	Rejestr zabytków nr 262/Wlkp/A z 21.11.2005
50	Kępno	Dąbrowskiego	3	Ogrodzenie z bramą	1912	Rejestr zabytków nr 262/Wlkp/A z 21.11.2005
51	Kępno	Boczna	1	Dom	1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
52	Kępno	Boczna	3	Dom	1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
53	Kępno	Boczna	7	Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
54	Kępno	Cicha	2	Dom	po 1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
55	Kępno	Dąbrowskiego	1	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
56	Kępno	Estkowskiego	16	Dom	około 1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
57	Kępno	Gimnazjalna	6	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

58	Kępno	Graniczna	3		Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
59	Kępno	Graniczna	5		Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
60	Kępno	Graniczna	7		Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
61	Kępno	Graniczna	19		Dom	lata 20-30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
62	Kępno	Graniczna	22		Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
63	Kępno	Graniczna	30		Dom	około 1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
64	Kępno	Graniczna	39		Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
65	Kępno	Kilińskiego	3		Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
66	Kępno	Kilińskiego	5		Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
67	Kępno	Kilińskiego	9		Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
68	Kępno	Kościelna	2		Dom	XVIII/XIX w.	Rejestr zabytków nr 138/A z 12.07.1968
69	Kępno	Kościelna	3		Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
70	Kępno	Kościelna	4		Dom	lata 70 XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
71	Kępno	Kościuszki	8		Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
72	Kępno	Kościuszki	11		Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
73	Kępno	Kościuszki	12		Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
74	Kępno	Kościuszki	14		Dom	połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
75	Kępno	Kościuszki	15/17		Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
76	Kępno	Kościuszki	16		Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
77	Kępno	Kraszewskiego	3		Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
78	Kępno	Kraszewskiego	4		Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
79	Kępno	Kręta	5		Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
80	Kępno	Kręta	7		Dom	połowa XIX w.	Rejestr zabytków nr 511/A z 19.03.1969
81	Kępno	Kręta	9		Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
82	Kępno	Krótką	1		Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
83	Kępno	Krótką	1a		Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

84	Kępno	Krótką	3	Dom	po 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
85	Kępno	Krótką	7	Dom	po 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
86	Kępno	Lipowa	1	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
87	Kępno	Marcinkowskiego	1	Dom	połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
88	Kępno	Marcinkowskiego	4	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
89	Kępno	Marcinkowskiego	21	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
90	Kępno	Mickiewicza	1	Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
91	Kępno	Mickiewicza	2	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
92	Kępno	Mickiewicza	4	Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
93	Kępno	Mickiewicza	6	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
94	Kępno	Młyńska	2	Zespół młynski: Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
95	Kępno	Młyńska	2	Zespół młynski: Młyn	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
96	Kępno	Młyńska	2	Zespół młynski: Budynek wielofunkcyjny	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
97	Kępno	Młyńska	2	Zespół młynski: Pozostałości zabudowy młynski (ruina)	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
98	Kępno	Młyńska	3	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
99	Kępno	Młyńska	5	Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
100	Kępno	Młyńska	7	Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
101	Kępno	Młyńska	13	Dom	1930 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
102	Kępno	Młyńska	15	Dom	około 1930 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
103	Kępno	Młyńska	44	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
104	Kępno	Młyńska	50	Dom	1935 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
105	Kępno	Młyńska	56	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
106	Kępno	Obrońców Pokoju		Kapliczka z figurą MB	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
107	Kępno	Obrońców Pokoju	2	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

108	Kępno	Obrońców Pokoju	3	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
109	Kępno	Obrońców Pokoju	4	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
110	Kępno	Obrońców Pokoju	5	Dom	po 1910 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
111	Kępno	Obrońców Pokoju	6	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
112	Kępno	Obrońców Pokoju	8	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
113	Kępno	Obrońców Pokoju	9	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
114	Kępno	Obrońców Pokoju	10	Dom	1934 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
115	Kępno	Obrońców Pokoju	11	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
116	Kępno	Obrońców Pokoju	11a	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
117	Kępno	Obrońców Pokoju	13	Magazyn	około 1900-1910	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
118	Kępno	Obrońców Pokoju	14	Dom	1913 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
119	Kępno	Obrońców Pokoju	15	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
120	Kępno	Obrońców Pokoju	17	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
121	Kępno	Obrońców Pokoju	24	Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
122	Kępno	Obrońców Pokoju	27	Dom	1929 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
123	Kępno	Obrońców Pokoju	28	Dom	około 1925 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
124	Kępno	Obrońców Pokoju	32	Dom	około 1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

125	Kępno	Obróńców Pokoju	35	Dom	około 1930 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
126	Kępno	Ogrodowa	4	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
127	Kępno	Ogrodowa	7	Dom	około 1910 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
128	Kępno	Orzeszkowej	1	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
129	Kępno	Orzeszkowej	5	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
130	Kępno	Orzeszkowej	6	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
131	Kępno	Orzeszkowej	7	Dom	połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
132	Kępno	Orzeszkowej	18	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
133	Kępno	Orzeszkowej	20	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
134	Kępno	Orzeszkowej	28A/28B	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
135	Kępno	Osińska	1	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
136	Kępno	Osińska	2	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
137	Kępno	Osińska	5	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
138	Kępno	Osińska	7	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
139	Kępno	Osińska	11	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
140	Kępno	Osińska	13	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
141	Kępno	Osińska	17/19	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
142	Kępno	Osińska	23	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
143	Kępno	Osińska	37	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
144	Kępno	Osińska	39	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
145	Kępno	Osińska	51	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
146	Kępno	Pocztowa	1	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
147	Kępno	Polna	2	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
148	Kępno	Polna	4	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
149	Kępno	Poniatowskiego	1	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
150	Kępno	Poniatowskiego	2	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
151	Kępno	Poniatowskiego	4	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

152	Kępno	Poniatowski	6	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
153	Kępno	Poniatowski	8	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
154	Kępno	Poniatowski	10	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
155	Kępno	Poniatowski	11	Dom	1 połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
156	Kępno	Poniatowski	14	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
157	Kępno	Poniatowski	16	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
158	Kępno	Poniatowski	20	Dom	połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
159	Kępno	Poniatowski	22	Dom	1 połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
160	Kępno	Poznańska	3	Kapliczka z figurą MB	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
161	Kępno	Poznańska	2	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
162	Kępno	Poznańska	3	Dom	około 1904 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
163	Kępno	Poznańska	9	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
164	Kępno	Poznańska	11	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
165	Kępno	Poznańska	12	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
166	Kępno	Poznańska	18	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
167	Kępno	Poznańska	20	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
168	Kępno	Poznańska	21	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
169	Kępno	Poznańska	28	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
170	Kępno	Poznańska	31	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
171	Kępno	Poznańska	35	Dom	1926 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
172	Kępno	Poznańska	51	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
173	Kępno	Poznańska	53	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
174	Kępno	Poznańska	55-57	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
175	Kępno	Ratuszowa	4	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
176	Kępno	Ratuszowa	6	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
177	Kępno	Ratuszowa	8	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
178	Kępno	Ratuszowa	10	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
179	Kępno	Ratuszowa	12	Dom	około 1912 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

180	Kępno	Ratuszowa	14	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
181	Kępno	Ratuszowa	16	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
182	Kępno	Rynek	1	Dom	1 połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
183	Kępno	Rynek	2	Dom	1845 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
184	Kępno	Rynek	3	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
185	Kępno	Rynek	4	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
186	Kępno	Rynek	5	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
187	Kępno	Rynek	6	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
188	Kępno	Rynek	7	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
189	Kępno	Rynek	8	Dom	około 1910 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
190	Kępno	Rynek	9	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
191	Kępno	Rynek	10	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
192	Kępno	Rynek	11	Dom	1 połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
193	Kępno	Rynek	12	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
194	Kępno	Rynek	13	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
195	Kępno	Rynek	14	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
196	Kępno	Rynek	15	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
197	Kępno	Rynek	16	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
198	Kępno	Rynek	17	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
199	Kępno	Rynek	18	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
200	Kępno	Rynek	19	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
201	Kępno	Rynek	20	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
202	Kępno	Rynek	21	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
203	Kępno	Rynek	22	Dom	około połowy XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
204	Kępno	Rynek	23	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
205	Kępno	Rynek	24	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
206	Kępno	Rynek	25	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

207	Kępno	Rynek	26	Dom	XVIII/XIX w.	Rejestr zabytków nr 137/A z 12.07.1968
208	Kępno	Rynek	27	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
209	Kępno	Rynek	28	Dom	3 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
210	Kępno	Rynek	29	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
211	Kępno	Rynek	30	Dom	3 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
212	Kępno	Rynek	31	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
213	Kępno	Rynek	32	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
214	Kępno	Rynek	33	Kamienica z oficyną	1910 r.	Rejestr zabytków nr 688/A z 15.11.1993
215	Kępno	Rynek	34	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
216	Kępno	Rynek	35	Dom	1 połowa XIX w.	Rejestr zabytków nr 510/A z 19.03.1969
217	Kępno	Rynek	36	Dom	1 połowa XIX w.	Rejestr zabytków nr 1567/A z 26.07.1974
218	Kępno	Rynek	37	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
219	Kępno	Rynek	38	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
220	Kępno	Rynek	39	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
221	Kępno	Rynek	40	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
222	Kępno	Rynek	41	Dom	około 1914 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
223	Kępno	Rzeźnicza	2	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
224	Kępno	Rzeźnicza	4	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
225	Kępno	Sienkiewicza	1	Dom	XVII w. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
226	Kępno	Sienkiewicza	2	Dom	po 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
227	Kępno	Sienkiewicza	3	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
228	Kępno	Sienkiewicza	4	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
229	Kępno	Sienkiewicza	5	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
230	Kępno	Sienkiewicza	6	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
231	Kępno	Sienkiewicza	7	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

232	Kępno	Sienkiewicza	8	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
233	Kępno	Sienkiewicza	9	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
234	Kępno	Sienkiewicza	10	Dom	3 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
235	Kępno	Sienkiewicza	11	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
236	Kępno	Sienkiewicza	12	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
237	Kępno	Sienkiewicza	12a	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
238	Kępno	Sienkiewicza	13	Dom	około 1930 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
239	Kępno	Sienkiewicza	14	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
240	Kępno	Sienkiewicza	15	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
241	Kępno	Sienkiewicza	17	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
242	Kępno	Sienkiewicza	18	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
243	Kępno	Sienkiewicza	20	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
244	Kępno	Sienkiewicza	27	Dom	około 1930 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
245	Kępno	Sienkiewicza	34	Dom	około 1930 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
246	Kępno	Sienkiewicza	38	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
247	Kępno	Sienkiewicza	40	Dom	około 1935 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
248	Kępno	Sienkiewicza	43	Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
249	Kępno	Sienkiewicza	45	Dom	1930 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
250	Kępno	Sienkiewicza	46	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
251	Kępno	Sienkiewicza	47	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
252	Kępno	Sienkiewicza	49	Dom	1933 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
253	Kępno	Sienkiewicza	51	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
254	Kępno	Sienkiewicza	55	Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
255	Kępno	Sienkiewicza	57	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
256	Kępno	Sieroca	2	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
257	Kępno	Sikorskiego		Osiedle domów niemieckich	około 1943 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
258	Kępno	Sikorskiego	5	Dom	po 1935 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
259	Kępno	Sikorskiego	9	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

260	Kępno	Sikorskiego	17	Dom		lata 40 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
261	Kępno	Skośna	4	Dom		około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
262	Kępno	Skryta	3	Dom		początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
263	Kępno	Słodowa	2	Dom		początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
264	Kępno	Słodowa	3	Dom		koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
265	Kępno	Słodowa	8	Dom		4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
266	Kępno	Solidarności	2	Dom		4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
267	Kępno	Solidarności	25	Dom		po 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
268	Kępno	Solidarności	27-27a	Dom		1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
269	Kępno	Solidarności	28	Dom		1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
270	Kępno	Solidarności	29	Ogrodzenie		XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
271	Kępno	Solidarności	29	Budynek gospodarczy		XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
272	Kępno	Solidarności	33	Dom		koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
273	Kępno	Spokojna	12	Dom		4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
274	Kępno	Stara	1	Dom		połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
275	Kępno	Stara	1a	Dom		2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
276	Kępno	Stara	2	Dom		koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
277	Kępno	Stara	10	Dom		4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
278	Kępno	Stara	13	Dom		połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
279	Kępno	Stara	15	Dom		koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
280	Kępno	Stara	17	Dom		połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
281	Kępno	Staszica	6	Dom		4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
282	Kępno	Staszica	10	Dom		połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
283	Kępno	Staszica	12	Dom		4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
284	Kępno	Staszica	20	Dom		lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
285	Kępno	Staszica	22	Dom		około 1890 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
286	Kępno	Staszica	24	Dom		1928 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
287	Kępno	Strumykowa	1	Dom		początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

288	Kępno	Strumykowa	2	Dom		koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
289	Kępno	Strumykowa	6	Dom		początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
290	Kępno	Szkołna	1	Dom		4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
291	Kępno	Szkołna	4	Dom		koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
292	Kępno	Szkołna	8	Dom		1 połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
293	Kępno	Szkołna	10	Dom		4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
294	Kępno	Szkołna	12	Dom		4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
295	Kępno	Szkołna	14	Dom		XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
296	Kępno	Szkołna	16	Dom		XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
297	Kępno	Szkołna	18	Dom		4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
298	Kępno	Szpitalna	1	Dom		lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
299	Kępno	Szpitalna	3	Dom		1903 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
300	Kępno	Szpitalna	5	Dom		około 1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
301	Kępno	Świerczewskiego	1	Dom		1910 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
302	Kępno	Świerczewskiego	3	Dom		początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
303	Kępno	Świerczewskiego	5	Dom		XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
304	Kępno	Świerczewskiego	6	Dom		4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
305	Kępno	Świerczewskiego	7	Dom		około 1912 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
306	Kępno	Świerczewskiego	8	Dom		koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
307	Kępno	Świerczewskiego	9	Dom		1912 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
308	Kępno	Świerczewskiego	11	Dom		1912 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
309	Kępno	Świerczewskiego	17	Dom		około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
310	Kępno	Świerczewskiego	22	Dom		XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
311	Kępno	Świerczewskiego	23	Dom		około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
312	Kępno	Świerczewskiego	24	Dom		koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
313	Kępno	Świerczewskiego	29	Dom		XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
314	Kępno	Świerczewskiego	37	Dom		4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
315	Kępno	Świerczewskiego	41	Dom		około 1910 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

316	Kępno	Warszawska	1	Dom	1885 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
317	Kępno	Warszawska	2	Dom	około 1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
318	Kępno	Warszawska	3	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
319	Kępno	Warszawska	4	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
320	Kępno	Warszawska	6	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
321	Kępno	Warszawska	8	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
322	Kępno	Warszawska	10	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
323	Kępno	Warszawska	11	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
324	Kępno	Warszawska	12	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
325	Kępno	Warszawska	13	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
326	Kępno	Warszawska	14	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
327	Kępno	Warszawska	15	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
328	Kępno	Warszawska	18	Dom	1 połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
329	Kępno	Warszawska	19	Dom	1910 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
330	Kępno	Warszawska	20	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
331	Kępno	Warszawska	22	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
332	Kępno	Warszawska	24	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
333	Kępno	Warszawska	25	Dom	około 1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
334	Kępno	Warszawska	26	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
335	Kępno	Warszawska	27	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
336	Kępno	Warszawska	28	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
337	Kępno	Warszawska	31	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
338	Kępno	Warszawska	32	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
339	Kępno	Warszawska	33	Dom	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
340	Kępno	Warszawska	34	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
341	Kępno	Warszawska	37	Dom	około 1912 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
342	Kępno	Warszawska	40	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
343	Kępno	Warszawska	43	Dom	około 1930 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

344	Kępno	Warszawska	45	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
345	Kępno	Warszawska	46	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
346	Kępno	Warszawska	47	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
347	Kępno	Warszawska	48	Dom	1897 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
348	Kępno	Warszawska	49	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
349	Kępno	Warszawska	51	Dom	3 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
350	Kępno	Warszawska	54	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
351	Kępno	Warszawska	56	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
352	Kępno	Warszawska	59	Dom	po 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
353	Kępno	Warszawska	63	Dom	około 1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
354	Kępno	Warszawska	64	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
355	Kępno	Warszawska	65	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
356	Kępno	Warszawska	66	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
357	Kępno	Warszawska	67	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
358	Kępno	Warszawska	68	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
359	Kępno	Warszawska	72	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
360	Kępno	Warszawska	74	Dom	około 1910 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
361	Kępno	Warszawska	76	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
362	Kępno	Warszawska	78	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
363	Kępno	Wawrzyniaka	1	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
364	Kępno	Wawrzyniaka	2	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
365	Kępno	Wawrzyniaka	3	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
366	Kępno	Wawrzyniaka	4	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
367	Kępno	Wawrzyniaka	5	Dom	po 1925 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
368	Kępno	Wawrzyniaka	6a	Dom	1933 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
369	Kępno	Wawrzyniaka	7	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
370	Kępno	Wawrzyniaka	9	Dom	1 połowa XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
371	Kępno	Wawrzyniaka	10	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

372	Kępno	Wawrzyniaka	11	Dom	1910 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
373	Kępno	Wawrzyniaka	12	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
374	Kępno	Wawrzyniaka	13	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
375	Kępno	Wawrzyniaka	15	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
376	Kępno	Wawrzyniaka	21	Dom	około 1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
377	Kępno	Wawrzyniaka	25	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
378	Kępno	Wawrzyniaka	29	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
379	Kępno	Wieluńska	1	Dom	około 1912 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
380	Kępno	Wieluńska	3	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
381	Kępno	Wieluńska	22	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
382	Kępno	Wieluńska	23	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
383	Kępno	Wieluńska	25	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
384	Kępno	Wrocławska	61	Teren cmentarza żydowskiego	XVII w.- 1939/1944	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
385	Kępno	Wrocławska	1	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
386	Kępno	Wrocławska	3	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
387	Kępno	Wrocławska	49	Dom	po 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
388	Kępno	Wrocławska	60	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
389	Kępno	Wrocławska	68	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
390	Kępno	Zachodnia	7	Zespół dworca zachodniego: Budynek stacji	1908-1910	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
391	Kępno	Zachodnia	7	Zespół dworca zachodniego: Budynek ekspedycji kolejowej	1908-1910	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
392	Kępno	Zachodnia	7	Zespół dworca zachodniego: Budynek gospodarczy	1908-1910	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
393	Kępno	Zamkowa	4	Dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
394	Kępno	Zielona	2	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
395	Kępno	Zielona	4	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

396	Kępno	Zielona	10	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
397	Kępno	Zielona	12	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
398	Kępno	Zielona	14	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
399	Kępno	Zielona	16	Dom	1938 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
400	Kępno	Zielona	18	Dom	lata 30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
401	Domanin		34	Zespół dworski: Dwór	koniec XIX w.	Rejestr zabytków nr 493/A z 21.04.1987
402	Domanin		35	Zespół dworski: Dom zarządcy	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
403	Domanin		Dz. 91/2	Zespół dworski: Spichlerz	1825 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
404	Domanin		Dz. 91/2	Zespół dworski: Obora	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
405	Domanin		Dz. 91/2	Zespół dworski: Kuźnia	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
406	Domanin		Dz. 91/2	Zespół dworski: Stajnia	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
407	Domanin		Dz. 103/3	Zespół dworski: Park krajobrazowy	XIX/XX w.	Rejestr zabytków nr 493/A z 21.04.1987
408	Hanulin			Kapliczka z figurą Chrystusa	lata 20-30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
409	Hanulin		7	Zespół dworsko folwarczny: Dwór	XIX/XX w.	Rejestr zabytków nr 753/A z 7.11.1998
410	Hanulin		Dz. 719/25	Zespół dworsko folwarczny: Spichlerz	1 ćw. XX w.	Rejestr zabytków nr 753/A z 7.11.1998
411	Hanulin		Dz. 719/25	Zespół dworsko folwarczny: Obora	koniec XIX w.	Rejestr zabytków nr 753/A z 7.11.1998
412	Hanulin		3/5	Zespół dworsko folwarczny: Dwojak	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
413	Hanulin		Dz. 719/25	Zespół dworsko folwarczny: Park	XIX/XX w.	Rejestr zabytków nr 753/A z 7.11.1998
414	Hanulin			Zespół dworsko folwarczny: Stodoła	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
415	Hanulin		2	Zespół dworsko folwarczny: Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
416	Hanulin		3	Zespół dworsko folwarczny: Czworak	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

417	Hanulin			Zespół dworsko folwarczny: Brama z pozostałościami ogrodzenia	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
418	Kierzno		14	Kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia NMP i św. Mikołaja	2 poł. XVII w.	Rejestr zabytków nr 870/Wlkp/A z 27.12.1961
419	Kierzno			Kapliczka murowana	1920 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
420	Kierzno			Kapliczka murowana	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
421	Kierzno			Cmentarz katolicki	XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
422	Kierzno		11	Zespół dworsko folwarczny: Dwór	1890 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
423	Kierzno		17	Zespół dworsko folwarczny: Czworak	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
424	Kierzno		21	Zespół dworsko folwarczny: Czworak	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
425	Kierzno		10	Zespół dworsko folwarczny: Obora	1893 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
426	Kierzno			Zespół dworsko folwarczny: Park	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
427	Kierzno			Zespół dworsko folwarczny: Stodoła-owczarnia	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
428	Kierzno			Zespół dworsko folwarczny: Spichlerz	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
429	Kierzno		22	Szkoła	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
430	Kierzno		30	Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
431	Kierzno		55	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
432	Kierzno		114	Dom	1927 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
433	Kliny			Kapliczka murowana	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
434	Kliny			Szkoła	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
435	Kliny		8	Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
436	Korzeń		5	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

437	Krażkowy		4	Szkoła	4 ćw. XIX w., przebudowa I ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
438	Krażkowy			Szkoła obecnie przedszkole	po 1879 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
439	Krażkowy		123	Zespół dworca kolejowego: Dworzec kolejowy	1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
440	Krażkowy		124	Zespół dworca kolejowego: Dom pracowników kolei	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
441	Krażkowy		125	Zespół dworca kolejowego: Dom pracowników kolei	I ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
442	Krażkowy			Zespół dworca kolejowego: Wieża ciśnień	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
443	Krażkowy		17	Dom	1927 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
444	Krażkowy		40	Dom	1927 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
445	Krażkowy		128	Dom	1933 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
446	Krażkowy		129	Dom	1932 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
447	Mechnice			Kapliczka murowana	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
448	Mechnice			Krzyż przydrożny	1914 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
449	Mechnice		1	Szkoła obecnie dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
450	Mechnice		7	Dom	I ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
451	Mechnice		30	Karczma obecnie dom	1914-1918	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
452	Mechnice		31	Dom	1934 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
453	Mechnice		50	Dom	1933 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
454	Mechnice		38	Zespół dworsko folwarczny: Obora folwarczna	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
455	Mechnice		40/40a	Zespół dworsko folwarczny: Rządówka	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

456	Mechnice		39/39a	Zespół dworsko folwarczny: Spichlerz	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
457	Mechnice			Zespół dworsko folwarczny: Stodoła	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
458	Mechnice		41	Zespół dworsko folwarczny: Czworak	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
459	Mechnice			Zespół dworsko folwarczny: Pozostałości parku dworskiego	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
460	Mianowice			Zespół dworsko folwarczny: Spichlerz	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
461	Mianowice			Zespół dworsko folwarczny: Obora	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
462	Mianowice			Zespół dworsko folwarczny: Obora	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
463	Mianowice			Zespół dworsko folwarczny: Kuźnia - stelmacharnia	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
464	Mianowice			Zespół dworsko folwarczny: Stodoła	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
465	Mianowice			Zespół dworsko folwarczny: Park	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
466	Mianowice			Zespół dworsko folwarczny: Stolarnia	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
467	Mikorzyn			Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Idziego: Kościół p.w. św. Idziego	1928-1933	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
468	Mikorzyn			Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Idziego: Krużganek	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
469	Mikorzyn			Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Idziego: Brama	1928-1933	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
470	Mikorzyn			Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Idziego: Studnia św. Idziego	około 1945 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

471	Mikorzyn				Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Idziego: Cmentarz przykościelny	XVII w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
472	Mikorzyn				Cmentarz katolicki	XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
473	Mikorzyn			165	Zespół pałacowo folwarczny: Pałac	1786 r., przebudowa 2 poł. XIX w.	Rejestr zabytków nr 242/Wlkp/A z 22.12.1986 i z 12.07.2006
474	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Dom pracowników folwarku	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
475	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Stajnia	1870-1880	Rejestr zabytków nr 242/Wlkp/A z 22.12.1986 i z 12.07.2006
476	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Obora	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
477	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Stodoła	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
478	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Spichlerz	1870-1880	Rejestr zabytków nr 242/Wlkp/A z 22.12.1986 i z 12.07.2006
479	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Gorzelnia	1870-1880	Rejestr zabytków nr 242/Wlkp/A z 22.12.1986 i z 12.07.2006
480	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Wozownia	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
481	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Obora	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
482	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Ogrodzenie z bramami	1870-1880	Rejestr zabytków nr 242/Wlkp/A z 22.12.1986 i z 12.07.2006
483	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Park	2 poł. XIX w.	Rejestr zabytków nr 242/Wlkp/A z 22.12.1986 i z 12.07.2006
484	Mikorzyn			169	Zespół pałacowo folwarczny: Rządcówka obecnie dom	1878 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

485	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Stodoła II	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
486	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Kuchnia z budynkiem warsztatowym	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
487	Mikorzyn			30	Zespół pałacowo folwarczny: Czworak	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
488	Mikorzyn			31	Zespół pałacowo folwarczny: Ośmiorak	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
489	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Wozownia	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
490	Mikorzyn				Zespół pałacowo folwarczny: Kaplica grobowa Gebelów	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
491	Mikorzyn			66	Dom	1930 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
492	Myjomice				Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Józefa Oblubieńca NMP i Wszystkich Świętych: Kościół parafialny	1853 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
493	Myjomice				Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Józefa Oblubieńca NMP i Wszystkich Świętych: Stara plebania	1835 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
494	Myjomice				Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Józefa Oblubieńca NMP i Wszystkich Świętych: Ogródenie	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
495	Myjomice				Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Józefa Oblubieńca NMP i Wszystkich Świętych: Cmentarz przykościelny	XVII w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
496	Myjomice				Cmentarz katolicki	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
497	Myjomice				Zespół pałacowo folwarczny: Pałac	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

498	Myjomice		39/40	Zespół pałacowo folwarczny: Czworak	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
499	Myjomice		41/42	Zespół pałacowo folwarczny: Czworak	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
500	Myjomice		50/51	Zespół pałacowo folwarczny: Sześciórak	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
501	Myjomice		52/53	Zespół pałacowo folwarczny: Czworak	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
502	Myjomice			Zespół pałacowo folwarczny: Obora	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
503	Myjomice			Zespół pałacowo folwarczny: Park	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
504	Myjomice			Zespół pałacowo folwarczny: Obora II	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
505	Myjomice			Zespół pałacowo folwarczny: Stajnia	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
506	Myjomice			Zespół pałacowo folwarczny: Chlewnia	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
507	Myjomice			Zespół pałacowo folwarczny: Chlewnia II	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
508	Myjomice			Zespół pałacowo folwarczny: Biuro, magazyn	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
509	Myjomice			Zespół pałacowo folwarczny: Budynek gospodarczy	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
510	Myjomice			Szkoła	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
511	Myjomice		37	Dom	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
512	Myjomice		126	Dom	lata 20 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
513	Olszowa			Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Jadwigi: Kościół p.w. św. Jadwigi	1749 r., zakrystia 1870 r., przebudowa 1982 r.	Rejestr zabytków nr 607 z 31.12.1990

514	Olszowa				Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Jadwigi: Plebania	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
515	Olszowa				Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Jadwigi: Cmentarz przykościelny	XVIII w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
516	Olszowa				Cmentarz katolicki	XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
517					Kaplica grobowa Daszkiewiczów	1-2 dekada XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
518	Olszowa				Zespół dworsko folwarczny: Dwór	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
519	Olszowa			141	Zespół dworsko folwarczny: Czworak	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
520	Olszowa				Zespół dworsko folwarczny: Park	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
521	Olszowa				Zespół dworsko folwarczny: Obora	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
522	Olszowa				Zespół dworsko folwarczny: Spichlerz	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
523	Olszowa			140	Zespół dworsko folwarczny: Czworak obecnie budynek gospodarczy	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
524	Olszowa				Zespół dworski II: Dwór późniejsze przedszkole	3 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
525	Olszowa				Zespół dworski II: Park	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
526	Olszowa				Szkola	1887 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
527	Olszowa			88	Dom	1909 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
528	Olszowa			125	Dom katolicki	po 1945 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
529	Olszowa			155	Dom	4 ćw. XIX w.- 1926	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

530	Osiny			Kapliczka murowana	XVIII w., zniszczona w czasie II wojny światowej, odbudowana 1945 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
531	Osiny			Kapliczka murowana	1926 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
532	Osiny			Szkoła obecnie przedszkole	1880 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
533	Osiny			Zespół dworsko folwarczny: Dwór	1925 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
534	Osiny			Zespół dworsko folwarczny: Obora	1904 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
535	Osiny			Zespół dworsko folwarczny: Spichlerz	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
536	Osiny			Zespół dworsko folwarczny: Park	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
537	Osiny			Zespół dworsko folwarczny: Dwojak	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
538	Osiny		11	Dom	1923 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
539	Ostrówiec			Kapliczka z figurą MB	1946-1947	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
540	Ostrówiec			Kapliczka z figurą św. Józefa z Dzieciątkiem	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
541	Ostrówiec		27	Dom	1935 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
542	Ostrówiec		31	Dom	lata 20-30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
543	Ostrówiec		37	Dom	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
544	Przybyszów		17	Dom	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
545	Przybyszów		31	Dom	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
546	Przybyszów		39	Szkoła obecnie dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
547	Przybyszów			Zespół folwarczny: rządówka	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
548	Przybyszów		45	Zespół folwarczny: dwojak	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

549	Przybyszów				Zespół folwarczny: budynek inwentarsko-magazynowy	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
550	Przybyszów		44		Zespół folwarczny: Stodola	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
551	Rzetnia		25		Szkoła obecnie dom	około 1900 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
552	Rzetnia		14		Dom	lata 90 XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
553	Rzetnia		19		Dom	1934 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
554	Rzetnia		34		Dom	1934 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
555	Rzetnia		37		Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
556	Rzetnia				Zespół dworsko-folwarczny: Dwór	1910 r., odbudowa skrzydła wschodniego 1930 r., przebudowa 1981 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
557	Rzetnia				Zespół dworsko-folwarczny: Oficina	1910 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
558	Rzetnia				Zespół dworsko-folwarczny: Kapliczka	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
559	Rzetnia				Zespół dworsko-folwarczny: Ogrodzenie z bramą	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
560	Rzetnia				Zespół dworsko-folwarczny: Obora	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
561	Rzetnia				Zespół dworsko-folwarczny: Park	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
562	Szklarka Mielęcka				Kapliczka murowana	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
563	Szklarka Mielęcka		10		Szkoła obecnie dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
564	Szklarka Mielęcka		6		Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

565	Świba				Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Katarzyny: Kościół parafialny p.w. św. Katarzyny	2 poł. XVIII w. rozbudowa 1924 r.	Rejestr zabytków nr 608 z 31.12.1990
566	Świba				Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Katarzyny: Dzwonnica	1945 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
567	Świba				Kapliczka z figurą MB	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
568	Świba				Kapliczka z figurą Chrystusa	lata 20-30 XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
569	Świba			69	Szkoła ewangelicka obecnie dom	po 1879 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
570	Świba				Budynek stacji kolejowej	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
571	Świba				Zespół dworsko folwarczny: Dwór	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
572	Świba				Zespół dworsko folwarczny: Dom pracowników folwarcznych	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
573	Świba				Zespół dworsko folwarczny: Relikty parku	2 poł. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
574	Świba				Zespół dworsko folwarczny: Obora-świnia-rodzina	koniec XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
575	Świba				Zespół folwarczny: Rzadówka	1912 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
576	Świba			143	Zespół folwarczny: Dom pracowników folwarcznych	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
577	Świba			145	Zespół folwarczny: Dom pracowników folwarcznych	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
578	Świba				Zespół folwarczny: Obora	XIX/XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
579	Świba				Zespół folwarczny: Dwojak	1 ćw. XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
580	Wierzbicęcin			98	Rzadówka	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
581	Wierzbicęcin				Stodoła	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

582	Wierzbiczin			Stodoła II	4 ćw. XIX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
583	Zosin		9	Zespół folwarczny: Dom	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
584	Zosin			Zespół folwarczny: Obora	początek XX w.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków
585	Zosin			Zespół folwarczny: Stodoła	1935 r.	Obiekt w gminnej ewidencji zabytków

10.2. ANEKS NR 2 Gminna ewidencja zabytków Miasta i Gminy Kępno - Stanowiska Archeologiczne

Lp.	Miejscowość	Nr AZP	Zespół stanowisk	Nr stan. w miejscowości	Rodzaj stanowiska	Kultura/Chronologia
1	Borek Mielęcki	76-37/1	-	1	Punkt osadnictwa	Późne średniowiecze
2	Borek Mielęcki	76-37/2	-	2	Osada	Późne średniowiecze
3	Borek Mielęcki	76-37/3	U	3	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
4	Borek Mielęcki	76-37/4	U	4	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
					Osada	Kultura przeworska
					Punkt osadniczy	Średniowiecze
5	Borek Mielęcki	76-37/6	U	5	Punkt osadniczy	Późne średniowiecze
6	Borek Mielęcki	76-37/8	U	6	Osada	Późne średniowiecze
7	Borek Mielęcki	76-37/37	U	7	Punkt osadniczy	Wczesne średn.
8	Domanin	75-38/22	D	1	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
9	Domanin	75-38/23	D	2	Osada	Okres nowożytny
10	Domanin	75-38/24	D	3	Osada	Kultura przeworska
11	Domanin	75-38/25	-	4	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
12	Domanin	75-38/26	-	5	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
					Punkt osadniczy	Kultura łużycka
					Punkt osadniczy	Kultura przeworska
13	Domanin	75-38/27	-	6	Punkt osadniczy	Okres nowożytny

14	Domanin	75-38/28	E	7	Punkt osadniczy Osada	Kultura łużycka Okres nowożytny
15	Domanin	75-38/29	E	8	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Kultura przeworska Okres nowożytny
16	Domanin	75-38/30	E	9	Osada	Kultura łużycka
17	Domanin	75-38/31	E	10	Osada	Kultura łużycka
18	Domanin	75-38/48	F	11	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
19	Domanin	75-38/49	F	12	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
20	Domanin	75-38/50	F	13	Osada	Epoka kamienia
21	Domanin	75-38/51	F	14	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
22	Domanin	75-38/52	F	15	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
23	Domanin	75-38/66	E	16	Osada	Kultura przeworska
24	Domanin	75-38/67	E	17	Osada	Kultura przeworska
25	Kępno	76-37/49	-	1	Cmentarzysko	Kultura łużycka
26	Kępno	76-37/48	-	2	Grodzisko	Późne średn. -okres nowożytny
27	Kępno	76-37/53	-	3	Miasto	Późne średn. -okres nowożytny
28	Kępno	76-37/29	T	4	Osada	Późne średniowiecze
29	Kępno	76-37/30	U	5	Punkt osadniczy	Wczesne średn.
30	Kępno	76-37/50	-	6	Miasto	Wczesne średn.
31	Kępno	76-37/52	-	7	Cmentarzysko	Kultura przeworska
32	Kierzenko	75-38/11	-	1	Osada	Okres nowożytny
33	Kierzenko	75-38/12	-	2	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
34	Kierzenko	75-38/13	-	3	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
35	Kierzenko	75-38/14	-	4	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
36	Kierzenko	75-38/9	-	5	Osada	Okres nowożytny
37	Kierzenko	75-38/10	-	6	Osada	Okres nowożytny

38	Kierzenko	76-38/11	R	7	Osada	Okres nowożytny
39	Kierzno	75-38/38	S	1	Grodzisko	Wczesne średn.
40	Kierzno	75-38/39	S	2	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
41	Kierzno	75-38/40	R	3	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
42	Kierzno	75-38/41	R	4	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
43	Kierzno	75-38/42	-	5	Osada	Okres nowożytny
44	Kierzno	75-38/55	-	6	Punkt osadniczy	Epoka brązu
45	Kierzno	75-38/71	-	7	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
46	Krażkowy	76-38/4	K	1	Osada	Okres nowożytny
47	Krażkowy	76-38/21	J	2	Punkt osadnictwa	Kultura łużycka
48	Krażkowy	76-38/17	-	3	Osada	Okres nowożytny
49	Krażkowy	76-38/18	-	4	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
50	Krażkowy	76-38/19	-	5	Osada	Okres nowożytny
51	Krażkowy	76-38/20	I	6	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
					Punkt osadniczy	Kultura przeworska
					Punkt osadniczy	Późne średn.-okres nowożytny
52	Krażkowy	76-38/54	K	7	Osada	Późne średn.-okres nowożytny
53	Krażkowy	76-38/55	K	8	Osada	Kultura Łużycka
54	Krażkowy	76-38/57	H	9	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
					Punkt osadniczy	Okres nowożytny
55	Krażkowy	76-38/64	-	10	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
					Punkt osadniczy	Okres nowożytny
56	Krażkowy	76-38/65	H	11	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
					Punkt osadniczy	Okres nowożytny

57	Krażkowy	76-38/66	H	12	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
58	Krażkowy	76-38/71	H	13	Punkt osadniczy	Późne średn.-okres nowożytny
59	Krażkowy	76-38/72	H	14	Osada	Późne średn. - okres nowożytny
60	Mechnice	75-38/1	B	1	Cmentarzysko	Kultura łużycka
61	Mechnice	75-38/2	B	2	Obozowisko	Kultura hamburska
62	Mechnice	75-38/3	B	3	Osada	Kultura przeworska
63	Mechnice	75-38/4	B	4	Punkt osadniczy	Późne średn. -okres nowożytny
64	Mechnice	75-38/5	B	5	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
65	Mechnice	75-38/15	-	6	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
66	Mechnice	75-38/16	B	7	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
67	Mechnice	75-38/17	B	8	Osada	Kultura łużycka
68	Mechnice	75-38/18	-	9	Osada	Okres nowożytny
69	Mechnice	74-38/17	-	10	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
70	Mechnice	74-38/24	B	11	Osada	Kultura łużycka
71	Mechnice	74-38/25	B	12	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
72	Mianowice	76-38/1	L	1	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
73	Mianowice	76-38/2	L	2	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
74	Mianowice	76-38/3	L	3	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
75	Mianowice	76-38/42	-	4	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
					Osada	Kultura łużycka
					Punkt osadniczy	Kultura łużycka
					Punkt osadniczy	Okres nowożytny

76	Mianowice	76-38/53	L	5	Osada	Kultura przeworska
77	Mikorzyn	74-38/2	-	1	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
78	Mikorzyn	74-38/19	A	2	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
79	Mikorzyn	74-38/20	A	3	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
80	Mikorzyn	74-38/21	A	4	Osada	Kultura łużycka
81	Mikorzyn	75-38/19	C	5	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
					Osada	Późne średn.
						-okres nowożytny
82	Mikorzyn	75-38/20	C	6	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
					Punkt osadniczy	Okres nowożytny
83	Mikorzyn	75-38/21	C	7	Osada	Kultura łużycka
84	Mikorzyn	75-38/53	-	8	Cmentarzysko	Kultura łużycka
85	Mikorzyn	75-38/54	-	9	Osada	Kultura przeworska
					Osada	Wczesne średn.
86	Mikorzyn	74-38/1	-	10	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
					Punkt osadniczy	Późne średniowiecze
87	Mikorzyn	74-38/5	-	11	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
88	Mikorzyn	74-38/13	-	12	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
89	Mikorzyn	74-38/14	-	13	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
90	Mikorzyn	74-38/29	-	14	Osada	Kultura przeworska
91	Mikorzyn	74-38/18	-	15	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
92	Mikorzyn	74-38/30	A	16	Osada	Kultura przeworska
93	Mikorzyn	74-38/31	A	17	Osada	Kultura przeworska
94	Mikorzyn	75-38/68	C	18	Osada	Średniowiecze
95	Myjomice	75-38/33	-	1	Dwór obronny	Późne średn.
						-okres nowożytny
96	Myjomice	75-38/32	-	2	Osada	Okres nowożytny
97	Myjomice	75-38/34	G	3	Punkt osadniczy	Późne średniowiecze

98	Myjomice	75-38/35	G	4	Punkt osadniczy	Późne średniowiecze
99	Myjomice	75-38/56	G	5	Osada	Kultura łużycka
100	Myjomice	75-38/57	G	6	Osada	Późne średniowiecze- okres nowożytny
101	Myjomice	75-38/58	G	7	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
102	Myjomice	75-38/59	G	8	Osada	Wczesne średn.
103	Myjomice	75-38/60	G	9	Osada	Wczesne średn.
104	Myjomice	75-38/61	G	10	Osada	Okres nowożytny
105	Myjomice	75-38/62	G	11	Osada	Kultura łużycka
106	Myjomice	75-38/63	G	12	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
107	Myjomice	75-38/65	G	13	Osada	Kultura łużycka
108	Olszowa	76-38/6	M	1	Osada	Okres nowożytny
109	Olszowa	76-38/7	M	2	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
110	Olszowa	76-38/22	M	3	Osada	Późne średniowiecze
111	Olszowa	76-38/23	M	4	Osada	Pucharów lejkowych
					Osada	Kultura przeworska
					Punkt osadniczy	Okres nowożytny
					Punkt osadniczy	Kultura przeworska
112	Olszowa	76-38/24	M	5	Osada	Okres nowożytny
113	Olszowa	76-38/36	Ł	6	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
114	Olszowa	76-38/37	Ł	7	Osada	Okres nowożytny
115	Olszowa	76-38/38	Ł	8	Osada	Kultura łużycka
116	Olszowa	76-38/39	Ł	9	Osada	Kultura łużycka, epoka brązu
117	Olszowa	76-38/43	Ł	10	Osada	Okres nowożytny
118	Olszowa	76-38/5	K	11	Osada	Okres nowożytny
119	Olszowa	76-38/34	M	12	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
					Punkt osadniczy	Okres nowożytny

120	Olszowa	76-38/35	M	13	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
121	Olszowa	76-38/62	M	14	Osada	Późne średn. -okres nowożytny
122	Olszowa	76-38/63	M	15	Osada	Kultura łużycka
123	Osiny	76-37/12	-	1	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
124	Osiny	76-37/13	-	2	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
125	Osiny	76-37/14	-	3	Punkt osadniczy	Późne średn. -okres nowożytny
126	Osiny	76-37/15	-	4	Osada	Późne średn. -okres nowożytny
127	Osiny	76-37/16	-	5	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
128	Osiny	76-37/17	-	6	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
129	Osiny	76-37/46	-	7	Osada	Późne średn.-okres nowożytny
130	Osiny	76-37/47	-	8	Punkt osadniczy	Późne średn. -okres nowożytny
131	Osiny	76-37/51	-	9	Osada	Okres nowożytny
132	Ostrówiec	75-38/36	G	1	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
133	Ostrówiec	75-38/37	S	2	Punkt osadniczy	Wczesne średn. Późne średniowiecze
134	Ostrówiec	75-38/43	-	3	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
135	Ostrówiec	75-38/44	S	4	Osada	Wczesne średn.
136	Ostrówiec	75-38/45	-	5	Osada	Okres nowożytny
137	Ostrówiec	75-38/46	-	6	Osada	Późne średn. - okres nowożytny
138	Ostrówiec	75-38/47	G	7	Osada Punkt osadniczy	Wczesne średn. Okres nowożytny

139	Ostrówiec	76-38/67	I	8	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
					Punkt osadniczy	Okres nowożytny
140	Ostrówiec	76-38/68	I	9	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
					Punkt osadniczy	Późne średniowiecze
					Punkt osadniczy	Okres nowożytny
141	Ostrówiec	76-38/69	I	10	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
					Punkt osadniczy	Okres nowożytny
142	Ostrówiec	76-38/70	-	11	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
					Punkt osadniczy	Okres nowożytny
143	Przybyszów	76-37/7	-	1	Punkt osadniczy	Epoka kamienia
					Punkt osadniczy	Późne średniowiecze
144	Przybyszów	75-37/10	W	2	Punkt osadniczy	Późne średn. - okres nowożytny
145	Przybyszów	75-37/11	W	3	Osada	Kultura łużycka
146	Przybyszów	75-37/12	W	4	Osada	Kultura łużycka
147	Rzetnia	75-37/1	Z	1	Osada	Kultura łużycka
148	Rzetnia	75-37/2	Z	2	Osada	Kultura łużycka
149	Rzetnia	75-37/3	Z	3	Punkt osadniczy	Późne średniowiecze
150	Rzetnia	75-37/4	Z	4	Osada	Kultura łużycka
151	Rzetnia	75-37/5	Z	5	Osada	Kultura przeworska
152	Rzetnia	75-37/6	Z	6	Punkt osadniczy	Późne średn. - okres nowożytny
153	Rzetnia	75-37/7	Z	7	Osada	Kultura łużycka
154	Rzetnia	75-37/8	W	8	Osada	Kultura łużycka
155	Rzetnia	75-37/9	W	9	Osada	Kultura łużycka
156	Szklarka Mielecka	76-37/5	U	1	Punkt osadniczy	Wczesne średn.
					Punkt osadniczy	Późne średn.
						-okres nowożytny

157	Szklarka Mielęcka	76-37/9	U	2	Osada	Późne średniowiecze
158	Szklarka Mielęcka	76-37/10	U	3	Punkt osadniczy	Wczesne średn. Okres nowożytny
159	Szklarka Mielęcka	76-37/31	-	4	Punkt osadniczy	Późne średn.- okres nowożytny
160	Szklarka Mielęcka	76-37/32	U	5	Punkt osadniczy	Kultura przeworska
161	Szklarka Mielęcka	76-37/33	U	6	Punkt osadniczy	Wczesne średn.
162	Szklarka Mielęcka	76-37/34	U	7	Osada	Późne średn.- okres nowożytny
163	Szklarka Mielęcka	76-37/35	U	8	Punkt osadniczy	Wczesne średn.
164	Szklarka Mielęcka	76-37/11	-	9	Osada	Późne średniowiecze
165	Świba	76-38/8	O	1	Osada	Wczesne średniowiecze
166	Świba	76-38/9	O	2	Osada	Okres nowożytny
167	Świba	76-38/10	-	3	Osada	Okres nowożytny
168	Świba	76-38/12	O	4	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
169	Świba	76-38/13	P	5	Osada	Kultura przeworska
170	Świba	76-38/14	O	6	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
171	Świba	76-38/15	O	7	Punkt osadniczy	Kultura przeworska

172	Świba	76-38/16	O	8	Punkt osadniczy	Kultura łużycka
					Osada	Wczesne średn.
173	Świba	76-38/25	O	9	Osada	Okres nowożytny
					Osada	Kultura łużycka
174	Świba	76-38/26	O	10	Osada	Późne średniowiecze
					Punkt osadniczy	Kultura przeworska
175	Świba	76-38/27	O	11	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
					Osada	Kultura przeworska
176	Świba	76-38/28	O	12	Osada	Okres nowożytny
					Osada	Kultura łużycka
177	Świba	76-38/29	N	13	Osada	Późne średniowiecze
					Osada	Kultura łużycka
178	Świba	76-38/33	N	14	Osada	Wczesne średn.
					Punkt osadniczy	Kultura łużycka
179	Świba	76-38/52	P	15	Punkt osadniczy	Okres nowożytny
					Punkt osadniczy	Kultura łużycka
180	Świba	76-38/56	O	16	Punkt osadniczy	Późne średn.-okres nowożytny
181	Świba	76-38/58	N	17	Osada	Kultura łużycka
182	Świba	76-38/59	N	18	Osada	Kultura łużycka
183	Świba	76-38/60	P	19	Osada	Kultura łużycka
184	Świba	76-38/61	P	20	Osada	Kultura łużycka

